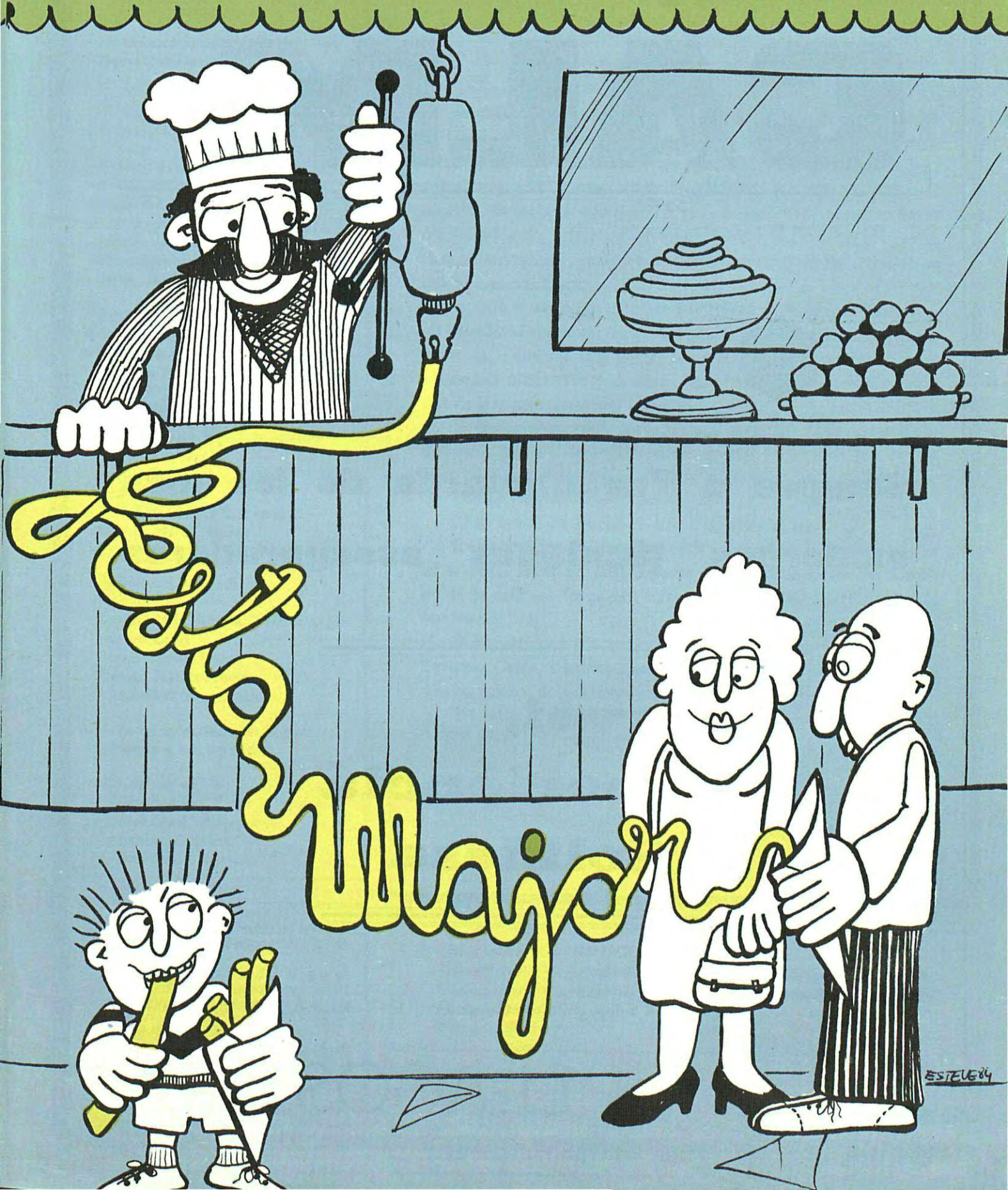
BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

ESPECIAL FESTA MAJOR 1984

ASSEGURANCES
CALM

Sempre a l'avantguarda de les més modernes tècniques asseguradores

Servei,
Experiència
i Solidesa

Carrer Camprodon, 16 - Telèfon 83 00 40 i 83 00 66

LLAGOSTERA

Sumari

–Homenatge-Exposició Pere Mayol
–Noves instal.lacions:
Llar del Pensionista,
Emissora Municipal.
Repersuccions a l'Escola Bressol.
–D'Olot a Sant Feliu amb bici,
per j.v.b.
–El ferro dintre la història... per E.Fa
–Poesia Josep Calvet
–Coses del Poble
–Llagostera Estil, per e.r.a.
–Mostra de Teatre
–Recordant un ans d'ahir, per en Tià
–Rates, Ratetes, Ratinyols...
per Climent
–Tavernes, per P. Parés C.
–La Flor del Carib
–Per la Pau?
–Casinos, Cafès, Centres,...
Parlem del "Casino", per F. Falivene
Els orígens del Casino,
L'Agrícola, Can Bassets,
Can Caldas, Centre Republicà,
Penya la Nau.
–Hores viscudes, per Margot
–Poesia, Calixto
–La col.lecció, per C.Frigola C.
–Dibuix, Marc Delgado
–Llagosterencs al "Foc de la Bisbal',
per E. Fa
–Guatemala, per j.v.b.
–Infantil
–Síntesi de la història..., per E. Soler
–Paulina Coris
–Poesia, Jaume Riera
–Dibuix, Narcís Freixes
–Evocació d'un gran geni...
per J. Vila
–El paper moneda..., per C. Mateu
–Llagostera, vila encisera,
per F. Gifre
–Adagis, per en Tià
–"Cosas de ayer...", per F. Ramos
–Futbol Casal i II Regional
–Atletismo, Deporte Rey
–I Auto-cross Llagostera

PÒRTIC

Segons en Josep Calvet, el primer programa de Festa Major va sortir el 1914. Des d'aleshores ençà, han estat moltes les entitats i grups que s'han fet càrrec de l'edició del programa. Fins i tot a l'any 1928 en van sortir dos de diferents. A la història més recent, ens trobem que al 1972, el G.E. Bell-Matí, recull el llegat de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica i té cura del programa fins a l'any passat, quan en la reunió anual de socis, decideixen deixar aquesta tasca.

Nosaltres recollim el repte i editem un Programa-Butlletí o un Butlletí-Programa. Hem fet algunes innovacions, especialment en l'apartat d'anuncis, la qual cosa ens semblava molt necessària a fi i efecte d'oferir una revista que es pogués llegir, que és la nostra principal intenció.

Volem agrair molt especialment totes les cases comercials que han tingut la gentilesa d'anunciar-se i esperem que aquest principi de col.laboració tingui continuïtat, amb el lema que un bon dia ens va dedicar l'amic Tià:

PER LA CULTURA I LA INFORMACIÓ!

En el conjunt del contingut pràcticament no entrem a parlar de la Festa en si; en part pensem que sobre la Festa del nostre poble ja està tot força dit, i ara per ara sembla difícil qualsevol innovació.

Del contingut d'aquest especial remarquem el treball sobre Casinos, Cafès, Centres... que ens recorda com i on eren els llocs d'esbargiment dels nostres avis.

Per últim volem destacar aquesta Exposició-Homenatge a PERE MAYOL, poca gent s'ho mereix més que ell.

BONA FESTA A TOTHOM!

Col.lectiu de Redacció

El Col.lectiu de Redacció vol respectar la llibertar d'expresió i la diversitat d'opinions.

El Col lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col.laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col.lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col.lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

COL.LECTIU DE REDACCIÓ

Esteve Barceló, Concepció Buhigas, Vicenta Casamitjana, Albert Comas, Brigit Comas, Núria Comas, M.ª Teresa Grau, Josep Jovanet, Maria Llosent, Cesc Nuell, Jaume Riera, Roser Rodes, Elena Roget, Joan Ventura, Ruth Vert.

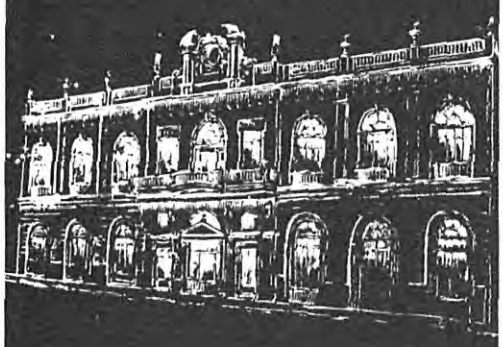
Llagostera, maig-juny 1984 **Núm. 33**

Dirigit pel Col.lectiu de Redacció. Editat per l'Associació de Veïns Apartat, 54 - LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques DUCH - Cassà Dipòsit Legal: GE-300/1980

Casino Llagosterenc

La Societat CASINO LLAGOSTERENC us desitja una BONA FESTA MAJOR.

Elements col.laboradors

-Cobles Orquestres:

Pral. de Llagostera
Pral. de La Bisbal
Montgrins

-Conjunts:

Maraca i Marxa
Crema Catalana
Els Brindis

-Coral:

Mestre Siré de Palafrugell

-Espectacle:

Hermanas Hurtado
Magin
Manolo de Vega
i altres grans figures

Cinema Llagosterenc

Diumenge
"El día después" i documentals

Dilluns
"Coral Mestre Siré"
(Entrada gratuïta pels socis)

Dimarts
"El día después" i documentals

Dimecres

EXPOSICIÓ - HOMENATGE A PERE MAYOL

El 23 de gener d'enguany, presentàvem una proposta al Consell de Cultura per fer una Exposició-Homenatge a PERE MAYOL. Després d'una sèrie de vicissituds, s'ha aconseguit que per a la Festa Major, tot coincidint amb la inauguració de la nova sala d'exposicions del Casino, es presenti una exposició retrospectiva de pintures i dibuixos del Sr. Pere, que abarcaran diferents èpoques.

Pere Mayol sempre ha defugit qualsevol mena de reconeixement. Més d'una vegada alguns membres del Butlletí ens hi hem acostat per intentar obtenir una entrevista o conversa publicable; ell, amb aquest somriure tan infantil i alegre que té, se'ns ha esmunyit de les mans, tot dient: —no feu pas res, no val la pena...

No és solament a l'artista. La seva tasca com a mestre de dibuix, al llarg de tant de temps, el fan mereixedor de l'agraïment de tots els llagosterencs.

A continuació, reproduïm el comentari i notes biogràfiques, que estan incloses en el catàleg de l'exposició.

A LLAGOSTERA tothom coneix en Pere Mayol. La seva llarga i constant tasca, durant més de quatre dècades, dedicada a l'ensenyament de dibuix i pintura als infants i jovent del poble, el fan, per això sol, mereixedor del reconeixement col.lectiu. Quelcom així com d'un homenatge. I el de professor no és res més que un aspecte de la seva personalitat. Pere Mayol, fonamentalment, és un pintor. I no pas un pintor qualsevol.

En Pere és un home senzill, exageradament modest i tímid. Tal vegada, per aquesta manera tan personal de ser, hom podria deduir que no li han estat del tot reconegudes les seves grans qualitats humanes i artístiques. Enguany, però, sembla que es pot —encara que sigui sense massa estridència, que en Pere tampoc no acceptaria—, posar remei a aquesta anòmala situació.

Finalment, s'ha pogut aplegar una nodrida i representativa col.lecció de pintures i dibuixos del nostre artista.

Cal destacar alguns aspectes que aquesta oportunitat ofereix. Primer, poder contemplar l'obra de la primera època, tan expressiva i temperamental. Després, la represa dela postguerra i la lenta evolució cap a la maduresa actual, el detall, i l'exigent fidelitat al líric paisatge llagosterenc.

Enric Marquès escrivia (Punt Diari, 10/6/79) el següent paràgraf a propòsit de la seva obra: "Pere Mayol, el pintor més complet que hi ha en l'actualitat a Llagostera, és deixeble directe de Mn. Gelabert: la vigoria del seu debut, els anys 30, es veié lamentablement estroncada, com tantes d'altres coses, amb l'aixafament espiritual consecutiu a la nostra derrota del 1939. Més tard, Pere Mayol, pintor hàbil i exigent, s'ha dedicat enterament, amb càlida emotivitat, a la descripció de la llum, de les tonalitats íntimes i delicades d'un paisatge difícil, no gens convencional, sense fugir dels seus començaments, però amb la sutilesa d'un talent experimentat, segur i irreductible, els resultats del qual són assimilables a la qualitat pictòrica dels romàntics pre-impressionistes, afegint-hi l'audàcia colorística dels pintors de l'escola de Barbizon".

Com dèiem abans, tota retrospectiva d'un artista plàstic ens permet la delectació, però també representa l'ocasió de poder establir un balanç, de fer una valoració de l'obra exposada. Creiem que les pintures de Pere Mayol tenen una importància que ultrapassa l'àmbit local.

Aquesta exposició-homenatge, tot i les seves limitacions, és una invitació a fer-ne l'esperada i merescuda constatació.

COMISSIÓ ORGANITZADORA

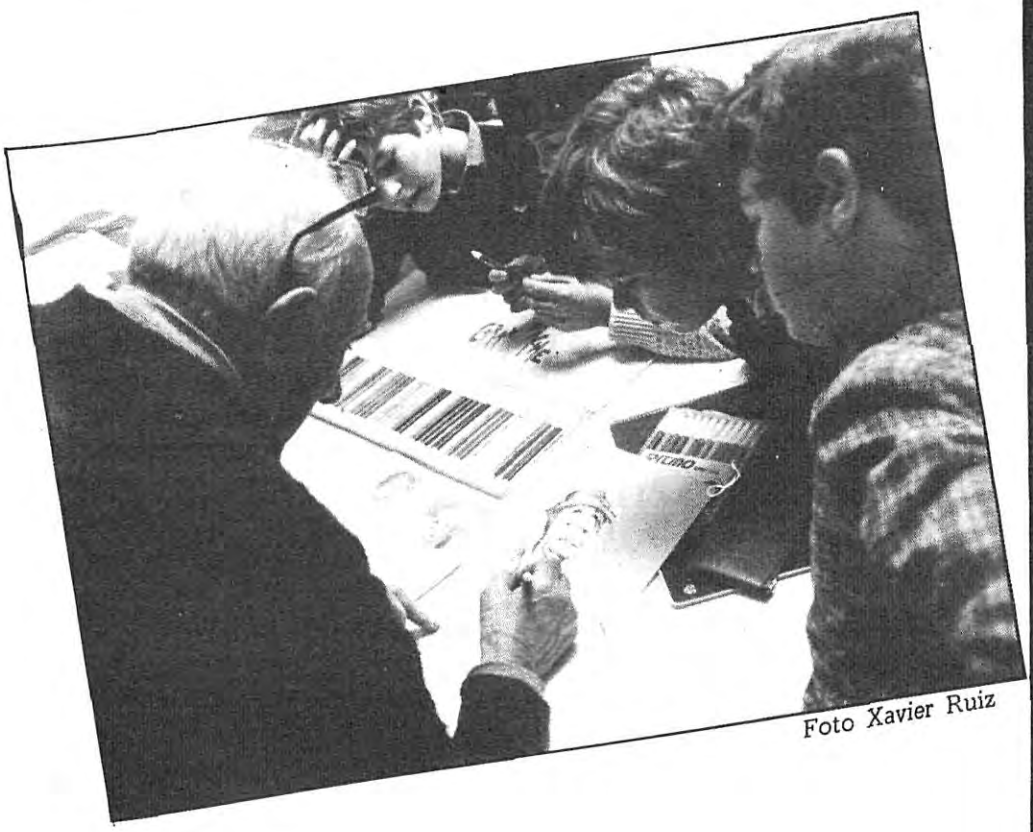

Foto Xavier Ruiz

NOTES BIOGRÀFIQUES

–PERE MAYOL neix el 1.er de setembre del 1906, al carrer Àngel Guimerà, de Llagostera.

–Als 10 anys ingressa a l'escola local de Belles Arts, sota el mestratge de Rafael Mas i Ripoll.

–Llarga amistat amb Mossèn Josep Gelabert, potser el pintor i mestre que l'influí més directament.

–Freqüenta l'Escola de Belles Arts d'Olot, dirigida per Iu Pasqual.

–Curta temporada a la Llotja de Barcelona, on es relaciona amb pintors com Joaquim Sorolla, Rusiñol, Joaquim Mir...

–Viatja a França, Bèlgica i Holanda, coneixent de prop els pintor impressionistes.

–Els anys 30 són un període d'intensa activitat artística. Exposicions a Barcelona (Sala Parés, Pinacoteca, Galeries Laietanes), a Girona, Olot, Figueres, Palafrugell, Cassà, Santa Coloma...

–Movilitzat el 36, ingressa en el Departament de Propaganda de la Generalitat, realitzant dibuixos i cartells.

–Coneix un llarg període d'inactivitat artística.

–El 17 de novembre del 1949 és nomenat director de l'Escola de Belles Arts de Llagostera, tasca que encara desenvolupa a la restaurada "Casa de les Vídues".

–L'any 1933, S. Mateu i Pla, comentava a "L'Autonomista" de Girona, els debuts de Pere Mayol i entre altres paràgrafs molt elogiosos, el crític deia: *" Per a demostrar com es comporta aquest jovenissim pintor, esmentarem que habitualment pinta de sol a sol i sempre de cara a la natura; el trobareu a trenc d'auba, amb els estris de pintar i el cistell de la minestra, fent una o dues hores de camí, fins al cor del bosc, en la recerca del paratge més ombrivol i més luxuriant".*

Aquests darrers anys, en Pere potser surt menys a l'exterior, però infatigablement, el trobareu totes les tardes pintant al seu taller.

–La seva obra composta fonamentalment de pintures a l'oli, de dibuixos i de plumes, es troba majoritàriament dispersa en col.leccions particulars.

Llagostera, juny del 1984

JOIERIA I RELLOTGERIA

FORTUNA

Agent de vendes:

MONTSERRAT PLENSE i SENDRA

C/. Camprodon, 10
Telèfon 83 05 28
LLAGOSTERA

Viajes
MACUVI, s. a.

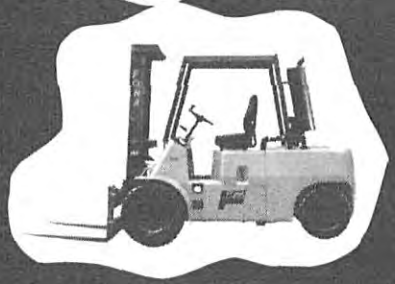
TRANSPORTES Soler

MAGATZEM:
Sant Pere, 26
Tel. 83 00 46

PARTICULAR:
Maiena, 11
Tel. 83 03 63

LLAGOSTERA (Girona)

ARIDS CLASSIFICATS I RENTATS

TRANSPORTS I TREBALLS AMB CAMIO GRUA
I AMB VEHICLE ELEVADOR

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIO
FIBROCIMENT
PAVIMENTS
PINTURES
REFRACTARIS
RAJOLA DE VALENCIA
PREFABRICATS DE FORMIGO, ETC.

TUBS SANITARIS P.V.C.
(SERIE F i C.)
I TOTS ELS SEUS ACCESSORIS I PECES

CANALS P.V.C.
I TOTS ELS SEUS ACCESSORIS I PECES

TUBS: URATENO. POLIETILENO
BAIXA DENSITAT

PLAQUES URALUX - POLIESTER
REFORÇADES AMB FIBRA DE VIDRE

DIPOSITS DE POLIESTER

INAUGURACIÓ DE LA "LLAR DEL PENSIONISTA" i DE L'EMISSORA LOCAL

El passat diumenge 8 d'abril es va inaugurar la "Llar de Pensionista" i l'Emissora Municipal "Llagostera-Ràdio" En aquest reportatge parlem amb el President del Patronat i amb un dels responsables de l'Emissora; també comentem la repercusió d'aquestes obres a l'Escola Bressol "El Niu".

VISITA DEL PRESIDENT PUJOL A LA LLAR DEL PENSIONISTA.

(Foto Vall-llosera)

LLAR DEL PENSIONISTA, UNA REALITAT

Parlem amb el Sr. Colomeda com a president de la Junta i també com a impulsor, des del primer moment, del Patronat del Pensionista.

En Joaquim Colomeda i Sagaró és fill de L'Escala. A l'edat de 17 anys vingué a Llagostera. D'això, aquest proper setembre en farà 60 anys.

—D'on va sortir la idea del patronat?

—Tot ve del primer homenatge a la tercera edat l'any 1981. Va ser en Josep Puig, llavors conseller de Cultura, que tot comentant-li que com era que no féssim res per als vells, va dir-me que si ens animàvem, l'Ajuntament ja ens hi ajudaria. Després d'aquelll primer homenatge, el 16 de febrer del 1982 es va formar una comissió. Es creà així la Junta del Patronat Local del Pensionista. A mí des de sempre m'havia agradat que la gent gran tingués un lloc on passar l'estona.

—Qui hi ha en aquesta Junta?

—Està estructurada de la següent

forma:

President: Joaquim Colomeda

Sots-president: Martí Masvidal

Vocals: Joan Valentí, Artur Oliveras, Antoni Grau, Joan Castelló, Josep Fàbregas, Josep Ramionet.

Secretari: J. Domingo (delegat de la Caixa).

Avui encara hi ha la Junta fundadora.

—La Junta ha tirat tot això endavant?

—Bé, durant aquest temps s'han anat fent socis. Va ser precisament en augmentar el número de socis quan es va demanr un local a l'Ajuntament encara que fos interí.

—Quants socis hi ha actualment?

—Som 315, 80 dels quals han entrat després de la inauguració de la Llar.

—Ser soci vol dir col.laborar amb una quota?

—Actualment es paguen 50 pessetes d'entrada per l'import del carnet, llavors aquests cèntims es dipositen en una llibreta oberta a la Caixa en nom de tots.

—D'on treuen els cèntims doncs?

—L'Ajuntament s'ha encarregat de la Llar. Ara la Caixa ens ha donat una subvenció i en els homenatges ens ajuden les entitats bancàries: la Caixa de Pensions, la Caixa Provincial, la Caixa Rural, la Cambra Agrària, el Banc Espanyol de Crèdit, el Banc Condal i el Banc Central.

—És o no l'actual lloc provisional?

—A nosaltres ens agradaria que no. S'havia parlat de l'estació, però no és un lloc cèntric i a la gent gran, sobretot a l'hivern, no ens va bé caminar amb el fred sortint d'un lloc calent. L'actual és l'ideal i a més a més es podria tenir un pati i tot.

—Però llavors què passaria amb l'Escola Bressol?

—Es procura, amb el recolzament de la Generalitat, fer-la al costat del Col.legi.

—Llavors en J. Colomeda ens deixa el discurs d'inauguració en el qual diu coses com:

"Voldria també dirigir-me a totes aquelles persones que —com jo mateix— no són fills de Llagostera, i encara més als que han vingut d'altres regions d'Espanya, per dir-los-hi que, a la LLAR DEL PENSIONISTA i amb la Junta del Patronat no s'hi sentiran mai discriminats de cap manera. Aquí tots som llagosterencs, amics, companys i amb ganes de bona germanor.

I encara que un dia d'inauguracions no sigui el més adient per avançar promeses, sí que podem dir a tots els socis i poble en general que, el nostre Patronat no volem que quedi adormit. Volem que des d'aquesta Llar es remeni activament l'ambient dels jubilats. Pensem posar en marxa activitats que fins ara ens eren impossibles: excursions, concursos, festes a la nostra Llar, jocs, etc... Mica en mica ja ho anireu veient.

LA LLAR DEL JUBILAT

Tots els pobles tenen sa Llar
ja que entre els joves no hi caben,
per això els jubilats volem
tenir un lloc per anar

Tots els que ja som d'edat
hem vist la vida de molts colors
hem viscut alegries i dolors
i veiem que ningú s'ha quedat.

Cal tenir present
i és cosa molt seriosa:
la gent gran fa sempre nosa
quan està entre el jovent.

Per això una Llar
sempre és una cosa bona
per anar a passar l'estona
ja que no podem treballar.

Es molt bonic veure la gent gran
que fan tertúlia i gaudeixen
juguen i s'esbargeixen
amb una il-lusió com d'infant.

Bona acollida entre les senyores
ha tingut la nostra Llar
que hi van a jugar
i a esbargir-se moltes hores.

A l'Ajuntament hem de dir
que petita ens queda la Llar
si la poguéssin ampliar
tots els socis hi podriem venir.

I ara, per acabar, jove espavilat
un desig; vull formular
i és que tot el jovent pugui arribar
a poder fer ús de la Llar del Jubilat.

Neòfit

RIBAS i MOTJÉ
GESTORIA - ASSEGURANCES - ASSESSORIA LABORAL
Eiximenis, 12 - 14 - Telèfon 20 82 58
GIRONA

- Tramitació de tota classe d'assumptes fiscals
- Declaracions de Renda
- Assessorament laboral d'empreses i treballadors
- Expts. jubilació, invalidesa, etc., etc.,

Capdevanters en les assegurances anomenades A PRIMER RISC

UNIÓ COMTAL D'ASSEGURANCES

- Per la LLAR
- Pel COMERÇ
- Per la INDUSTRIA
- Per les COMUNITATS DE PROPIETARIS

i el nou PLA MODULAR DE PENSIONS

Som professionals de l'assegurança!

DELEGACIÓ DE LLAGOSTERA

Enric Montiel

AGENT LLIURE D'ASSEGURANCES

Venda i Reparació de
MOTOS - MOTOCULTORS
MOTOSSERRES - BICICLETES

motos
jorma - 7

Passeig Tomàs de A. Boada Borrell, 10
LLAGOSTERA

ARTICLES PER A L'ESPORT
CORDATGE DE RAQUETES
REPARACIO DE PATINS

esports
jorma - 7

Carrer dels Concellers
Tel. (972) 83 04 56
LLAGOSTERA

Mobles Cateura
Fusteria en general

EXPOSICIO DE MOBLES
Carrer de Tossa, 7
Telèfon 83 09 95

FUSTERIA
Músic Aguiló, s/n.
Telèfon 83 05 12
LLAGOSTERA

Foto Jovanet

SINTONITZEM, LLAGOSTERA-RÀDIO!!

En el programa electoral de CiU es parlava d'una cadena de ràdio local Tanmateix no es presentava com una proposta a debatre, sinó més aviat com un caprici que els votanrs de Convergència havien de compartir o bé tolerar. El caprici s'ha convertit en realitat i el passat 8 d'abril s'inaugurava l'emissora. Ara es tracta de treure'n el màxim de profit possible.

Per saber una mica com funciona parlem amb en Joan Carles Buhigas:

–Saps com va sortir la idea de l'emissora?

–Aquesta pregunta l'haureu de fer al Conseller de Cultura Joan Gruart.

– A mi simplement em varen dir si volia ésse-hi, i vaig dir que sí.

– Quin és el teu paper?

–De fet faig una mica de tot, però vaja, tinc cura de la programació. Treballen en la corrdinació en Pere Vila, en Jordi Salvador, en Quim Planella i en Joan Gruart que també s'encarrega de la relació amb l'Ajuntament.

– Com funcioneu?

–Bé, ara estem en període de proves. Cal veure com respon la gent. Els tres primer mesos són de selecció, és a dir, es tracta de què la gent es passi hores davant el micro o fent altres feines. Llavors, un mateix veu si li agrada i si se'n surt o no.

–Però, en últim terme, algú ha de dir qui serveix...

–Sí, és clar, al final haurem de decidir-ho nosaltres. De totes maneres un mateix ja veu si pot o no fer-ho.

Hi haurà, per exemple, qui no servirà per parlar per antena, però que pot col.laborar en altres feines.

–Depsrés d'aquests tres mesos, ja hi haurà una programació fixe?

–De fet el període de proves, després d'aquests tres primers mesos de selecció es perllonga gairebé fins l'any. És durant aquest temps que queda un personal més estable .i llavors s'estructura la programació.

–Com s'ha cridat a la gent que d'una manera o altra han passat fins ara per l'emissora?

–Es convocà un reunió a l'Ajuntament per a tothom a qui interessés. Es varen passar uns programes per tot el poble, comunicant-ho. En aquesta sessió es va demanar a la gent interessada dades com l'edat, la classe de programa en què estaven interessats, etc. Respecte a això últim, tal com esperàvem, la majoria estaven per un programa de disc.

–En el futur quins programes hi ha pensats?

–De moment tenim especial interès per a un informatiu local i de les rodalies. També muntarem un esportiu amb més col.laboradors. Es pretén que l'alcalde estigui en antena periòdicament, potser cada quinze dies o un mes, per tal de contestar preguntes. Però n'hem d'anar parlant. Farem tantes hores com poguem emplenar dignament.

–Actualment, quines hores hi ha d'emissió?

–De dilluns a dimecres de cinc a onze de la nit, dijous i divendres de cinc a dotze de la nit, el dissabte de quatre a dotze i el diumengr de quatre a vuit o a nou de la tarda; aquest dia és el pitjor, ja que a tothom li va malament.

–I del local què en dieu?

–És de la mida del de molts altres pobles. De fet n'hi ha que treballen en una habitació d'un pis o allà on poden. Quan només hi ha la gent que fa el programa, un s'hi pot moure bé. El problema és que a vegades som deu allà dintre.

–Hi haurà algun canvi important?

–Respecte als local es deia d'habilitar la part que ra és l'entrada per fer-hi programes. Seria l'estudi dos. Aquest un cop feta la doble porta estarà comunicat amb l'exterior. Per això fa faltar baixar el sostre. Esperem fer algun cèntim amb la propaganda, ja que això seria l'ideal, perquè no podem pas estar sempre demanat a l'Ajuntament.

S'ha pensat també en una unitat mòbil, però això ja és a més llarg termini, ja que no estava en el pressupost.

–La gent, com ha respost?

–Bé, molt bé, molt millor del que ens pensàvem.

REFORMES A L'ESCOLA BRESSOL

En totes les obres, la part que ha resultat més perjudicada ha estat l'Escola Bressol. Abans de projectar la Llar i l'Emissora,s'havia demanat fer-hi millores, però es va dir que no hi havia pressupost. Tanmateix, quan ha interessat, bé que ha sortit! Això demostra que L'Escola Bressol no interessa massa. Per aquest motiu i desconeixent en general la dinàmica i funcionament d'aquesta, no s'ha procurat conèixerla i per tant, a l'hora de decidir les reformes, aquestes no estan d'acord amb les necessitats reals.

S'ha fet un canviador des del quals no es pot controlar la resta dels nens. I gairebé dos mesos més tard encara no s'han posat els armaris i la plataforma per canviar-los.

La ubicació dels sanitaris no és l'adequada. Per arribar-hi s'ha de sortir a fora o bé passar a través de les classes i deixar els nens sols. Es va dir que tenir els sanitaris dins l'aula era antihigiènic, però en canvi no es va considerar la possibilitat de fer-los al costat, juntament als dels vells, però indendents. Aquests situats sota el cobert, deixen un espai d'un metre per passar entre la paret i la columna, amb el perill de què els nens s'hi puguin fer mal. En general, la situació i l'espai, cal dir que són els adequats. S'ha de reconèixer que l'armari per posar les joguines ha quedat bé. El pati és a recés i gran, les aules són espaioses, llàstima que aquest espai no s'hagi planejat com aprofitarlo perquè sigui més útil. Potser per aquesta manca de planejament, en comptes d'adaptar noves aules, s'ha instal.lat la Llar i l'Emissora, fent impossible una futura ampliació de l'Escola Bressol, que encara no es veu com un servei social.

La gent que hi treballa (tres educadores) no té cap mena d'assegurança. Econòmicament, es compta amb quaranta mil pessetes que l'Ajuntament dóna al mes, i alguna subvenció de la Generalitat. Les quotes són de 1.500 pessetes al mes, quan a la majoria la mensualitat mínima és de 3.000 ptes. Actualment, com que hi ha marge d'ingressos que permeti per exemple buscar una substituta quan és necessari (en cas de malaltia,...). El futur no es presenta massa optimista.

Foto Xavier Ruiz

En definitiva Llagostera compta amb més elements de relació, el cost dels quals és d'uns 3.000.000 de pessetes. Sembla que aquest import és excessiu tractant-se d'unes instal.lacions provisionals i si no és aquest el cas, llavors cal dir que no estan degudament condicionades: tres entitats en un espai molt reduït, que s'interfereixen en llur desenvolupament (el "vídeo" se sent a l'Escola Bressol, l'antena al mig del pati, les finestres de la Llar que donen al pati i que no es poden obrir per tal de no comunicar els vells amb els nens). i en general les instal.lacions són petites.

De moment doncs, s'ha gastat uns bons cèntims amb una sortida de compromís i sembla que en general l'empresa ha estat ben acollida. Esperem el desenllaç final.

Col.lectiu de Redacció

ALIMENTACIO
QUEVIURES i FRUITES

PUIG

Plaça Mercat, 1 - Telèfon 83 00 41
LLAGOSTERA

Flors i Plantes

M.ª Rosa

Carrer dels Concellers, 24 - Telèfon 83 05 24
LLAGOSTERA

Construcciones
JOSE
Ramirez

Urbanización "Cal Curt"

Auto - Escuela LLAGOSTERA

le ofrece la oportunidad de conseguir el permiso de conducir en sus diferentes clases:

LICENCIA PARA CICLOMOTOR
14 años

A - 1
16 años

A - 2 B - 1 B - 2
18 años

C - 1
21 años
-Camión-

Consúltenos en:

Narcís Monturiol, 30-Telèfon 85 05 46

VIDRERAS

Passeig Tomàs de A. Boada Borell, 10
Telèfon 83 00 81
LLAGOSTERA

BAR el dorado

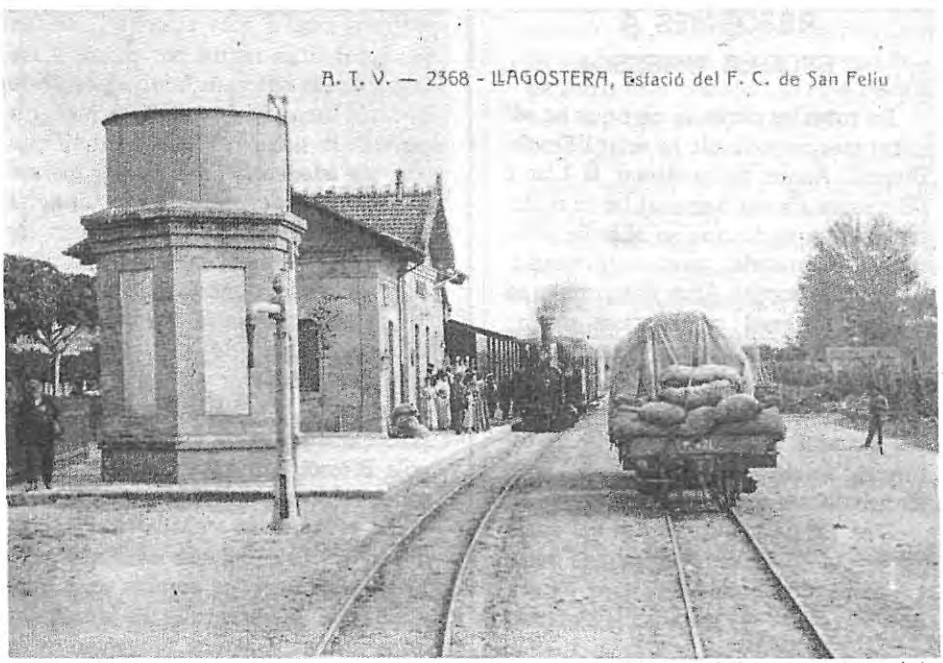
d'Enric Vilà

US DESITJA BONES FESTES

- TAPES VARIADES
- ENTREPANS

OBERT TOT L'ANY

Telèfon 83 06 64

(Foto cedida per I. Gironès).

D'OLOT A SANT FELIU AMB BICICLETA

El diari "La Vanguardia" del 10-Gener-84, informava a tota plana, que en el Laboratori d'Urbanisme de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, un grup d'arquitectes coordinats per Manuel de Solà-Morales, ha elaborat un projecte per aprofitar la xarxa de ferrocarrils de via estreta a Girona. L'estudi contempla la diversitat d'elements que composen l'obra original i, sobretot, l'esplèndida possibilitat de transformar en passeig urbanitzat, de cap a cap, la faixa de terrenys que van ésser expropiats per a la construcció del Carrilet.

Quatre eren els Carrilets que comunicaven Girona amb Banyoles, Olot, Palamós i Sant Feliu. Segons els arquitectes, el trajecte que més bé es conserva és el d'Olot a Girona i de la capital a Sant Feliu: *"Aquestes dues pistes, abans ocupades per les vies, s'assemblen avui a un camí pla, tant per les característiques del traçat –pendent suau, girs amplis,...– com per llur ús eventual al servei de l'agricultura i l'oci..."*. Continuen dient els arquitectes: *"Seria aquest un passeig que ocupant la faixa de terrenys... agafa 28 poblacions i quatre comarques: Baix Empordà, La Selva, Gironès i La Garrotxa, al llarg dels noranta quilòmetres. Es tracta d'assegurar la compatibilitat de sistemes de transport alternatiu –cavalls i bicicletes– amb nous sistemes d'alta tecnologia "monorrail enlairat–"*.

La recuperació dels terrenys del Carrilet

Fa uns anys, quan el Carrilet feia els darrers viatjes, ja es parlava del possible substitut i especialment del tren vertebrat de l'enginyer Goicoechea, que encara avui en cas de dur-se a terme seria meravellós. Però, bé per l'època, bé per interessos, o senzillament perquè era una obra de massa envergadura, la cosa va quedar pendent. Durant un bon temps es seguien fent comentaris i suposicions, però el desinterès de les institucions era notori i els qui confiàvem en el projecte, aviat vam quedar desenganyats.

Amb els anys, la reivindicació prenia uns caires molt diferents i alhora concrets. A Llagostera diferents vegades s'havia parlat de la necessitat de recuperar els terrenys de FEVE i la conservació de l'edifici de l'estació. Avui, una vegada superades les traves de la burocràcia, s'han obtingut els terrenys urbans i s'està restaurant-adaptant l'edifici de l'estació per a la instal·lació del Museu d'Etnologia. (Fent un incís, qüestiono que aquesta ubicació sigui la més idònia, ja que el local, tot i que la reforma pugui ésser la més indicada, queda petit. En contrapartida, insisteixo –encara que ja em sento com en Sísifo– en què el lloc més adequat, aprofitant la mateixa estructura de la casa seria l'Estanc de Dalt, condemnat a l'enderrocament, per un pretès eixamplament, i qui vol ja m'enten...)

Lampisteria

Jaume FA

Carrer Lacustària, 6 - Telèfon 83 03 64

SNACK-BAR

Can Tres

ESPECIALITATS:

TAPES VARIADES

ENTREPANS DE TOTA MENA

HABITACIONS

Montserrat

Telèfon 83 00 62

Josma

pintura ··· decoració

JOSEP ANGLADA
C/. Sant Feliu, 38

MANEL MOLINA
C/. Músic Aguiló, 19
Telèfon 83 06 21

JOSEP TENA
Veinat La Mata, 1

La bicicleta, avui

Fa pocs dies vaig tenir l'atreviment d'intentar anar a Cassà amb bicicleta passant per l'antiga via, i els problemes ja van sorgir en travessar el pont de les Banyaloques, en un estat super-precari. Més endavant ja no es pot pedalar i passat el "Mas Xifre" la cosa es fa impossible, havent de cercar camins alternatius fins a la riera Verneda. Ignoro si queden restes del pont, ja que vaig haver de passar per un pas molt distant de la via. Abans d'arribar a Cassà vaig retrobar el carril, per haver-lo d'abandonar novament... En resum, tot una odissea. L'antiga via fèrria està embardissada, emboscada, en alguns llocs cultivada i en conjunt, totalment abandonada. Dels set quilòmetres que hi ha entre Llagostera i Cassà, als noranta entre Olot i Sant Feliu, hi ha molt per córrer...

Anar amb bici "torna"a estar de moda. A més d'ésser un estupend vehicle per fer esport, és un dels sistemes més utilitzats per "mantenir-se en forma" o simplement com un mitjà d'oci. Només cal veure com estan les carreteres els dissabtes i diumenges... amb el perill que comporta! Pensar que podrien haver-hi noranta quilòmetres sense interferències de vehicles de motor, em sembla un somni daurat, però no de fantasia, sinó dels que poden convertir-se en realitat.

Si a Llagostera, i crec que a la majoria dels altres pobles, s'ha aconseguit que els terrenys i les instal.lacions formin part del conjunt urbà, el següent pas és recolzar amb l'aportació de noves idees o modificacions que facin falta, el projecte dels arquitectes. Probablement, ara per ara sigui una quimera pensar amb la reinstal.lació del camí de ferro, però recuperar la pista per a bicicletes, fer "footing" —els arquitectes hi posen els cavalls (?)—... em sembla una urgent necessitat. De moment ja hi ha un projecte redactat per gent d'ofici. Ara cal que les institucions i els Ajuntaments s'ho prenguin seriosament.

El treball dels arquitectes acaba: *"...solució que ha estat presentada i revisada pels municipis afectats i que suposaria una mínima inversió inicial per adequar i posar en funcionament aquest nou itinerari en la seva totalitat".*

Nomes ens resta dir, ENDAVANT!!

Joan Ventura Brugulat

ULTRAMARINOS

Joaquín Miquel

Passeig Pompeu Fabra, 6 - Tel. 83 00 03

Piensos RAVES, s.a.

Carrer Migdia, 27
LLAGOSTERA

excavacions

viñolas

Carrer Mas Sec, 1 - Tel. 83 04 92
LLAGOSTERA

J. AULADELL R.

Fabricació i Exportació de
TAPS DE SURO I DERIVATS

Carrer Ferrer, 6
LLAGOSTERA

Construcciones

Claudio Martí

Tel. 83 08 86
V.º Bruguera, 67

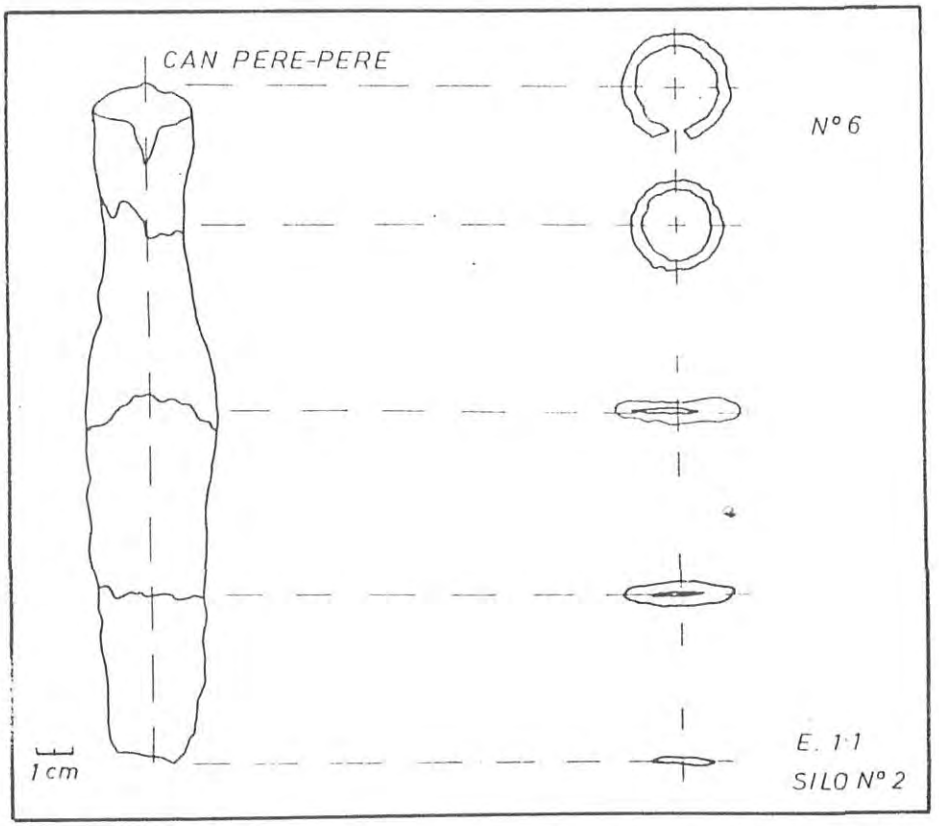
FULLS SOLTS

EL FERRO DINTRE LA HISTORIA DE LLAGOSTERA

Són molt minvades les fites històriques que Llagostera aporta al conjunt nacional català. No sabem si el fet és degut a què vertaderament res transcendent ha ocorregut al llarg de la seva història o si, en el pitjor dels casos, cal atribuir-ho a la falta d'interès per part dels seus conciutadans, que s'hagin inhibit, pura i simplement, del treball que representa aquesta tasca.

La intenció del present escrit no és, naturalment, subsanar aquesta situació, si és que en realitat existeix, sinó només fer una comunicació històrica, barcelonines. El nucli principal d'aquesta indústria estava situat a la vila de Ripoll, on es manté un interessant Museu, que ens mostra com es treballava el metall i la variada gamma d'útils que es fabricaven.

És sorprenent imaginar que a la vila de Llagostera existissin, en el segle XII, dues fargues dedicades a l'obtenció de ferro, mentalitzats com estem en el que aquesta indústria representa ara, és a dir, grans instal.lacions, l'import de les quals es contabilitza per centenars de milions de pessetes, milers de

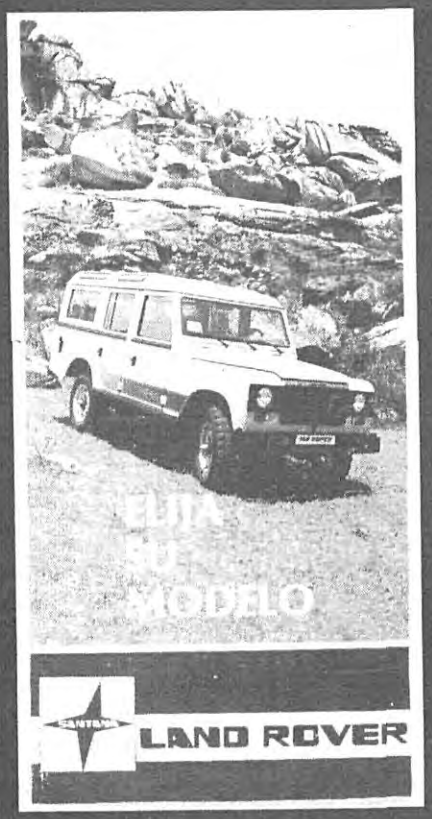

Punta de llança de ferro trobada a les excavacions de can Pere-Pere. S.II abans de Crist.

que segurament serà motiu de gran sorpresa.

El fet és que Llagostera formà part del complexe siderúrgic català que durant alguns segles fou capdavanter d'aquesta indústria a nivell mundial, per la qualitat del producte i per la tècnica emprada. Foren les famoses fargues catalanes, ubicades en gran part a la Catalunya Nord, en la zona que afronta el Pirineu, per les comarques lleidatanes, gironines i part de les treballadors i unes indústries subsidiàries, amb una potència conjunta equivalent a la de la indústria bàsica. Naturalment, tampoc hem d'imaginar que la seva producció s'assemblés a la de les instal.lacions actuals.

Els primers vestigis que m'interessaren fou la trobada d'un objecte molt simptomàtic, durant els treballs d'excavació d'una sitja ibèrica, situada prop de can Pere-Pere. Es tractava d'una massa de material fos, molt bri-

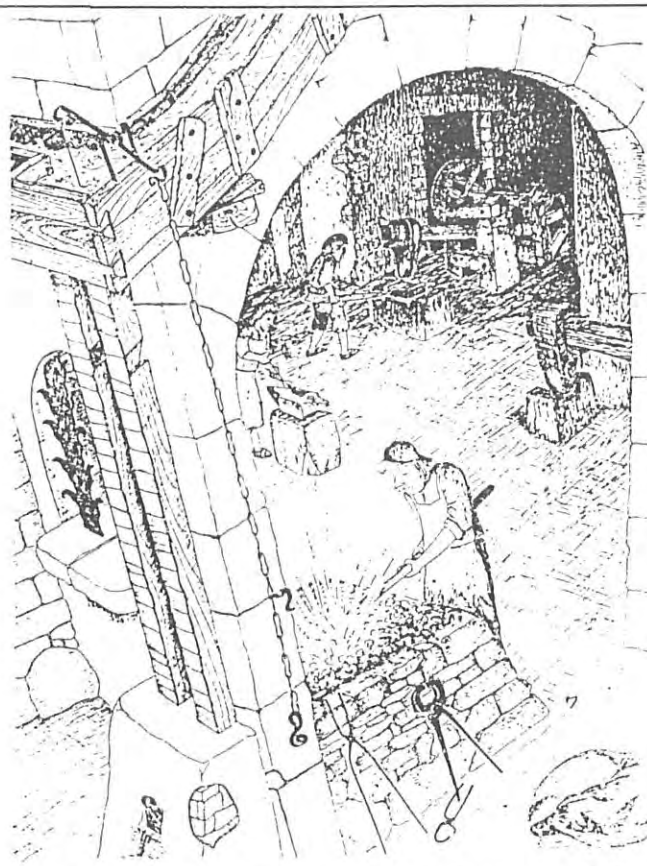

SERVEI OFICIAL

EMILI BOSCH

AUTO TALLER
EMILI BOSCH

Cruïlla Carreteres, s/n.
Telèfon 83 70 23
SANTA CRISTINA D'ARO
(Girona)

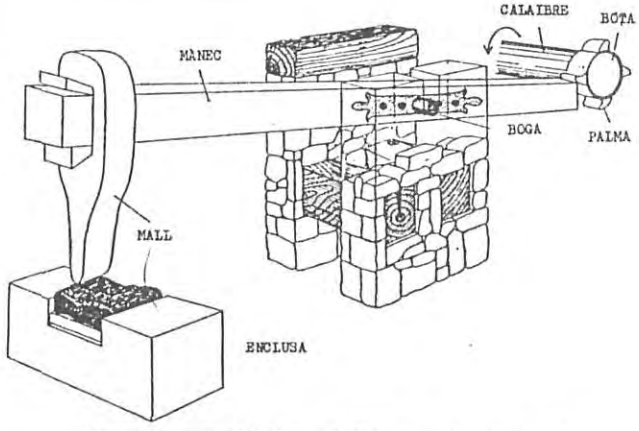
Disposició relativa dels elements dintre de la farga: forn i martinets (M. Alonso i P. Molera; rev. «Investigación y Ciencia»).

llant per la seva part superior i amb clares marques d'haver-se solidificat sobre un llit de terra. La primera impressió fou de què es tractava d'un residu de fundició, en concret ferro. I així resultà ser.

El Sr. Pere Molera i Solà, professor de metal.lúrgia de la Universitat de Barcelona i co-autor, amb la seva esposa, d'un llibre sobre la Farga Catalana, llibre que m'ha servit per assessorarme per aquest treball, va confirmar que efectivament es tractava d'un residu de fundició de ferro. Fou també ell qui m'assabentà que a Llagostera havien existit dues fargues, fet que concreta en l'obra "Llibre de la Farga".

Tot el que fins ara se sap sobre les dites fargues es troba en un document relacionat amb el comte Ramon Berenguer IV. Es tracta d'una Memòria de Rèdits i Cens a favor del dit comte de Barcelona i en la qual són esmentades tres fargues a Caldes de Malavella i dues a Llagostera.

Les contrades de la nostra vila disposaven dels elements necessaris per muntar aquest tipus d'indústria. És a dir: el material fèrric, que es podia obtenir a través de la limonita o de l'oligist, el combustible per poder assolir la temperatura necessària, amb el carbó vegetal, i un raonable cabal d'aigua, element molt important per pro-

Esquema del martinet (M. Alonso i P. Molera; rev. «Investigación y Ciencia»).

mobles
mulà

MOBLES I
COMPLEMENTS DE JARDÍ

Carretera C-250 - Km. 24
Tels. 83 06 60 i 83 71 33
LLAGOSTERA

Construccions
Emili
BOSCH
Obres de totes classes

DEMANI PRESSUPOSTOS
(sense cap compromís)

duir el corrent d'aire precis per controlar la temperatura del forn, base fonamental del sistema català per a la obtenció d'un bon material, així com per al funcionament del martinet, aparell amb el qual es donava forma i puresa al metall obtingut.

Seria interessant poder saber si les instal.lacions de la nostra vila eren conseqüència de les de Caldes de Malavella o si de fet eren totalment autònomes, és a dir, si disposaven del suficient mineral per abastir les dues fargues.

Per la zona del Ridaura es troben diversos dipòsits de limonita, i quant a l'oligist hom no coneix cap punt concret en trobar-lo, però segurament deu donar-se amb abundància, tota vegada que es troba amb relativa facilitat, bé esparcit pel bosc, o en qualsevol piló de pedres que s'hagi retirat d'un camp de conreu, o inclús formant part d'alguna edificació. Pels voltants de Sant Baldiri i de can Duran deu existir amb molta abundància, tota vegada que en el primer dels llocs esmentats cauen amb molta freqüència els llampecs els dies de tempesta, i les aigües d'aquest paratge, així com les de can Duran, porten diluïda una gran quantitat d'òxid de ferro, el qual arriba, fins i tot, a provocar una sensació repulsiva. En el que es refeix al carbó vegetal, matèria fonamental per a l'obtenció d'un bon metall, el fet no devia presentar cap problema, ja que la massa forestal existent en aquella època per tota la contrada, segurament cobria amb escreix les necessitats de combustible.

El fet de les dues fargues és ben concret. No així el dels residus trobats en la sitja de can Pere-Pere. No es fa difícil imaginar que aquests pogueren haver estat introduïts en època posterior a la dels altres objectes trobats, com són unes peces de ceràmica gris emporitana, unes peces ibèriques tornejades, altres rústegues i modelades a mà, i el més important de tot en aquest cas, uns quants objectes de ferro, entre els quals sobresurt una magnífica punta de llança. Però el fet de què aquesta sitja es trobi, en part, dintre d'una carretera, ens planteja sempre el dubte de què aquests residus puguin haver arribat a ella amb altres materials que repetidament s'empraren per arreglar el camí. Hom vol pensar que els residus fèrrics formaven part del conjunt, la qual cosa situaria la data de la indústria fèrrica de la nostra comarca a dos o tres-cents anys abans de la nostra era. El fet és afalagador.

Esteve Fà Tolsanas

CARNISSERIA
Josep Miquel
Carrer Almogàvers, 13
Telèfon 83 02 99
LLAGOSTERA

PONS
FLECA I PASTISSERIA
ELS HI DESITJA UNA BONA FESTA MAJOR
Passeig Pompeu Fabra, 29 - Telèfon 83 00 73
LLAGOSTERA

Fusteria
Benet Mayol Collell
Successor de B. COLL.ELL
Carrer General Alvarez de Castro, 12

F. ROQUETA
MANUFACTURA GENERAL DEL SURO
Tel. 83 00 18
Carrer Ganix, 22
LLAGOSTERA

Mateu Font
• PINTURA DECORATIVA
• EMPAPERATS
• ESTUCATS

CALCES LLARGUES

Diuen que era un marrec
ploraner i amb mocs al nas,
això abans, no en feu pas cas
quan anva amb calces curtes.
Ai, senyor! si era un distret.
Ara tot ha canviat,
ja no ploro ni tinc mocs
ni faig enrabiar la mare
des del dia en què em cridà
amb el somriure a les galtes.
–Mira, si ets formal, i em promets
no buscar nius, ni pescar,
ni fer "rodó", i creure al mestre
i a mi, al teu avi, i a ton pare ...
et posaré calces llargues
fetes pel mateig sastre.

–Tu seràs l'hereu de casa
i l'avi afegí amb bell to:
si no, ja saps..., el bastó
que treu la pols dels ganduls.
Com un eixam, els companys
van venir al sortir a la porta
admirats, quasi cridant:
–Noi, quines calces que portes! ! ...
I, quan no estaven d'acord,
per donar consells, amb baralles
alhora cridaven tots:
–Anem a buscar en Perot
ell que porta calces llargues! ...

Josep Calvet.

NOTA: Aquesta poesia va ésser recitada pel noi Francesc Cabarrocas, al teatre del Casino, el dia de la Festa dels Vells a Llagostera, l'any 1957.

(Foto Jovanet)

JOSEP CALVET dedicant el seu llibre "Llagostera en la intimitat"

–Vos direu ..., vaig contestar.
–Faré tot el que em maneu
i estudiaré més que els altres,
seré més seriós que el pare
tractant-se del que es tracta.

Un dia al mig de tothom
ella complí la paraula.
Unes calces de debó
llargues ... de vellut ... flamants ...
amb un bon doblec a baix
quasi tapant les sabates.
Content, sí anava content! ...
tot mirant-me i remirant-me
i veient a l'altra gent
que em prenien per un altre.
Fins el gos eixelebrat
es va dicidir a lladrar-me.
Tots deien: –Que vas modat! ...
No em coneixia ni l'àvia...
Sort de fer-li molts petons,
petons i alguna moxaina.
Després va dir tot plorant.

MIRACLE D'AMOR

Veig una font entre l'obaga
amb espines, somnis i flors,
i Tu, quan vens a buscar l'aigua
ja s'omple de resplandors.

Així tornarás altres dies
amb cants d'ocells per a tots dos,
venint amb tu les alegries
i l'aire prefumat del bosc.

La font està immortalitzada,
poetitzada per l'amor,
per nosaltres, tan festejada
que li hem donat el cor

Josep Calvet.

Caixa Rural Provincial de Girona

Carrer General Alvarez de Castro, 14

- Telèfon 83 03 78 -

LLAGOSTERA

CARNISSERIA
CANSALADERIA

Lluis Ribas

Carrer Camprodon, 4
LLAGOSTERA

TALLER MECANIC

JOSEP
sagué

PLANXA I PINTURA
SERVEI DE GRUA

VENDA I REPARACIÓ
Motos, Motocultors, Motoserres,
Desbrolladores

Carrer Cantallops, 6-10 - Telèfon 83 02 43
LLAGOSTERA

Perruqueria

Mir

Sempre al servei del client

Carrer Camprodon, 6 - Telèfon 83 04 94

COSES DEL POBLE

Malgrat el mal temps, l'Aplec de Panedas fou un èxit. *Foto Jovanet*

Aplec de Panedes

El diumenge dia 20 de maig es va celebrar l'aplec de Panedes, organitzat pel G.E. Bell Matí amb la col.laboració del veïnat.

Els actes van començar aviat, a les 8 del matí van sortir de la plaça Catalunya els que hi van anar a peu.

A dos quarts d'onze es va fer un concurs de flors boscanes en la categoria de rams i centres. Després es va celebrar la missa, amb acompanyament de cor, a l'explanada de l'ermita.

Sortint de missa es va elegir la pubilla que fou la M.ª Dolors Plaja a qui van entregar un ram de flors. Acabat tot això la gent es va preparar per dinar.

A la tarda van continuar a les quatre amb l'actuació de dos nois, Quim i Marcel. Després es van recollir els rams de flors i s'entregà el premi al més ben fet. També es va rifar un xai.

Tot seguit van començar les sardanes, però només se'n van tocar dues, ja que es van haver de suspendre per la pluja. I així es va acabar la festa. Una llàstima perquè hi acudí força gent.

50.è Aniversari de "La Caixa" a Llagostera

"La Caixa" amb motiu de la celebració del 50.è Aniversari de la vinguda a la nostra vila, ha programat una sèrie d'actes, que s'iniciaren el 26 de maig, patrocinant la representació al Casino Llagosterenc de l'obra "La Princesa Embruixada" a càrrec del Grup La Tramoia.

El dissabte dia 2 de juny, es dedicat al món infantil i escolar. Els actes es celebren a la Plaça de Catalunya amb el següent ordre: A les 11 del matí: Jocs de Cucanya (col.laboració G.E. Bell Matí i del Casal). — A les 5 de la tarda: Cercavila i Teatre Infantil amb el Grup Mitjanota de La Bisbal. A continuació s'obsequiarà els assistents amb una Xocolatada. — A les 7 de la tarda: Lliurament dels 18 premis del I Concurs Escolar de Dibuix i Redacció.

A les 11 de la nit: També a la Plaça, Ball de carrer per a tothom, fins a les 3 de la matinada, amb l'orquestra LA SINGULAR del Vallès Oriental.

Diumenge dia 3 de juny, a les 12 del migdia: Al carrer Migdia, 40, inauguració de la Nova Casa de Cultura de "La Caixa" a Llagostera i a continuació actuació de les Majorettes del Col.legi Ntra. Sra. del Carme. — A la 1 del migdia: A la Plaça, audició de Sardanes per la Principal de Llagostera. — A 2/4 de 6 de la tarda: Actuació a la Plaça dels Castellers de Vilafranca (120 de colla). — A les 6 de la tarda: El Dirigible de "La Caixa" efectuarà diverses passades pel cel de la nostra població. — A les 7 de la tarda: Al Casino Llagosterenc, actuació del Cor Sant Esteve de Vilaseca i Salou.

carnisseria

CODINA

DESITJA MOLT
BONA FESTA MAJOR

Carrer Glorieta, 2 - Telèfon 83 01 91
LLAGOSTERA

Calefacció
Aigua
Llum

INSTAL.LACIONS
J. Rufí

Carrer Olivareta, 15 - Telèfon 83 03 81
LLAGOSTERA

- Plantes Tropicals
- Ocells
- Gabies

AQUARAMA SANT ANTONI

- Aquaris Marins
- Peixos

INSTAL.LACIONS

AIGUA — GAS — ELECTRICITAT

Miquel Tarrés

Carrer Comte Guifré, 21
Tel. 83 03 21

Setmana Santa

El divendres Sant al vespre, es va fer la tradicional processó. Aquest any, no era molta la gent que la seguia, gairebé tothom es quedava pels carrers a veure-la passar.

El diumenge de Rams, al matí, la Plaça de la Llibertat es va omplir de gent que va assistir a la benedicció de les palmes i dels rams de llor, com és típic en aquesta diada. I com és també tradicional, després de la benedicció els padrins i padrines, van anar a buscar els tortells per regalar a llurs fillols.

Trobada Sardanista Dia de Sant Jordi

El dilluns de Pasqua, que enguany coincidí amb la Festa de Sant Jordi, els "Amics de la Sardana" van organitzar l'anual "Trobada Sardanista", amb les cobles La Principal de Llagostera i Ciutat de Girona. La Festa fou molt lluïda i ha estat un dels anys amb més concurrència de públic, tant foraster com del poble.

Eleccions al Parlament de Catalunya. Resultats del 29-Abril-84 a Llagostera

A Llagostera amb un cens electoral de 3.725 habitants, en varen votar 2.627, el que representa un 70,5 per cent de participació, força superior a la mitja de Catalunya, que va ésser del 64,40 per cent.

Els vots obtinguts per les principals forces polítiques són:

C i U . . . 1599	PSUC . . . 122
PSC 521	CP 100
ERC 207	

Curset d'història de Catalunya

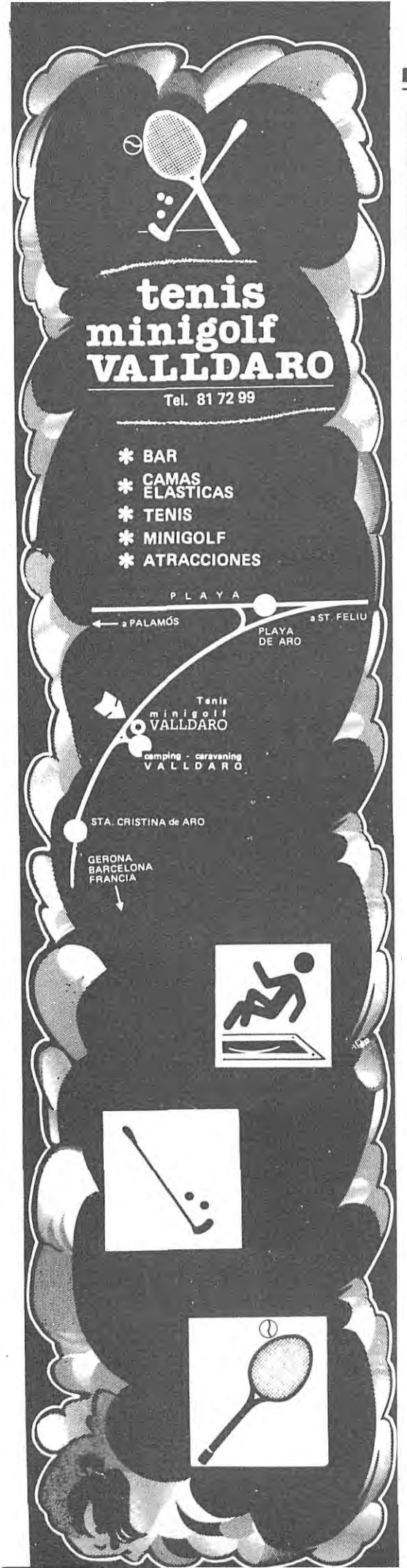
El passat dia 14 de maig va començar a Llagostera un curset d'història de Catalunya, organitzat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i patrocinat per l'Ajuntament de Llagostera.

Les classes les donava el professor Jaume Portella a la biblioteca Julià Cutillé, els dilluns i dimecres, de les deu a dos quarts de dotze del vespre, durant sis sessions.

Hi assistiren unes vint persones. Les classes eren gratuïtes i es lliuraren certificacions d'assistència.

L'Enrenou
i
Tròpic

Vos desitgen una
Bona Festa Major

Presentació de la CORAL DE LLAGOSTERA, que va cantar una missa, composada i dirigida per Martí Llosent. (Foto Vall-llosera).

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "LLAGOSTERA EN LA INTIMITAT"

El passat divendres 13 d'abril, organitzat pel Consell de Cultura i el Butlletí, es va presentar a la Biblioteca Municipal "Julià Cutillé", el llibre LLAGOSTERA EN LA INTIMITAT (Llegendes, cròniques i vivències) de Josep Calvet i Amat.

L'acte, que va aplegar unes quaranta persones, començà passades les vuit de la tarda. Un representant del Butlletí va iniciar la presentació; després d'unes quantes referències, va llegir la introducció del llibre, on s'expliquen els motius que han impulsat a la seva edició. Seguidament va parlar Josep Vila i Soteres, que va fer menció dels aspectes més personals i intimistes de l'autor. Tancà la tanda de parlaments, el batlle Josep Puig i Rodò, tot elogiant la figura d'en Calvet i estimulant a la continuïtat de la tasca del Butlletí. Finalment amb un breu, emotiu i càlid discurs, en Pitu Calvet va donar les gràcies a tots.

El llibre, editat pel Butlletí i patrocinat per l'Ajuntament, és el primer que es presenta a Llagostera, i el segon que es publica després de "Coses de Llagostera" de Rafael Mas.

A nivell d'anècdotes, cal remarcar, que des que se'n va començar a parlar, ja han passat tres anys... Pensem que hauria d'haver-hi un compromís per part de l'Ajuntament i que se'n pogués editar un cada any: història, costums, arqueologia,...

Per part de l'Ajuntament a més del Batlle, hi assistí en Salvador Parés, regidor de Biblioteques, però que segons ens manifestà hi era per la seva amistat amb en Calvet... L'acte va quedar bé, però que al final es sentien comentaris com: "I un vinillo espanyol?"... La presentació va ésser transmitida en diferit per Llagostera-Ràdio.

Recordem que el llibre està a la venda a totes les llibreries del poble al preu de 200 pessetes per qui tingui la butlleta de descompte (SI NO ETS SUBSCRIPTOR ENCARA TENS TEMPS!!) i a 400 pessetes.

L'INSTITUT DE BATXILLERAT A CASSÀ ENS PASSEN AL DAVANT

Al número anterior fèiem un petit dossier sobre l'ensenyament, en el qual plantejàvem bàsicament, la situació en què es troben els joves en sortir de l'escola, dels 14 fins als 16 anys, la nova reforma i la possibilitat de què s'instal.lés un institut polivalent o de batxillerat a Llagostera.

Tanmateix reconeixíem el desavantatge en què ens trobem enfront a Cassà, tant pel nombre d'habitants com perquè ja fa temps que tenen uns terrenys preparats per a la seva ubicació. Acabàvem demanant que no es donés la causa per perduda.

Al Punt Diari del 1.er d'abril del 1984, s'informa que l'Ajuntament de Cassà ja ha sol.licitat formalment a la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, la instal.lació d'un institut de batxillerat. Els de Cassà, que en determinats aspectes ens donen moltes voltes, fan seu allò d'aquell programa de televisió "Más vale prevenir". Mentre, a Llagostera esperem que els fets trascendentals es solucionin per ells sols, abans d'actuar per cercar-hi remei.

GENT DE CASA NOSTRA

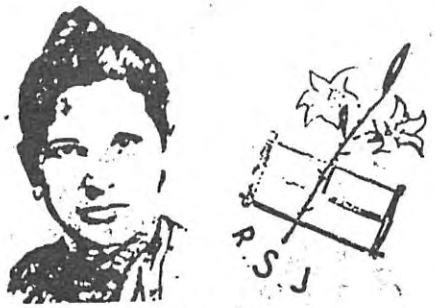
El dia 24 d'octubre del 1813 neix a Llagostera, a la caseta que encara podem veure al carrer de la Concepció núm. 18, una nena que més tard donaria al món una Congregació: "Les Religioses de Sant Josep", avui estesa per tota l'Amèrica, Europa i Àfrica, exercint la feina assistencial i apostòlica en col.legis, hospitals missioners, clíniques, residències i suburbis, seguint el lema:

"Aliviar el dolor i qualsevol necessitat dels homes".

Aquesta santa i intel.ligent dona de casa nostra, Maria Gay. L'any 1984 marca el centenari de la seva entrada a la Casa del Pare i en ella mai han mancat joves generoses continuades de la seva obra, tant a Espanya com Amèrica on estan les coses de formació, així com al nostre poble.

—Llagostera Jove: Maria Gay ha deixat una torxa encesa per a què la mantinguem.

Col.legi Ntra. Sra. del Carme
Alumnes de 8.è nivell

NOTÍCIA

Arribà el dia 19 de març, diada de Sant Josep, el divendres abans es va celebrar una festa en honor al seu nom. El dia va ésser plujós, però no va fer malbé la festa. Per engrescar una mica, es va contractar a un conjunt que tocava cançons infantils que feia tornar bojos els infants. Va ésser un èxit rotund; però aquí no acabà tot, més tard es va fer una solemne berenada amb xocolata desfeta, gràcies a la cuinera: Hermana Cristina. La festa continuà i el dilluns a l'estadi de Futbol Club Casal, es va celebrar un partit entre nois i noies de 8.è curs d'E.G.B. Els cavallerosos nois després d'un emocionant partit no van voler deixar que les companyes perdessin, i van aconseguir un empat.

Alex Depau
Margarida Codina
Col.legi Ntra. Sra. del Carme

Josep Agustí
Cansaladeria
Carnisseria
Carrer dels Concellers, 2 - Telèfon 83 02 57
LLAGOSTERA

SASTRERIA
J. Llagostera
ELS HI DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR
Carrer Joan Maragall, 2
LLAGOSTERA

PEIXOS
Plana
US
DESITJA MOLT
BONA FESTA MAJOR
Carrer Sant Antoni, 5 - Telèfon 83 01 96
Carrer Sant Cristòfol Colom, 7 -Telèfon 83 02 58
LLAGOSTERA
Si peix fresc voleu menjar
i ben servits voleu quedar

SMITS
ELECTROTECNICOS Y FONTANEROS
CALEFACCION CENTRAL
TALLER:
La Canyera Parc, 53
Telèfono 83 05 63
Apartado n. 24
LLAGOSTERA

construccions
Martí Pià
C/. Músic Aguiló, 3 - Tel. 83 04 17
LLAGOSTERA

bodega
RAMIRO
Bones Festes

peixateria

MARIA ROSA

J. Selis

ELS HI OFEREIX ELS SEUS SERVEIS AL MATEIX TEMPS QUE ELS HI DESITJA UNA BONA FESTA MAJOR

LLAGOSTERA ESTIL

Els passats dies 14, 15 i 16 d'abril es va presentar a Llagostera una mostra de moda: Trish-Trash, i com si haguéssim fet servir les mateixes tisores que ens suggeria el títol, deixà al descobert diferents aspectes de la realitat dels llagosterencs.

1.— El Casino i el problema de sempre

Casino Llagosterenc presenta: Així s'encapçalà el programa que presentava Trish-Trash i ens centrà realment en un punt clau a l'hora de parlar de la circumstància que envolta l'espectacle. Des de fa molt, la situació del Casino preocupa. La carcassa de l'edifici resta a la plaça, però la vida en el seu interior és mínima. Això porta de cap a la junta i ha estat en la búsqueda d'una solució que ha sortit Trish-Trash. Es parla de què la dona pensa molt menys que l'home amb el Casino i presentar alguna cosa pensant en ella sembla interessant. Surt la proposta i l'ocasió de fer un "passe" de models i es demana a en Quim Planella que treballi en la seva direcció. El Casino carrega amb totes les despeses, però confia que emplenaran els tres dies de presentació a Llagostera i a més a més s'ha parlat de 100.000 ptes. per cada actuació a fora. Molta gent hi treballa desinteressadament. Els dies d'actuació hi ha força gent però no s'omple. Respecte a allò de les representacions a fora, es quedà tot en un parlar-ne massa de pressa.

2.— Un estil demanat per una majoria (?)

Amb qui pensa el Casino? Malgrat el poble sigui prou petit com per poder parlar, en general, de com és la gent de Llagostera, alhora és prou gran com per trobar diferents maneres de fer i de pensar, fins i tot després de saber si es pensa amb les joves, els grans o els vells. És ben clar que en aquesta ocasió la junta ha pensat en una gent concreta: ha pensat en una desfilada de models. Pensarà en altra gent una altra ocasió? Deixem-ho amb un per què no? Aclarit aquest punt, sembla que la gent ha respost bé. La moda no interessa tot el poble i malgrat això, hi ha hagut més gent en cada un dels tres dies, que en moltes de les activitats que es fan al poble.

ANÈCDOTES DE LA JORNADA:

Pugem el primer esgaró de l'entrada. Davant nostre es comenta: "Aquestes coses són maques, oi?". Ens posen a les mans un fulletó de presentació. A les noies els hi donen un llibret igual que el de la senyora que abans parlava. Continuen: "...a mi els de Platja d'Aro m'agraden molt". Que estrany!, per un moment hi ha olor a Festa Major. Ja ho sé. Ha estat precisament per la festa en els concerts de la sala del ball on he sentit allò de, "i que maques que són aquestes coses". Mai no he sabut si ha agradat sempre o és com la tònica. Però potser no, potser des del primer any ja va agradar el Barbero de Sevilla i per això s'hi torna. I és que és un estil de fer, tanmateix enguany hagués posat la mà al foc que venien les "Tres Flores" i en canvi vénen les Hurtado.

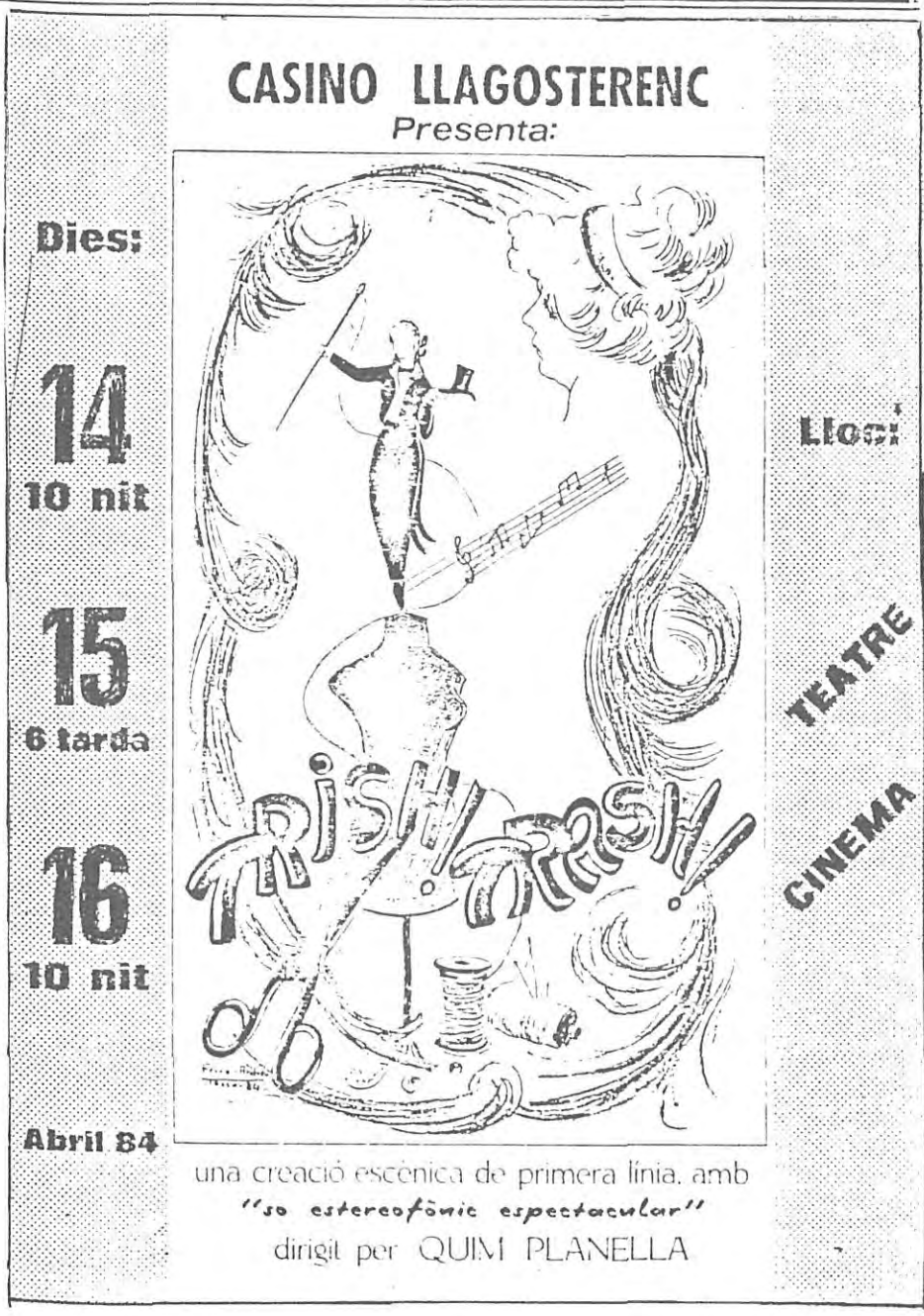
—Què tal Jaume? Què t'ha semblat?

—Bah! A casa m'han donat els cèntims i m'han dit, va home que s'ha de col.laborar. I ja ho veus, per passar l'estona!

Sí, és veritat, el diumenge vaig veure els seus pares que anaven a veure Trish-Trash. Però no recordo haver-los vist mai a cap obra de la mostra del teatre, ni en el cinema-forum... I no és pas que no vulgui feina preparar aquestes coses! Que si viatges amunt i avall!, telefonades... I bé que és gent del poble que la fa!

Però és que potser això no els hi agrada. Bé, d'acord, però si és així Trish-Trash els hi agrada. Llavors, que no diguin que hi van per col.laborar.

Trish-Trash, un show a 700 ptes. (500 per als socis del Casino) per un estil de fer, no per tot un poble (D'acord!, simplement constato, ja que cap activitat pot ésser-ho.).

3.— Petits artistes de casa

S'ha de valorar la feina que en diferents ocasions ha fet en Quim Planella juntament amb altres joves del poble. És certament positiu que es perdi la por a actuar, que es coneguin les possibilitats del teatre, que es treballi el moviment i l'expressió... També els assaigs (malgrat cansaments) ajuden a mantenir el caliu entre la gent que hi col.labora, passa estones agradables... i en últim terme s'aprèn a treballar en grup amb un objectiu comú. A més a més hi tenen traça. Tots plegats són gent que es mouen i s'agraeix.

4.— Som uns esverats!

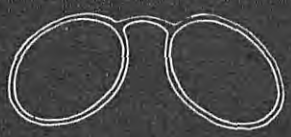
És cert que les altres presentacions fetes a Llagostera i dirigides per en Quim Planella han estat ben presentades i treballades. Un plagi ben aconseguit. Aquest cop la cosa ha estat diferent, s'ha tractat d'una creació. Un espectacle amb un ritme que s'aconsegueix gràcies a la música, escenificacions breus i llums bellugadisses. Tanmateix la idea es veu pobrament matitzada havent de recórrer a fer una visita a un taller de joguines i fins i tot a un vol de pau, mentre que, per altra banda s'intentava, amb la presència del follet, una certa coherència centrada en la inspiració.

No es pretén fer una crítica artística sinó trobar el terme just en la valoració. No siguem sentimentals! Què us sembla un no-ha-estat-malament?

E. R. i A.

FERROS FORJATS
Josep
AIGUABELLA
FUSTERIA METAL.LICA
AMB ALUMINI
Construcció i Venda d'Hivernacles per a Horta i Flors
C/. Tossa, 5
Telèfon 83 02 70
EXPOSICIO PERMANENT

SEGUROS nogué
AGENCIA
LUIS NOGUE SERRA
Agente Profesional de Seguros
Colegiado núm. 9.608
SEGUROS GENERALES
Más de 30 años de
Experiencia Aseguradora
Consulte sin compromiso
LLAGOSTERA
Carrer dels Almogàvers, 21 - Telèfon 83 01 35
GERONA

òptica

MILENT

PROPERA OBERTURA

PLAÇA CATALUNYA

EDIFICI CAIXA PROVINCIAL

LLAGOSTERA

III.ª MOSTRA DE TEATRE a LLAGOSTERA

El passat divendres 25 de maig, el Teatre d'Art de Banyoles va inaugurar la III.ª Mostra de Teatre de Llagostera, que enguany organitzen el Consell Municipal de Cultura, Casino Llagosterenc i Amics del Teatre.

A més del grup mencionat, hi participen: La Tramoia, Faula de Sarrià de Dalt, T.E.I. de Sant Marçal, Grup Teatral Figuerenc, i els Amics del Teatre de Llagostera, que presenten l'espectacle "Rossinyol's", muntatge sobre uns monòlegs de Santiago Rusiñol, interpretats per Quim Aiguabella i Jordi Masó.

Preguntats els Amics del Teatre, per què no s'havia celebrat la Mostra a la tardor, com a les dues primeres edicions, ens diuen que després de l'estiu és molt difícil trobar grups amb obres preparades, i més concretament al sector de la Costa. En canvi ara, la majoria de grups té les obres apunt.

Quant a l'aspecte econòmic, comptem amb la col.laboració del Consell Municipal de Cultura que es fa càrrec d'un possible dèficit. "La Caixa" també hi participa considerablement pagant la funció per a la mainada i dos programes. També cases col.laboradores amb la publicitat. Han fet un abonament per cinc sessions a 850 pessetes, que ens sembla molt assequible. Esperem que l'afició teatral llagosterenca, demostri una vegada més el seu esperit de participació, assistint a totes les representacions.

Breu comentari de les obres presentades a la 3.ª mostra

Divendres 25 de maig, TEATRE D'ART DE BANYOLES

"Qui dies passa..." Drames i farses d'Anton P. Txèhkov

Intèrprets: Josep Alsina, Dolors Cels, Francesc Feliu, Laura Moncayola, Josep Pagès, Jaume Ribera, Miquel Torrent. —Música: "Petruixka" d'I. Stravinsky. —Escenografia i vestuari: Pep Oliver. —Maquillatge: Teresa Barceló. —Muntatge i direcció: Jesús Bramón.

Ens diuen: "El gruix de l'espectacle el constitueix la farsa, amb elements melodramàtics i d'inspiració francesa: "L'ós" (1888), "Un prometatge" (1899), "El cant del cigne" (1888), "Els danys del tabac" (1889)... —La farsa com a gènere dramàtic neix a finals del S. XV i la seva voluntat bàsica és adreçar-se al poble tot mostrant les debilitats dels nobles. Per a tal fi, el bufó o el saltimbanqui exagera els costums d'aquells, se'n burla, ridiculitza les seves maneres i els posa en evidència..."

Dissabte, 26 de maig, GRUP LA TRAMOIA.

"La Princesa Embruixada" de Gabriel Janer Manila.

Intèrprets: Carme Renedo, Jaume Angelats, Daniel Sancho, Beth Casamitjana, Lluïsa Sabat. —Músics: Eduard Canimas i Jordi Arnau. —Escenografia: J.A. Poch. —Vestuari: Rosa Ferrer. —Luminotècnia: Concepció Prunell. —Direcció: Quin Aiguabella.

Resul argumental: "Hi ha una princesa que creu que la lluna baixa cada nit del firmament per jugar amb els nens, talment una pilota. Hi ha una bruixa empipada... Hi ha un rei... un majordom... i també un trobador... En Crispi de Santa Eugènia ha d'anar a la lluna i recuperar una pedra de colors que desfarà l'encanteri... A força de cançons la lluna es despenjarà fins els braços d'en Crispi..."

Divendres, 1 de juny, GRUP FAULA DE SARRIÀ DE DALT

"Les dones sàvies" de Molière, adaptació de Nicasi Camps i Pinós. Intèrprets: Santi Palomeras, Anna M.ª Turbau, Anna Massó, Titon Besalú, Xicu Rodríguez, Cati Giralt, Joan Sunyer, Neus Surina, Josep M.ª Mera, Manel Riera, Gerard Aymerich. —Música: Dani Cañigueral, Pili Sànchez, Enric Sagué. —Llums: Narcís Riu. —Fusteria: Tino Massó. —Modistes: Montsee, Neus i Dolors. —Maquilladora: Àngela Blàzquez. —Espai i Disseny: Pepl Olivé r. — Regidor: M.ª Ll. Martínez. —Direcció: Lluís Aymerich.

Ens diuen: "Molière és l'encarnació

El Teatre és imaginació, creativitat, alegria, ... (Diada S. Jordi - 82) Foto J.V.B.

de la dita: "escolà abans que frare". No per res va arribar a autor després d'haver recorregut els camins de França com a actor i director teatral... A "Les dones sàvies" Molière fustiga amb el fuet del seu sarcasme la pedanteria i l'ambició de la classe mitja contemporània..."

Divendres, 15 de juny, a 1/4 d'11 de la nit, T.E.I. de SANT MARÇAL

"Aquestes divertides històries" de A.P. Txèhkov, Dario Fo, T.E.I.

Intèrprets: Andreu Caamaño, Pep Cruz, Pep Estivill, Quico Estivill, Maite martí, Ferran Miró, Montse Sala.

De la introducció al III Cicle de Teatre Breu "Teatre d'Humor": "I l'humor que no es perdi...L'humor és un tema més complex del que sembla a primera vista, el que si és clar per a nosaltres és que serveix de termòmetre per valorar el nivell de maduresa d'una societat. Evidentment no és el mateix, humor que comicitat, i en aquest sicle hi són presents tots dos conceptes. Hem escollit el títol d'humor per simplificar'.

Divendres, 22 de juny, a 1/4 d'11 de la nit, GRUP TEATRAL FIGUERENC

"La meva Ismènia" d'Eugène Labiche

Intèrprets: Anna Sanz, Alfons Gumbau, Margarida Vidal, Dolors Turú, Josep M.ª Cortada. —Pianista: Carles Coll. —Col.laboració: Guillem, Margarida, Anna i Pilar. —Escenografia: Salvador Torres. —Direcció: Jaume Alsina. —Producció: 3 Punt.

"El Grup Teatral Figuerenc sorgeix arran d'una nova experiència que diferent gent de teatre de Figueres realitzen al Casino Menestral el febrer del 1983. D'aquell curset de teatre en sorgí nova gent interessada en fer els possibles per a lligar un grup, que per sobre de tot fos estable i tingués continuïtat. "La meva Ismènia" és el nostre primer treball".

Divendres, 29 de juny, a 1/4 d'11 de la nit, AMICS DEL TEATRE DE LLAGOSTERA

"Rossinyol's" de Santiago Rusiñol.

Intèrprets: Quim Aiguabella i Jordi Massó

"...Aquests monòlegs, que s'utilitzaren com a complements per a obres de molts personatges i decorats aparatosos, són peces teatrals completes que amb escenografies mínimes o inexistents, amb utilleria també mínima o inexistent, ofereixen el repte perillós però temptador de la interpretació en solitari, de la interpretació com a pedra fonamental per a reeixir en l'obra; de, en definitiva, la INTERPRETACIÓ".

Monòlegs: "L'escudellòmetro", "La minyona suïcida", "El predistigitador".

Col.lectiu de Redacció

Articles per a Regal
Llistes de Noces
SOLEDAD
Carrer Panedes, 33 — Telèfon 83.02.11
LLAGOSTERA

FESTA MAJOR

SON RETALLS DELS PROGRAMES DE LES FESTES MAJORS DELS ANYS 1925, 1928 i 1936. TAN SOLS VOLEN ÈSSER UN RECORD DE LA VITALITAT DE MOLTS COMERÇOS, QUE DONAREN LLUM I VIDA A LA NOSTRA VILA.

TAMBE PORTEN LLUÏMENT I GRANDESA, QUE OMPLEN PLANES VISCUDES.

ÉS RECORDANÇA I APRECI, Tià.

CARLOS GREWÉ
CALLE SAN FELIPE NERI N.º 1
RELOJERÍA Y JOYERÍA
GRANDES NOVEDADES
GRANDES NOVEDADES
Perfección y esmero en las composturas, que serán entregadas con la brevedad posible y garantizadas por un año.

Casa Gregorio
Paseo Victoria
LLAGOSTERA
Pone en conocimiento de su numerosa clientela que durante los días de FIESTA MAYOR ha establecido un servicio extraordinario
Cocina excelente y variada.
Precios módicos.
Abierto de día y de noche.

JUAN FERRER BOADA
LLAGOSTERA
MARCA REGISTRADA
Fábrica de LANA DE CORCHO para edredones, colchones, almohadones y sus similares
Exportación a todos los países del globo

OTTO FEUERSTEIN
FÁBRICA DE AGUJAS PARA MÁQUINAS DE GÉNEROS DE PUNTO
ESPECIALIDAD: Agujas Collon, Puños, Calcetas, Puntas Orillas, etc.
EXPORTACION

BAR BALAM
Els dies de Festa Major estarà obert dia i nit.
Grans Atraccions i Balls a l'Envelat situat al costat del mateix Bar.
TRIO INDER
DUETTO LES BOHEMES
CANÇONETISTA
PILARCITA MIRAMAR
Aquestes atraccions seran acompanyades al piano.
Els balls seran amenitzats per la Orquestra-Orquestrina
CATALONIA-JAZZ
DE SANT FELIU DE GUIXOLS
(VEGEU PROGRAMES ESPECIALS APART)

Saló: Joventut
Front l'envelat Joventut Llagosterenca
Grans i extraordinaries sessions de Varietés
Begudes fresques i Menjars de tota classe
Espléndides Il·luminacions
Durant el primer i segon dia de Festa Major
::: debut de la molt aplaudida artista :::
INESITA ANDREU
(El rossinyol de la cançó)
Aquesta atracció actuarà a l'envelat «Joventut Llagosterenca» sent s'hi serviran begudes.

Festa Major de 1925.
Envelat "Unió Llagosterenca" situat al final del Passeig Victòria
Extraordinàries i formoses toies exposades en els aparadors dels negocis d'En Miquel Massó i de l'Enric Falla
La Comissió

FESTA MAJOR de 1925
ENVELAT
Joventut Llagosterenca
situat al Passeig Romeu
Espléndids balls amenitzats per la tant elogiada Orquestra Cobla «La Principal», de Llagostera
- Extraordinàries i formoses - "TOIES"
exposades en l'aparador del negoci de l'Eusebi Casanovas
La Comissió

Panadería y Pastelería de Antonio Valmaña Palau
Galletas y bizcochos de lujo
Variado surtido de pasteles
Chocolates - Azúcares - Cafés
Fabricación diaria de Paré - (especialidad de la casa) -
Concepción, 14 Llagostera

FIESTA MAYOR DE LLAGOSTERA
Días 26, 27, 28, 29 y 30 de Mayo de 1928
ELEMENTOS COOPERADORES A LA FIESTA
Cobla orquesta BARCELONA
" " LA PRINCIPAL, de La Bisbal.
" " LA SELVATANA, de Cassá de la Selva
Sesiones de VARIETÉS en la Fraternidad Republicana Autonomista
Sesiones de CINE en el " Casino Llagosterense ".
MATCH DE BOXEO en el " Casino Llagosterense ".
CERTAMEN DE SARDANISTAS en la Plaza de la Industria.

RADIO
SITUAT A LA CARRETERA DE SANT FELIU DE GUIXOLS A GIRONA
LLAGOSTERA
Especialitat en cervesa de barril gelada
NOTA: Aquests dies reprèn el funcionament la nevera elèctrica "Kelvinator" la qual produeix barres de gel de 1 quilo i 500 grams i es venen a 30 cèntims.

CARNICERÍA DE RAMÓN CANTÓ
Participa a su numerosa clientela que durante los días de Fiesta Mayor tendrá una gran provisión de carne fresca de ternera, carnero de leche, conejo, gallina y pollo. Embutidos de cerdo, salchichón y todo lo corriente al ramo
CALLE DE LA CONCEPCIÓN, 61 Y 63
LLAGOSTERA

Eduardo Martinell
LLAGOSTERA

TIENDA DE COMESTIBLES

Comisiones y Representaciones

Agente de las renombradas máquinas de coser "GRITZNER"

Sucursal de la acreditada botiquería de D. Emilio Ouell de Gerona. "Los mil colores". Se cumplen los encargos con urgencia

Pedro Soler
Calle de la Rambla
LLAGOSTERA

TIENDA DE GORRAS DE TODAS CLASES
GRANDES NOVEDADES EN CORBATAS Y SOMBREROS

EMWE WATCH
Llagostera [Gerona]

Fábrica de Relojes de pulsera y de bolsillo.
Taller para platear y chapear.
Cristales de todas formas.

Delfín Romá — Miguel Verdaguer

M. Bruguera Sabater
BANQUERO
Calle Concepción núm. 32 — Llagostera — Dirección telegráfica: BRUGUERA

MAYO Y JUNIO DE 1925

Compra y venta al contado de toda clase de valores nacionales y extranjeros: Negociación de toda clase de cupones: Ordenes para suscripciones a Empréstitos: Revisión sorteos amortización: Cuentas corrientes: Canje de títulos y agregación de hojas de cupones.

BANCA
VALORES
CAMBIO
CUPONES
DEPÓSITOS

Préstamos sobre valores: Negociación y cobro de letras y toda clase de documentos sobre España y Extranjero: Cesión de giros sobre cualquier punto: Compra y venta de oro español y extranjero

FARMACIA ADROHER
LLAGOSTERA

Adaptada a las exigencias modernas

Es la farmacia que ha merecido desde muchos y continuados años la absoluta confianza de toda la clase médica, por la escrupulosidad y delicadeza en el despacho de las fórmulas.

Adaptada a las exigencias modernas

O. Müller Wessel

Fabrica de relojes de bolsillo y pulseras
Cristales de todas clases y formas
Taller para chapear y dorar
Se vende sólo al por mayor

Llagostera • (Gerona)

Zapatería LA ECONÓMICA
Calle Rambla, 18 : LLAGOSTERA

Desde esta fecha hasta la Fiesta Mayor esta casa venderá con una extraordinaria rebaja de precios.

Zapatos para niños desde 1'90 ptas.
Zapatos para señora desde 3'00 ptas.
Zapatos para caballero desde 16'00 ptas.

¡Variedad!
¡Novedad!
¡Economía!

Elements cooperadors a la Festa: 1936

Cobla - Orquestra - Orquestrina
La Principal de La Bisbal

Cobla - Orquestra - Orquestrina
Unió Artística de Vidreres

Orquestrina
Catalònia Jazz
de Sant Feliu de Guíxols

Companyia teatral
Alexandre Nolla - Cervera

Atraccions
Trio Indar.- Duetto: Les Bohemes - Cançonetista: Pilarcita Miramar

EXTRAORDINÀRIES SESSIONS CINEMATOGRÀFIQUES
Envelats TORRAS de La Bisbal

La Modelo
FABRICA DE HARINAS
de
JUAN FINAZZI
MONTADA CON MOLINOS DE LA ACREDITADA CASA G. WEGMANN DE ZURICH (SUIZA) Y CORRESPONDIENTES APARATOS, TODOS ELLOS IRIDIMOS MODELOS DE LA MOLINERIA MODERNA

GRAND VIN MOUSSEUX
Balbino Codolar
CHATEAU D'OR
GRANDE MARQUE

Aigües de PANEDAS
Naturals, bicarbonatades, càlciques, ferro-manganoses

Dipositaria generals:
JOSEP CALVET I FILLS
Panedas, 36 i 37
LLAGOSTERA

Rafael Mas
Muestrario de Papel pintado
Ultima novedad
Partida inmensa para todos los gustos y precios

A ca'n Calet
MIQUEL JUANOLA
DR. ROBERT 25
LLAGOSTERA

Servei de menjars, begudes i café. Obert dia i nit. Servei especial durant els dies de Festa Major. Preus mòdics.

CASA BOADA
COMIDAS Y BEBIDAS
Cocina excelente y variada

PASEO VICTORIA
LLAGOSTERA

Confecciona ABRICS al major, i es complau en oferir-vos per a la vinent temporada preus al detall, iguals als del majorista

SASTRERIA Regás
LLAGOSTERA

FARMACIA I LABORATORI

OSEP M. PAGÈS

PI I MARGALL, 17
LLAGOSTERA

Despatx exacte de receptes amb medicaments de primera qualitat. Especialitats nacionals i estrangeres. Laboratori d'anàlisis clínics. - Anàlisis d'aliments. - Cura Lister. - Bàscula medical. - Etc.

PREUS MÀXIMA ECONOMIA

JOAN TORRENT
PI I MARGALL, 33
LLAGOSTERA

Confiteria i pastisseria de tota classe. Queviures i conserves de marca. Cereria. Granes. Especialitat en cafès i atmetlles torrats al dia. Xampanys i licors de totes marques

Alejandra Mas Coris
Camisera

Victoria, 28
LLAGOSTERA

Pere Bartis
Victoria, 29
LLAGOSTERA

Taller de construcció i reparació de tota mena d'eines de fusta

SO
RADIO
TELEVISIO
ELECTRODOMESTICS

CLARAN

Juli
Clara
Andrés

Carrer Àngel Guimerà, 8 - Telèfon 83 02 23

RATES, RATETES, RATINYOLS i RATOLINS

Altrament dit: FE DE RATES

Un dels animals que no essent de companyia viu de manera més propera i relacionada amb la civilització humana, si no el que més, és la rata. A aquestes bestioles es deuen moltes de les grans plagues de la història, això, junt amb la seva ferocitat i obstinació per menjar i rosegar, ha fet que arribi a ésser un símbol arquetípic de la misèria. En contraposició ha estat sacrificada en la investigació científica i en la medicina, *ajudant al progrés de la raça* humana.

Pertanyen a la família dels Múrits, dins la qual hi ha les rates negres (Rattus rattus), les grises (Rattus norvegicus) i una varietat de rata gegantina d'Amèrica del Sud que pot arribar a un metre vint centímetres i pesar deu quilos.

Els incisiues creixen durant tota la vida, això els permet de rosegar qualsevol cosa, per contrapartida els obliga a fer-ho, ja que sense desgast arribarien *a tenir 45 cm., fet que els hi perforaria* el paladar.

Ja des de temps llunyans han viscut a Europa rates negres i grises, produint-se en el segle XII una invasió de rates negres provinents de l'Índia i Birmània; aquestes transmeteren la pesta a una gran part del continent. En el segle XVIII es va produir una nova invasió, aquesta volta eren rates grises provinents del mar Caspi; centenars de milers que travessaren el Volga nadant i arrassaren Hongria. Van pujar *cap al Nord, a Rússia*, desembarcaren a Copenhague, a l'Anglaterra, i en 1750 entraren a França i a la fi arribaren fins a Catalunya i a la reste de la Península. Exterminaren quasi totalment a les rates negres, que són més petites, en una competència per l'aliment i en una lluita real, desplaçant-les a les ciutats i dels llocs humits. Les negres que no necessitaven de forma tan vital l'aigua van trobar refugi en el camp i en els graners.

Practiquen la poligàmia, però això *no exclou que tinguin una parella ver*tadera o favorita a la qual defendrien fins la mort.

La diferenciació sexual no apareix fins uns quants dies després del naixement; però en el tercer mes les famelles ja poden ésser fecundades. La gestació dura 21 dies, amb un nombre de quatre ventregades per any, tenint de cinc a dotze cries per vegada, generalment en nombre senar. Aquesta gran fecunditat és el que fa que siguin *tan difícils* d'exterminar quan envaeixen el territori de l'home. Seguint la progressió dels descendents d'una sola parella, sens la intervenció dels seus enemics, tindríem en set generacions 43.000 rates, i en tres anys uns vint milions. Von Fischer dedueix dels seus experiments que d'una sola parella sortien en deu anys $46_3319.698_2843.030_1334.720$ descendents. Deguda a aquesta fecunditat Plutarco suposava que quedavenpreyades només per absorció de sal.

La rata és un dels animals amb intel.ligència elevada i amb sentit del treball en equip, prova d'això és la manera en què se les arreglen dues rates per transportar un ou: Una d'elles es jau d'esquenes i agafa l'ou entre les potes, mentre l'altra l'estira per la cua. (Una sola fent rodar l'ou acaba sempre trencant-lo). Per buidar una ampolla d'oli formen una piràmide, la de dalt trenca el tap amb les dents i va sucant la cua a dins i donant a llepar a les demés.

Passejant dues rates de costat, un bon senyor va disparar un tret que va matar una d'elles, l'altra va restar immòbil sense fugir. En acostar-se per matar l'altra va comprovar que era cega i que la morta portava una palla a la boca amb la qual la guiava.

Una petita mostra de la intel.ligència de la rata és que algunes d'elles sobreviuen als verins a base d'anticoagulants, menjant productes rics en vitamina K.

Segons es diu, les rates es van menjar el cor de Napoleó. A la seva mort es

va extreure del cos per preparar-lo per ésser conservat en una urna. El metge encarregat de l'extracció se'l va emportar–a casa per preparar-lo, i el deixà en una copa de vidre, d'on se'l va emportar una rata.

Fa uns dies, parlant amb un amic sobre les rates, va començar a explicarme un cas molt curiós: Fa uns cent anys en una capital d'un país muntanyós va aparèixer un jove amb un peu dins una urna de vidre. Segons contaven el peu tenia propietats mesmèriques*. Però les rates van rosegar el peu la nit abans de fer l'experiència amb un presoner que estava condemnat a mort, la qual cosa va portar a uns esdeveniments terribles.

En arribar a aquest punt va interrompre l'explicació:

—Saps què? Deixem-ho córrer, ja que aquesta història no té gaire a veure amb la idea d'aquest article del Butlletí.

Això és quelcom que irrita molt a qualsevol: que comencin a explicar una cosa i et deixin a la meitat sense acabar. I a mi em va posar negre. Per això vaig continuar punxant a un lloc i a un altre fins saber la totalitat dels fets:

Aquest noi va aconseguir el peu en el barri jueu d'una ciutat de Centreeuropa, i l'antic amo el va iniciar en l'art de l'hipnotisme i dels poders de la ment.

Amb l'ajut del peu podia posar en trànsit mesmèric a un ésser conscient de la seva imminent mort per causes externes, aprofitant els moments de por i impotència que l'assolien. Amb aquesta idea es va desplaçar a una ciutat propera on havien d'ajusticiar un presoner. Per influències del seu pare obtingué el permís d'assistir a l'acte i fer l'experiència.

Uns moments abans de l'execució posaria al reu en trànsit mesmèric per mitjà del peu i així podria seguir les sensacions del trasbals. Esperava transmetre's amb ell durant l'execució i, sobretot, després d'ella.

Tot estava a punt quan la nit abans les rates van entrar dins la cambra i van rosegar els dits del peu mesmèric!!

Davant d'aquesta desgràcia el jove volgué seguir endavant amb l'experiment, tot i que sabia que el resultat podia ésser terrible. El desequilibri produït per la manca de membres podia afectar al subjecte en el moment de la mort de manera inesperada? Les propietats magnétiques afectades podien donar obscures reaccions o convertir en un monstre incontrolable el cos de presoner? No en sabia les respostes, però volia prosseguir en l'experiència. I va ser en aquest moment fatal...

Pensant-ho bé, potser tenia raó el que em va explicar el fet, i aquesta història no té res a veure amb la idea de l'article.

Climent Frigola Darder

Post-Scriptum.— Demanem perdó al possible lector, improbablement lectors, i prometem acabar aquesta narració abans dels propers idus bixets.**

Post-Post-Scriptum.— Lamentem profundament que aquest article no s'hagi pogut titolar: "Intriga en la central lletera".

*mesmerisme.— *Estudis iniciats per Franz A. Mesmer que combinen les doctrines hermètiques amb experiències magnètiques afectant els fluids del cos humà i donant resultats hipnòtics, i altres estats de la ment.*

** *Idus.— Dies consagrats a Júpiter en l'antic calendari romà. Entre ells cal destacar els idus de març per l'assassinat de Juli Cèsar en mans dels senadors i, segons diuen, de Brutus... Però això tampoc té gaire a veure amb aquest article.*

CONSTRUCCIONS METAL.LIQUES
CARPINTERIA D'ALUMINI
TANCAMENTS DE
TERRACES AMB ALUMINI

CM JM

Sebastià
Marco
Güell

TALLER: Ctra. Sant Llorenç, s/n. - Tel. 83 04 04
LLAGOSTERA

Josep
Viñas Coll

LECHES MATERNIZADAS
PRODUCTOS FARMACOLOGICOS
CORRECTORES

DISTRIBUIDOR PROVINCIAL DE :

Labiana -
Analítica, S. A.

Carrer Camprodon, 12

Fusteria

Josep Amargant

Passeig Romeu, s/n. - Telèfon 83 00 78

LLAGOSTERA

OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS

Casanovas

Carrer General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

Cuca viva per a pescar
Bosses esport i motxilles
Cistells per a la compra
Articles per a la platja, etc.

Armeria - Esports

N. CABARROCAS

Carrer Àngel Guimera, 16 - Telèfon 83 01 62

temps i COSES

Tavernes

III

A l'Hostal Nou, tenien un visitant des de feia un temps, al qual Siseta Pou anomenava el petit savi. Aquest sobrenom li havia suggerit el fet de què aquell noi tenia la dèria d'embrutir-li les taules amb dibuixos i, a vegades, amb escrits que, com ella era analfabeta, li semblaven un prodigi d'intel.ligència i de saber. Era molt sovint que ella l'hi deia:

—Nen! ¿Per què no em llegeixes això que has escrit?

I ell ho llegia. Coses de joves, naturalment. Però que a la pobra dona, semblaven portar-la a un món màgic de somnis i d'il.lusions. Dia a dia, doncs, s'establí entre els dos, una estranya comunió d'afectes i amistat. Un dia, Siseta li preguntà:

—Tu, nen. On vas a dinar, cada dia...?

—A l'Hostal del carrer Migdia. —féu el noi.

Ella, se'l mirà llargament, amb un estrany somriure als llavis.

—Enlloc, no hi vas, vailet lletrat.

El noi, amb el cap entre les mans, hagué de confessar:

—És veritat. No dino... per no tenir diners.

Aquestes tristes i agres paraules despertaven en Siseta l'instint maternal. Ella semblava rebel.lar-se contra la injustícia evident de què un noi tan savi, tan amable i bon noi, no tingués una taula abundosa per a menjar. I al final, decidí en un moment:

—Tu, dinaràs cada dia a casa. No en parlem més.

Així fou com aquella inicial amistat quasi arribà a la categoria de mare i afillat. A vegades, arribava a casa, la Siseta Pou, una mica "picada". Ella era quan sentia més vergonya del seu estat. I provava de riure. Provava d'explicar coses estranyes del seu passat, que, al pobre noi, res més que penes i compassió li reportaven. Alguna vegada, ell s'havia atrevit a preguntar quelcom que aprofondís en el passat d'ella.

En quin cas, la borratxa, amb els ulls lluents, agafava les mans d'ell, i tot arrossegant la llengua, l'amenaçava:

—I a tu què t'importa de la meva vida...?

Quan això passava, durant uns dies, semblava com si quelcom, un vent d'incomprensions els separés. Fins uns quants dies després, a l'hora de dinar, la Siseta havia trobat, o pres, o robat, una bona llesca de pa blanc acompanyat d'una miserable arengada, banquet que era per als dos desgraciats.

Un matí, arribada la primavera, potser la mateixa sentor de les roses del jardí d'un ric que tenien per veí, pregada que fou, una vegada més la Siseta d'explicar alguns trets del seu passat, començà així:

—D'on vaig néixer, no m'ho preguntis, que jo tampoc ho sé. Sí puc recordar als dotze anys de la meva vida, fent de pastora en un poble de la Cerdanya. Recordo que feia molt i molt de fred. Portava una flassada embolicada al cap. Unes mitges foradades. Uns esclops vells que l'amo ja no portava doncs tenien moltes esquerdes. Amb tot, saltava recs i torrents, com una cérvola tendra. Que n'era de feliç, nen...!

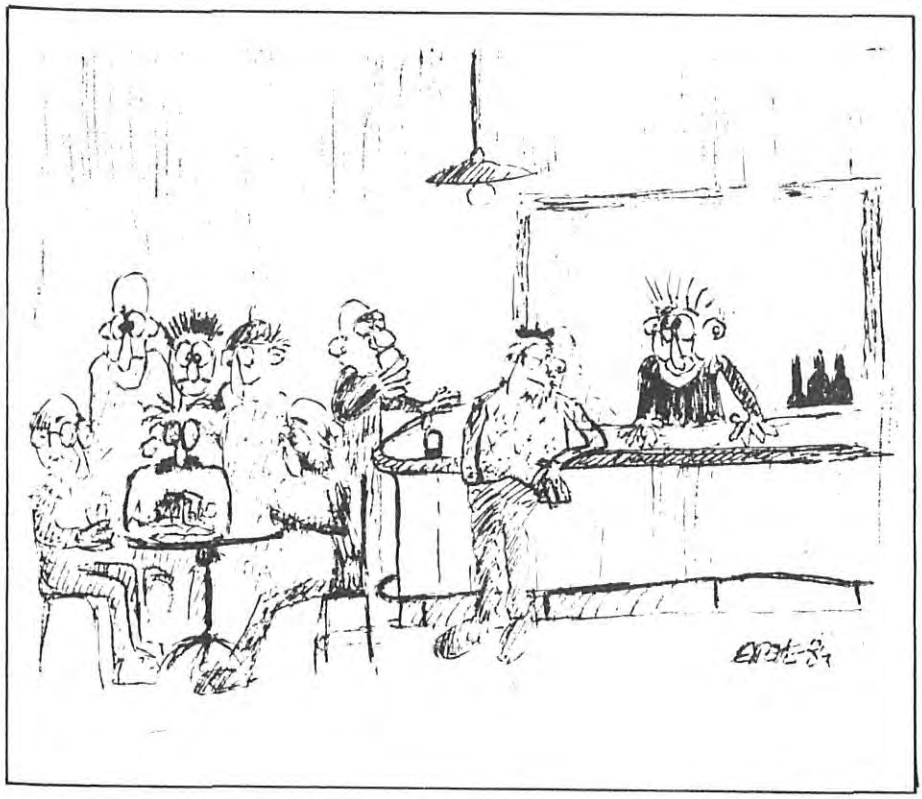
Els meus senyors, eren bona gent. No tenien fills. Per això m'havien tret de l'Hospici. De treballar, me'n vaig fer uns tips, com no pots ni pensar-ho. Però, de menjar, tenia el que volia. I bo.

Sense adonar-me'n els anys passaren i jo vaig fer-me una mossa alta i ben formada que feia goig de veure.

Quan arribà la Festa Major del poble, —jo ja tenia dinou anys— amb l'amo i la mestressa, anàrem al poble a peu. Jo, deien que feia molt de goig. Qui més m'ho deia era l'Artur. Un jove carboner que treballava per aquelles muntanyes. A mi, prou que m'agradava ell, doncs moltes vegades venia al nostre Mas, en busca de coses que li faltaven.

Va convidar-me a ballar. Jo què voleu que sapigués de danses ni de cançons! Ell insistí i jo negava. Fins que, molt seriós i entaforat, pregà d'anar a donar una volta pels marges i camins.

Ai què va passar dintre meu, quan amb la seva veu de mascle gelós, confessà que m'estimava...! I què, què carai era: això d'estimar...?

Poc després, i per primera vegada a la meva vida vaig saber-ho. Oh sí, nen. Per primera vegada s'obriren les meves carns, i el món voleiava pels meus ulls: esbogerrat i fantasiós. Si això era l'Amor, com deia l'Artur, visca, i mil vegades visca...!

—No ho era, Siseta. Res té a veure l'estimar, l'enamorament, amb l'instint.

—I què saps tu, baldufa sense cordill, d'aquestes taral.les...? El cas és, que quatre mesos després, la mestressa va despedir-me. Ja se'm coneixia massa "la margenada" de la Festa Major. Ella, la boja, es reguardava que fos del seu marit: un vell babau i tufós.

Vaig assabentar-me que l'Artur treballava prop de Vic. Per anar a veure'l em tocà d'anar-hi a peu, per camins i carreteres. Menjava d'allò que trobava. Recordo una tarda, ja quasi fosc, i que no havia menjat res de tot el dia. Vaig veure un gos que menjava figues. Ens les vàrem partir. Fou quan vaig tenir clar que les bèsties són més bones que moltes persones.

Per fi, després de mil voltes i revoltes, poguí pujar a la muntanya on treballava ell. Sovint, havia de reposar. M'ofegava. Que el poc menjar i el pes del nadó, prou frenaven el pas. De cop, vaig tenir-lo enfront meu:

—Què vols? —em digué.

—Vinc a ensenyar-te el teu fill que naixerà.

—Marxa d'aquí, mala dona! Qualsevol sap de qui serà...!

Boja de vergonya, vaig fugir d'aquella mala bèstia. I al pas de les setmanes i dels mesos, corrent per viles i poblets, com un animal perseguit, morta de gana i de misèria, sentint-me en els últims moments del part, asseguda en un banc d'aquella vila, una dona, una santa dona, en veure'm caure desmaiada, m'acompanyà a casa seva. Va reanimar-me amb una tassa de llet calenta.

Van portar-me al trist i vell hospital del poble. Em donaven plats de llenties amb molta aigua. No tenien res més. Sort tenia d'aquella pobra senyora, que mai va deixar-me sense les tasses de llet.

Quatre dies després vaig infantar. Tota jo, sentia sotsobrar, sentia com si el meu esforç, terrible i angoixant, donés vida a una altra vida. Després, defallida i desitjant la mort, un plor d'infant em va tornar un instant a la realitat.

Era una nena. Una nena, que mai més l'he vista. Ara, si es viva, tindrà uns... no ho sé; potser trenta anys o més. Què sé jo...! Vingueren unes senyores molt empolainades i s'emportaren a la meva nena.

A vegades, quan més borratxa estic, em ve un ploricó, com un sobrecor...

Però, per què t'explico aquestes misèries, nen avorrit de tothom...?

Porta la garrafa, omple fins a dalt aquell got més gros, i brindarem per aquest tren sense portes que és la vida! Visva les borratxes...!

P. Parés C.

CALÇATS i QUEVIURES

Joan Vila

Carrer Àngel Guimerà, 7 - Telèfon 83 02 05

LLAGOSTERA

CAL-RI

Calvet-Ribas

SI FLORS I CERAMICA
VOLEU COMPRAR
A CAL-RI PODEU ANAR

Carrer Camprodon, 2

Carrer Concepció, 4

LLAGOSTERA

Mobles
i
Fusteria

KoyBa

J.RODRIGUEZ - J.BAGUDANCH

Telèfon 83 08 20
Carrer Barcelona, 5

LLAGOSTERA

«OCASO»
S. a.
SEGUROS Y REASEGUROS
VIDA
ENFERMEDAD
DECESOS
CIRUGIA
AVIACION
INCENDIOS
ACCIDENTES
TRANSPORTES
TODO RIESGO DEL HOGAR
MULTI-RIESGO DEL COMERCIO
TODO RIESGO CONSTRUCCION
PERDIDA BENEFICIOS
COSECHAS
ROBO
CRISTALES
CREDITO Y CAUCION
CREDITO VIVIENDA
RESPONSABILIDAD CIVIL
COMUNIDADES
Especialistas en
SEGUROS HOGAR
Sucursal en Gerona:
Avenida Jaime I, 29, 1.º
Agencia en Llagostera:
Carrer del Almogàvers, 21 - Telèfon 83 01 35

QUEVIURES I VINS
Can Fà
Passeig Pompeu Fabra, 51 - Tel. 83 03 29
LLAGOSTERA

ROSTISSERIA
M. Deulofeu
PLATS PREPARATS
I POLLASTRES A L'AST
Carrer Donzelles, 31 - Telèfon 83 01 77
LLAGOSTERA

ASSASSINAT A CASABLANCA

L'inculpat posà dempeus la seva minsa estatura i com si no pogués sostenir la càrrega de tants ulls inquisidors que convergien damunt seu, intentà inútilment sepultar el cap entre els muscles. La sala de l'Audiència emmudí i ben segur que tothom considerà que aquell rostre espaordit no li esqueia a algú a qui s'atribuïa un crim tan aterrador. La veu amb la qual aquell home articulà la seva al.locució no era més que un fil trencadís i vacillant, incapaç d'encobrir un sol gram de cinisme.

"A vostè Sr. Jutge, no li agrada el cinema?

No serà una d'aquelles persones rudes i adustes, insensibles a la dolçor

càndida de les mirades de l'Ingrid Bergman?

No, vostè no fa cara de tenir el cor de pedra. Ben segur que el fascina la fermesa d'en Bogart en les situacions més compromeses, la facilitat que manifesta per ensopegar la paraula justa en el moment precís...

Per cert, no li han dit mai que hi té una semblança? Possiblement ell no és tan gras, ni calb,... ni té el nas tan gros... però un aire no se li pot negar.

Indiscutiblement la meva reacció en el dia d'actes fou desmesurada i abusiva, però per comprendre-la i jutjar-la cal situar-la en el seu context.

A mi el cinema m'apassiona, em traspassa. Un bon film em desprèn el seny i m'arrebata de tal manera que oblido que sóc un espectador i que el que veig no és res més que fantasia.

Ha vist Espartaco d'en Kubrick? Recorda aquella escena en què els romans han capturat Espartaco i la seva trepa? Els perversos imperialistes no coneixen quin d'aquells mil rebels és Espartaco, aleshores proposen que es descobreixi o els escabetxen a tots un darrera l'altre. Ell, que és un home com cal i no pot permetre una immolació general per culpa seva, s'aixeca resolut, inflat de pit i desbordant valor, tot cridant: JO SÓC ESPARTACO! Immediatament els seus companys, en una prova entendridora de solidaritat s'incorporen i, un a un, exclamen disposats al sacrifici: JO SÓC ESPARTACO! JO SÓC ESPARTACO!...

Els malignes romans estan torbats, allí hi havia mil Espartacos preparats per ésser carn d'holocaust...

Mentre alguns espectadors ploraven commoguts, altres notaven un nus ofegador a la gola, jo no vaig saber reprimir-me i com un home boig, en una acció absolutament arrauxada, m'aixeco de la butaca i deixo anar un: JO TAMBÉ SÓC ESPARTACO! que, tot sigui dit, va impressionar al respectable i arrencà més d'un tímid aplaudiment.

Vostè es preguntarà per què li relato aquest fet i quina relació el lliga amb la causa que ha de jutjar. Perspicaç pregunta que mereix una resposta aclaridora: El que desitjo és que copsi la meva singular sensibilitat per les històries de cel.luloide, la metamorfosi que experimenta la meva personalitat quan em trobo submergit en un film.

El brutal i sagnant crim del que se m'acusa, mai s'hagués produït si la parella de darrera no hagués enrunat abans el meu sistema nerviós amb el seu mormoleig incessant, inconvenient i intolerable. –Aquesta Ingrid és una bleda... Sí, i en Bogart un escarransit que va de mil-homes per la vida... –I la

tos de la pobra vella es manifestà sempre tan feridorament inoportuna que semblava increïble que no fos deliberada. Encertava amb precisió rigorosa els diàlegs més palpitants, els millors minuts, les escenes més brillants de la pellícula.

Vostè deu conèixer "El tiempo pasará"? Sí home: toriroriorà, toriroriorà... Mentre sonava dolçament la melòdica veu d'en Sam, la dona vinga a tossir, la parella botzinant, una criatura que engega a plorar, un que desembolica un caramel, el grinyoleig del cel.lofan ferint-me el cuc de l'orella... i jo mossegant-me els llavis fins a ferlos sagnar, arrapant-me a la cadira amb tanta força que hi vaig deixar el solc de les ungles. La meva serenitat habitual havia esdevingut un grapat de nervis en tensió i tot jo un paquet de "goma-dos" a punt d'esclatar.

Modèstia a part haig de reconèixer com una actitud encomiable que en un estat així, immers en aquest garbuix tortuós, arribés gairebé a la fi de la pellícula sense dir ni piu per no fer l'espectacle.

I quan arriba la memorable escena final de l'Aeroport i en Bogart es sacrifica per amor, i l'Ingrid se'l mira plena de tendresa i desconcert, aquella vella esclata a tossir i l'estossec esvaeix les paraules que sorgeixen de la parella i jo que li prego que calli i la vella més ennuegada que un llaç no para...

Fou aleshores quan l'arrauxament va escampar-se'm pel cervell, i no se m'acut res més que tapar-li la boca, i llavors sí que la dona ja no tossí més, llavors sanglotava, i la veu d'en Bogart que encara no es sentia. En aquells moments ja s'havia desencadenat la salvatgeria que tots portem a dins i jo no era jo, era un brètol sanguinari obsessionat per callar aquella vella turbulenta. Encegat li clavo les dents a l'orella tan fort com puc i la pobra dona que crida, i jo li rodejo el coll rugós amb les meves mans i no el deixo fins que dels seus llavis ja no surt cap soroll, ni crit, ni sanglot... sinó la llengua vermella i silenciosa..."

Dos dies més tard la premsa recollí la notícia:

"Jutge cessat després d'absoldre el psicòpata assassí que en el cinema del Casino havia arrencat una orella i estrangulat a una vella de 76 anys. El Jutge, un cop pronunciada la sentència cridà absurdament: –JO TAMBÉ SÓC ESPARTACO!, tot afegint: –Ja feia estona que tenia ganes de dir-ho".

La Flor del Caribe

Taverna can PEP

edit
ESPINET, DEU i TORRES
Robes per la casa
Confecció i Col.locació de Cortines
Passeig Pompeu Fabra, 58
Telèfons 83 05 30 i 83 05 33
LLAGOSTERA

viatges bravatur
AGENCIA DE VIATGES
SANT FELIU DE GUIXOLS
PLATJA D'ARO - PALAMÓS
(GIRONA)
Representant per Llagostera:
SALVADOR DEVANT
Carrer Rafael Mas, s/n.
Telèfon 83 00 21

FRUITES i VERDURES
MATETAS
ENRIC SUROS
BONA FESTA MAJOR
Carrer Compte Guifré, 23 - Telèfon 83 05 08
LLAGOSTERA

Instal.lacions
PUICO
Narcís Pujadas
Francesc Pujadas
al seu servei
Electricitat
Fontaneria
Sanitaris
Calefacció
Gas
Carrer Rafael Mas, 41 - Telèfon (972) 83 09 50

modes
Vicens
Carrer Donzelles, 25
Telèfon 83 06 71
LLAGOSTERA

CODOLAR
Electrònics
VIDEO
TV. COLOR
HI-FI
ORDINADORS
ELECTRODOMESTICS
Carrer Camprodón, 11
Teléfon 83 04 77

Per la pau ?

El passat 10 de maig a Barcelona, el director de l'Estat Major Internacional de l'OTAN, T. Gral. Tonne Huitfeldt, participà en un simposi sobre la cursa d'armaments i la pau. T. Huitfeldt, d'origen escandinau, començà el seu parlament dient: *"Jo enfronto el problema de la pau des de la perspectiva militar. Va ésser el 1945, després de la segona guerra mundial quan vàrem decidir quedar-nos a l'exèrcit. La nostra idea era: mai més un 9 d'abril del 1940. Fou aquest abril quan Alemanya, després d'envair Polònia, envadeix Dinamarca i Noruega (les quals pretenien mantenir-se neutrals en la guerra europea), amb el fi d'assegurar-se el subministre de matèries primes. Més tard, el 1949 s'estableix l'OTAN".*

Acabada la seva exposició i també després d'haver avaluat la situació actual, ens trobàvem més que mai arrelats a una història propera: la segona guerra mundial, la seva resolució, la guerra freda i la política de blocs. Certament que la situació d'ara és fruit ben directe de tot això i per tant sembla que interessa fer-ne un repàs.

* * *

APUNTS HISTÒRICS

A finals de la segona guerra, les conferències de Yalta i Postdan (febrer i juliol del 1945) havien fixat un primer repartiment de les zones d'influència en tres bàndols: Estats Units, Anglaterra i la Unió Soviètica. Aquesta última tenia les mans lliures a Polònia, Iugoslàvia, Hongria i Txecoslovàquia. Alemanya i Àustria es van convertir en zones de conflictes entre els occidentalistes i la Unió Soviètica. Estats Units, per la seva part, cada cop més, era qui més garantia aquests acords, amb una intervenció militar i diplomàtica constant en assumptes europeus i mediterranis. També a Àsia i Orient Mig assumia el paper de guardià dels interessos occidentals, substituint el decadent imperi anglès.

Els Estats Units d'Amèrica van convertir l'Europa occidental castigada per la guerra, enfonsada econòmicament i sense major força militar, en una plataforma excel.lent per assegurar la seva expansió econòmica i militar. Per això comptaven amb el recolzament d'una Anglaterra preocupada per salvar les restes de l'Imperi. Els nord-americans

establiren les seves bases, inversions i ajudes econòmiques (Plan Marshall). Reconstruïren Europa, però a partir de llavors, aquesta els hi quedava sotmesa. Sobre aquestes bases segures, el bloc polític, econòmic i militar occidental encapçalat pels Estats Units, es dóna forma jurídica institucionalitzada en l'OTAN (Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord), clarament dirigida contra una amenaça comunista interior o exterior. Com a conseqüència lògica, aquest bloc actuarà també en la tasca d'assegurar l'hegemonia en Àsia, davant el perill de què la independència es tradueixi en règims comunistes aliats a la Unió Soviètica; així sorgirà SEATO i CENTO.

La Unió Soviètica, recolzant-se en la marxa victoriosa de l'Exèrcit Roig i en els moviments guerrillers de resistència anti-nazi, amb protagonisme comunista, havia aconseguit establir un important cinturó de països aliats, que s'encaminava cap a l'edificació d'un model de societat socialista molt semblant al soviètic. Els governs provisionals amb participació comunista establerts a Polònia, Txecoslovàquia, Hongria, Rumània, Bulgària, Iugoslàvia,... a través d'un complex procés d'eleccions (en condicions de garanties democràtiques discutibles) i semi-cops d'Estat, donats pels partits comunistes i recolzats per sectors d'exèrcit, es converteixen en governs de clara majoria comunista. S'estableixen els règims anomenats "democr—acies populars", inspirats en la soviètic i amb estreta aliança amb la Unió Soviètica. Com a resposta a la creació de l'OTAN es consolida el Pacte de Varsòvia el 1955.

L'enfrontament global d'aquests dos blocs té la seva arrel originària en el conflicte ideològic entre la doctrina lliberal-capitalista i l'ideari comunista, Per altra banda, Stalin mantenia que la lluita per la pau s'identificava amb la lluita dels pobles contra l'imperialisme i el capitalisme, i que l'element fonamental d'aquesta lluita era precisament la consolidació i enfortiment del bloc socialista i el seu centre principal: la Unió Soviètica.

Una de les conseqüències d'aquesta lluita per l'hegemonia serà el llançament d'ambdues potències a una carrera d'armament. Es tracta de tenir sempre l'arma més efectiva, més sofisticada i perfeccionada, amb la seguretat de què qualsevol avantatge en aquest terreny és fàcilment recuperable per l'adversari. Al mateix temps es tracta d'incrementar la superioritat de les dues grans potències sobre qualsevol altre país en aquest terreny, i, alhora que els arrosseguen en aquesta carrera, els obliguen a dependre de llurs vendes en aquest mercat, per altra banda tan condicionat per factors de tipus directament polítics. La carrera d'armament és doncs, un medi més, no només de dissuasió estratègica, sinó d'incrementar la dominicació política-militar sobre els països menys desenvolupats.

SITUACIÓ ACTUAL

Es cert que especialment des del 1945, les societats contemporànies han experimentat canvis profunds i grans transformacions culturals s'han succeït i seguiran actuant. Però fins ara, aquests canvis només han afectat parcialment el món de les relacions internacionals. Les grans potències han sabut englobar la major part d'aquestes transformacions. Han sofisticat els medis d'enfrontament, aprofitant gran part d'aquestes transformacions: el desenvolupament científic i tècnic aplicat a les indústries de la guerra, els grans mitjans de comunicació de masses sotmesos a la manipulació, etc... Fins i tot, no han aconseguit desvirtuar el sentit primitiu d'independència i emancipació en el tercer món que en els anys 50 i 60 va semblar una rebellió contra els grans.

Disc Music
VIDEO CLUB
DISCS, CASSETES, POSTERS,
BIJUTERIA, OBJECTES DE REGAL
Carrer Compte Guifré, 25
LLAGOSTERA

Perruqueria
M.ª Carme
Passeig Pompeu Fabra , 36 - Telèfon 83 06 20
LLAGOSTERA

CONSTRUCCIONS
NARCÍS LLINÀS
Passatge Costa Brava,10
construcció de xalets
pressupostos
adobs
Telèfon 83 04 22
LLAGOSTERA

CASA RAMONA
i FOTOS GENOVE
ELS HI DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR
Carrer Ganix, 14 - Telèfon 83 03 84

Exemples d'enfrontament indirecte a través de guerres civils o de guerres entre aliats d'una i altra potència en àrees localitzades, poden ser: la guerra del Vietnam, estesa des del 1970 a tota la península d'Indoxina, la guerra dels sis dies, el Líban, la lluita constant dels guerrillers palestins, etc... A Àfrica les lluites d'alliberament de les antigues colònies portugueses entre les minories blanques colonitzadores de Sudàfrica i Rhodèsia, et... A partir de la crisi econòmica mundial oberta des del 1973, la necessitat de dominació estratègica es va aguditzar sobretot a l'Orient mig i al Nord d'Àfrica. Mentre, la Xina apareix en l'escena internacional. Actualment dues importants zones de tensió: al voltant del Mediterrani i Amèrica Central, juntament amb el desplegament de l'armament nuclear i el trencament de les conversacions sobre desarmament, són fets que polaritzen l'atenció mundial.

* * *

Aquesta situació fa que ens sentim no pas habitants d'una bola immensa anomenada terra, sinó més aviat d'una gàbia sotmesa a tibantors que malgrat sorgiren alienes a nosaltres, ara ens hi veiem atrapats. Davant d'això i en els darrers temps, diferents corrents d'opinió en favor del pacifisme surten al carrer. Al respecte, el T. Gral. T. Huitfeldt diu que vénen potenciats per una imatge demoníaca de certs sistemes d'armes i que la dissuasió té en compte això i es tracta precisament de convèncer l'altre que un atac és el pitjor per a ell. Diu així que en tot cas el motor dels moviments pacifistes ve alimentat pel terror a les armes nuclears però no pas per un rebuig a la defensa nacional. Nosaltres diem: i si fos així, no juguem després de tot amb elles? A més a més hi ha moltíssim a dir sobre la política d'armament.

En Plena oposició en R. Vogt, parlamentari del "Partit Verd" i delegat de la Comissió de Defensa del Parlament de la Rep. Fed. d'Alemanya diu que si vols la pau prepara't per a la pau. R. Vogt va estar també a Barcelona en el simposi abans esmentat i abordà el tema de les possibilitats de la Pau des de la posició pacifista.

Col.lectiu de Redacció

A la segona part d'aquest treball, parlarem de l'Alternativa Pacifista i de la situació dins l'Estat Espanyol.

PLANXA I PINTURA

J. Miquel

Carrer Rafael Mas, 23 - Tel. 83 09 04
LLAGOSTERA

Juan Cateura

ARENAS, ARIDOS Y
TRANSPORTES EN GENERAL

C/. Constància, 9 - Tel. 83 09 15
LLAGOSTERA

CONSTRUCCIO I
MANTENIMENT DE JARDINS
PLANTES I FRUITERS
VIVER PROPI

Jardineria
Alsineta

Carrer Mas Sec, 17 - Tel. 83 04 93
LLAGOSTERA

CONSTRUCCIONS
JORDI ROQUETA

OBRES DE TOT TIPUS

Carrer Comte Guifré, 25 - Tel.. 83 08 05
LLAGOSTERA

INSTAL·LACIONS FEC
FONTANERIA · ELECTRICITAT · CALEFACCIO

els hi ofereix
els seus serveis de

Fontaneria

Electricitat

Calefacció

Carrer Cristòfol Colom, 14 - Telèfon 83 04 96

LLAGOSTERA

Lluís Camacho

- PINTURA - DECORACIO
- COLOCACIO DE PAPER PINTAT
- ESTUCS
- ROTULACIO
- PINTURA EN GENERAL

Carrer Mayena, 4-D - Telèfon 83 05 49
LLAGOSTERA

Lluïsa Mascort

MERCERIA
CONFECCIONS INFANTILS
I DIVERSOS

Carrer Comte Guifré, 2 i 5
LLAGOSTERA

A la recerca d'un passat recent

CAFES, CASINOS, CENTRES, ...

Un dels aspectes més importants de la vida d'un poble i dels seus habitants és el lloc on passen les hores d'esbargiment: centres culturals, recreatius o senzillament d'oci. Tanmateix, qualsevol introducció a la història, sempre és interessant. Per exemple, podem dir que la Font de la Bomba a la Plaça del Mercat va ésser inaugurada ara fa cent anys; que el mateix any 1884 hi havia a Llagostera 630 homes i 50 dones que treballaven a la indústria del suro; que al 1891 es va inaugurar el Casino Llagosterenc,que havia estat gestat en l'antic Casino Obrer, situat al carrer Sant Pere núm. 18, anomenat "Can Bassets" (on hi ha la fàbrica de Can Casadevall); que el 1892 sortia una revista titolada La Trompeta, al mateix temps que s'inaugurava el Carrilet; que el 1878 es fundava la "Cooperativa La Regenadora", que aviat comptà amb 446 socis (cooperativa que va ésser saquejada i liquidada de qualsevol manera en una època massa recent com per posar-hi el necessari bisturí); que el 1873 Bonaventura Carbó proclamava a Llagostera l'advenIment de la 1.ª República... (totes aquestes dades han estat facilitades per en Josep Calvet). Però avui ens detindrem només amb els casinos, cercles, centres, cafès..., totes aquestes societats i bars que han existit, i que, amb l'única excepció del Casino Llagosterenc, ja fa molts anys que ens han deixat.

La manca de referències fidedignes ens ha portat a realitzar una sèrie de converses que sense dubte són insuficients, però tanmateix no podíem fer-ho d'altra manera: la proximitat de la Festa no ens deixa opció. Hem de remarcar que, sense l'impagable ajut de SEBASTIÀ GISPERT, aquest treball probablement ja no s'hauria iniciat. Ell ha estat qui ens ha donat les pautes per poder començar a cercar antecedents que ens portin a un millor coneixement del que era la vida social de Llagostera a principis de segle.

Cal remarcar que les informacions que aportem són, en la seva majoria, manifestacions orals, per la qual cosa és difícil precisar amb exactitud les dates. També s'ha d'assenyalar que d'entitats com el Centre Republicà o la Penya la Nau, que en la seva època van gaudir de prestigi i que segons els nostres informants tenien reglaments, juntes, etc., actualment no es coneix l'existència de documents escrits que puguin aportar més puntualitzacions a tot el que hem intentat desenvolupar.

Agraïm sincerament les facilitats i bona predisposició de Sebastià Gispert, Francesc Felivene, Fausto Girbal, Ildefons Gironès, Emili Rissech, Artur Oliveras, Esteve Perxachs, Pilar Mateu, Enric Marquès, Esteve Fa, i tots els que d'una manera o altra ens han orientat per avançar amb els nostres objectius. També a Pere Solà i Gussinyer, de qui hem recollir referències del seu estudi "L'arrencada del Casino Llagosterenc" (1891-1903).

Aquest és un treball obert. Com hem dit, si no hem parlat amb més gent és per manca de temps o desconeixement que es tinguin informacions aquí no esmentades. Per tant, estem a la disposició de tothom que estigui interessat a ampliar o puntualitzar aquest nostre passat recent.

Especialitats úniques gironines
Es permet entrar a la cuina

Entreu, seieu i demaneu
LA BONA CUINA CATALANA

RESTAURANT
CAN
meri
de J. SANCHEZ

Carrer dels Almogàvers, 17 - telèfon 83 01 80
LLAGOSTERA

US DESITJA BONES FESTES

MANUFACTURES DE SURO

Josep Blanch

Carrer Albertí, 8
Telèfon 83 01 93
LLAGOSTERA

J. Valls

AIGUA I ELECTRICITAT
CALEFACCIO

Carrer Girona, 5 - Telèfon 83 06 05
LLAGOSTERA
"Mas Figueres"
CAMPLLONG

CARNISSERIA
CANSALADERIA

J. Solés

Carrer Angel Guimerà, 10 - Tel. 83 00 24
LLAGOSTERA

CONTRATISTA DE OBRAS

Enrique
Vall-llovera

Passeig Pompeu Fabra, 86 - Tel. 83 01 87

Cinc companys casinistes a l'envelat de la Festa Major de l'any 1920. D'esquerra a dreta, Francesc Favilene, Sebastià Gispert, Emili Cortina i Albert Bustins.

PARLEM DEL CASINO

El Casino de Llagostera és una institució amb una història centenària i plena de personalitat que caracteritza la nostra vila als ulls forasters. Es conegut i admirat arreu, essent considerat de sempre com el lloc i la casa on s'hi apleguen i s'organitzen les iniciatives i voluntats locals per donar vida activa a la població. Aquest ja fou l'esperit que formà la idea de la seva creació, que tenia com a finalitat canalitzar i donar forma col.lectiva totes aquelles pensades dels llagosterencs encaminades al bon desenvolupament de la vida del poble.

El Casino, al llarg de la seva vida —fou constituït i legalitzat durant l'any 1888—, ha passat per situacions ben variades i diverses, unes ben bones i falagueres i d'altres més aviat conflictives, contradictòries i decepcionants, cosa tot plegat ben natural ja que ha estat subjecte com a col.lectivitat que és, a les mateixes evolucions que s'operen en les persones.

La salut del Casino en el present és ben bona, és com la d'un individu que sap cuidar-se, la seva cara i el seu aspecte és ben majestuós i el seu estat econòmic és normal i ben administrat. Tot això en circumstàncies crítiques i de pobresa general, o dit diferent, en període de vaques flaques.

Als homes d'edat madura que hem viscut una bona part d'aquesta història i més encara, que hem aportat el nostre ajut i suport a molta part de les seves realitzacions, ens dóna goig situar-nos mig segle enrera; recordant les hores que passàrem fent plans i números, escrivint i dibuixant, per portar a terme, a més de la reforma i redacció del reglament de l'any 1929, fer realitat la gran reforma i engrandiment de l'edifici, tal i com avui tenim. Del conjunt dels homes que composàvem els equips directius en quedem encara uns cinc amb vida. Les meves salutacions a tots, amb constància d'agraïment per als mots que l'amic Tià, directe company de feina i il.lusió, em dedicà al darrer Butlletí.

Aquesta fructífera etapa referida, és una de les tantes que han fet possible la permanència i progressió de l'entitat, la qual, amb molt d'encert —almenys en aquell temps—, era considerada com la segona llar del llagosterenc, i també —això em plau remarcar-ho— ésser de Junta del Casino era un honor per al soci. Avui però, les coses no són ben bé el mateix, ja que les costums han sofert canvis; avui abelleix més disposar d'auto propi i sortir de la vila malgrat els perills i les despeses que això comporta; i en contrasentit, molta d'aquesta joventut que així es comporta, troba massa crescudes les quotes a pagar pel soci, que serveixen, en resum, per donar vida i per assegurar la permanència del nostre Casino que, cosa ben certa, honora la vila als ulls de tothom.

Al Casino, amb les seves nombroses i folgades dependències, tot hi és realitzable. En el seu títol 8.è es parla de comissions i seccions fetes per crear i estructurar activitats de tot ordre: culturals, instructives, artístiques, esportives i també esbargiment recreatiu; i com una prova del seu sentiment humanitzant existeix l'article 32 que estableix la dispensa del pagament de les quotes a una determinada edat.

Aquest és el Casino tal com jo el veig i que suposo desconegut per a molts llagosterencs. I com que entenc que per estimar una cosa és necessari conèixer-la us diré que l'interès que dono a aquestes ratlles està encaminat a aquest fi, és a dir, arribar a què sigui ben conegut i valorat per tots els qui a Llagostera vivim, per donar-li tota la justa valoració que mereix per tot allò que és i representa.

Francesc Falivene
Maig-84

Cerimònia de la col.locació de la primera pedra.

ELS ORÍGENS DEL CASINO LLAGOSTERENC

Per la seva vigència, encetem aquest recull amb l'entitat més antiga del poble, que d'aquí a quatre anys celebrarà el centenari de la col.locació de la primer pedra, com ens ve recordant, tot sovint, en Tià.

Francesc Flivene ens diu que a Can Rodó, al carrer Joan Maragall, es feien unes tertúlies que tenien el seguiment a Can Bassets. Aprofitant el bon temps que travessava la indústria surera es va decidir fundar el Casino Llagosterenc, comprant un solar, sembla per deu mil pessetes, propietat d'Antoni Romeu, a la Plaça de la Indústria.

El treball de Pere Solà ens dóna una visió de l'època: *"Llagostera no difereix massa d'altres localitats pròximes pel que fa a la proporció i varietat de formes associatives de tota mena, des de lligues patronals i de propietaris fins a societats "de resistència" obreres com "El Porvenir Llagosterense" (de caire suro-taper), passant per algun centre polític, i sense oblidar els montepius i germandats de protecció i assistència mútua... A diferència, però, d'altres localitats del Gironès, la Selva i el Baix Empordà, Llagostera manifesta aleshores, i continuarà manifestant a les dècades següents, una feble presència de grups clericals".*

"Signes exterior de prosperitat collectiva, el Casino va néixer interclassista; pretenia ser de tot el poble, de tothom. Però, barreres sòcio-culturals i estatutàries impediren a la població pagesa (les primeres) i femenina (les segones) de participar en moltes de les seves activitats".

"A l'any 1892 el Casino tenia 602 socis. Resulta extraordinàriament simptomàtic que a la llista de professions dels socis, només hi hagi poc més d'un dos per cent de "pagesos", quan, al terme municipal de la vila, quasi un 35 per cent de la població viu escampada als veïnats. Això ve a corraborar una vegada més la hipòtesi que la pagesia catalana, i gironina en particular, ben poc devia haver beneficiat d'aquestes formes associativo-culturals típicament decimonòniques que eren els casinos, ateneus, etc."

"Segons comunicació d'un ex-secretari del centre, Sebastià Gispert, consta que el Casino va ser aprovat pel governador civil el dia 20 d'octubre del 1888. No posseïm, de moment, dades de la constel.lació de circumstàncies concretes locals que duen a la constitució d'aquesta societat. De fet venia a cobrir un buit: faltava un centre important d'esbarjo, cultura i -sobretot- animació de festes, a la localitat. En aquest sentit, no cal sinó fullejar molt pel cim els llibres d'actes per adonar-se que l'organització de sessions de ball era el pa de cada dia de l'entitat. Hi havia tot un protocol per prendre part en aquests balls, segons es fos d'una o altra categoria de soci, segons es fos casat o solter, etc. Els socis que faltaven a les regles admeses de tracte (deixar plantada una "senyoreta" per ex.) havien de justificar-se davant la junta".

La història del Casino és llarga i pràcticament es pot recollir en la seva totalitat. Amb motiu del proper centenari, creiem que és el moment de fer-ho. Com a complement, publiquem aquest escrit de Francesc Felivene, que juntament amb en Tià, van ésser dels homes que més hi van treballar per tal que tingués la sumptuositat que avui podem contemplar. Pensem que el Casino té un deure pendent amb aquests homes i no ha de retardar el seu reconeixement.

Transports

JAPIC petit
JOSEP PUIG

Transports
Internacionals i Nacionals

Amb «volquetes» comercials per a
TOTA CLASSE DE MERCADERIES

Carrer Girona, 18 - Telèfon 83 03 04
83 05 55

LLAGOSTERA

Joan Turon
Rabassedas

FERROS FORJATS

SERRALLERIA
AMB FERRO I ALUMINI

C/, Estrella, s/n.
Telèfon 83 09 05

LLAGOSTERA

Flors
La Margarita
LLAGOSTERA
Carrer Creu, 1 - Telèfon 83 02 87
PLATJA D'ARO
Carretera de Palamós, s/n.
TOSSA DE MAR
Carrer La Guàrdia, 33

L'AGRICOLA

Ja hem dit abans que per part dels nostres entrevistats hem trobat tota mena de facilitats, però en el cas de Fausto Girbal, llagosterenc afincat a Girona, la bona predisposició ha superat àmpliament la nostra petició. Ell mateix —que és fill d' "el Reinet"— ens dóna aquesta visió de la vida de l'Agrícola.

Inauguració del Centre Regionalista (1914?). *Foto cedida per Sebastià Gispert.*

A primers de segle diversos propietaris del poble decidiren fundar una societat de cares a la protecció del pagès. Amb aquesta finalitat es constituí la Cambra Agrícola. Per al seu bon funcionament els era precís tenir un bon local. Entre els propietaris fundadors figurava el Sr. Domènec, del Mas Sureda de Sant Llorenç, que posseïa un terreny a la Plaça d'en Romeu, i el va oferir per aixecar-hi un edifici amb capacitat per albergar degudament la Cambra Agrícola, a canvi, naturalment, de cobrar un determinat lloguer.

L'edifici contenia els baixos amb dues botigues, un primer pis amb un local molt gran que servia de cafè i per a reunions, i un segon pis amb dormitoris dels llogaters. La casa va ésser construïda pel mestre d'obres Joan Mundet, conegut per "En Pessetes". La façana d'Almogàvers porta la data del 1903.

De les dues botigues esmentades, l'una era la fleca d'en Simeó Ferran i feia cantonada; l'altra era una barberia d'en Jan Barber, al mig de l'escala que donava accés al cafè. De cafeter hi havia el "Reinet". En aquell temps en Simeó venia el pa a 40 cèntims el quilo; també feia llonguets a 5 cèntims. En Jan Barber afaitava i tallava cabells per 30 cèntims. Els diumenges i dies de festa a la tarda, quan els joves de pagès baixaven a la vila abans d'anar al ball, els pentinava i mullava de ronquina per 10 cèntims.

Al pare d'en "Reinet" li deien el "Rei". Venia el cafè a 20 cèntims, servit amb unes ampolles de rom o aiguardent a cada taula, de les quals tothom prenia el que volia. Per evitar els abusos, més tard es feien servir unes ampolletes individuals. La llet i cafè era més car: 25 cèntims. Els licors: conyac, estomacal i d'altres, eren a 30 cèntims la copeta. Amb relació als preus d'aquell temps es pot esmentar també les transaccions entre carnissers, negociants de bestiar i pagesos, a ple carrer hi havia gàbies de xais de 8, 9, o 10 quilos a quatre duros la unitat, com també gàbies de garrins a vuit o deu pessetes per cap. (Ara en compraríem un parell cada dia!)

La vida de la Cambra Agrícola va ésser molt curta i no té res d'estrany que fos així. A la pagesia no els parlessis de societats i encara menys de pagar mensualitats. Quant als directius, tots eren de fora el poble; els uns al seu mas i els altres al pis de la ciutat. Tot això va fer que no durés gaire temps, però sí el suficient per deixar el nom de l'Agrícola a l'edifici, o el noi de l'Agrícola o la dona de l'Agrícola...

Una vegada dissolta la Cambra, el cafè va quedar regit de manera independent com a llogater pel mateix cafeter, amb tracte directe amb el propietari.

Així es va arribar a l'any 1914 o 15, moment en què uns senyors animats de bons propòsits, impregnats de sentiments patriòtics, acorden fundar una societat catalanista amb el nom de Centre Regionalista, entitat adherida a la Lliga Regionalista. La primera junta d'aquest centre era composta per uns bons llagostrencs, amarats de catala-

nitat. Hi figurava com a president el Sr. Josep Raset, acompanyat de Ricard Casademont, Ricard Serrat, Artur Rissech i d'altres que lamentem de no recordar. Durant el funcionament d'aquest centre, al seu local social se celebraven vetllades culturals, conferències —sempre de caire catalanista—, teatre d'afeccionats i balls que resultaven animats, selectes en una paraula molt distingits. També el 15 d'agost del 1917 va sortir el primer número de Renovació, periòdic-portaveu del Centre Regionalista.

Aquesta societat política, pel fet de ser catalanista, va quedar reprimida, com totes les d'aquest caràcter, amb la dictadura de Primo de Rivera, en donar el cop d'Estat l'any 1923. A partir d'aquí ja és del record de tothom. El propietari va convertir l'edifici en apartaments particulars o habitacles per a gent de passada. Fins arribar a l'operació efectuada per una entitat financera amb la compra de part de la propietat.

Amb la reforma, la Caixa ha donat una nota de bon to a la plaça i ha revaloritzat en tots els aspectes el magnífic edifici; bé amb la perfecta estructura de l'interior, bé amb la conservació de les característiques originals de la façana, defugint del sistema estàndard de les noves construccions.

CAN BASSETS

Situat on avui és la fàbrica de Can Casadevall, va ésser cafè, cinema i ball. En Calvet, en el seu arxiu de fets i anècdotes històriques, recull que l'any 1912 encara hi feien ball. Sembla que, en certa manera, va succeir a Can Caldas, ja que la sala de ball no era prou segura (encara aguanta!)... Com hem dit també es va anomenar Casino Obrer i, en fundar-se el Casino Llagosterenc, va passar a ésser el Centre o Casino dels Pagesos, que durant molt de temps anaven pel seu compte.

L'Emili Rissech ens explica que durant uns anys va regir Can Bassets, un home a qui denominaven "el Ràpid", a qui més tard va trobar a Melilla, on regentava el bar "Paralelo". Sembla que fins i tot va arribar a ser batlle d'aquesta ciutat.

Foto Jovanet

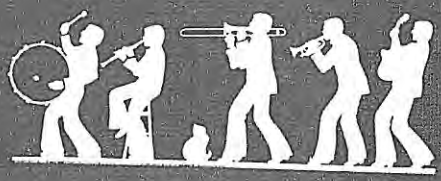
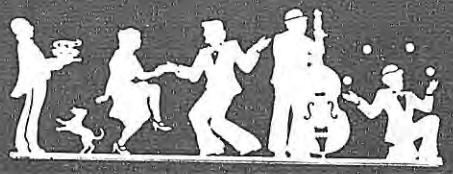
A "Can Bassets" es va fundar el Casino

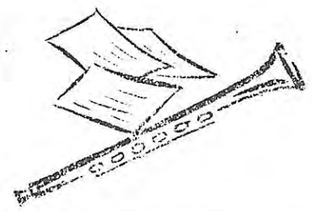
CAN CALDAS

En principi Can Caldas, situat al carrer Santa Anna, fent cantonada amb la Plaça del Mercat, i més conegut per Ca l'Angelita Cartera, seria el més antic dels cafès que hem investigat, amb la particularitat que, malgrat que fa molts anys que no funciona com a tal, encara conserva en la façana i interiors, mostres arquitectòniques i pictòriques de com havia estat en els seus orígens. També hi ha un dintell que té inscrit: "Grau Caldas 1843".

La gentilesa de l'actual propietari —l'Esteve Lloveras del Bar Panedes—, ens ha facilitat poder-la visitar tranquil.lament. Hem fotografiat les restes del naufragi del que en una època havia estat el primer cafè de la vila i en un període de temps concret, el més freqüentat per en Roura, "el Cacic", que va regir dictatorialment els destins del poble del 1897 al 1909 (dades Calvet). D'altra banda, aquest personatge que ha sortit a conversa amb pràcticament tots els nostres entrevistats pensem que seria mereixedor d'un estudi més profund, així com de les circumstàncies que van envoltar el seu temps de poder.

El que queda de la sala de ball, en Teve ho ha deixat a en Ramon Prim, que hi ha instal.lat un gimnàs. El que havia estat botiga de cotilles serveix de magatzem d'un pintor. També ens

Avui és

Festa
Major

Però demà
us atendrem amb
l'eficàcia de sempre.
"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

ACTES	9 DISSABTE	10 DIUMENGE	11 DILLUNS	12 DIMARTS	13 DIMECRES
RECREATIUS I CULTURALS	*A les 16 h.*— **XV.è Concurs de Dibuix Ràpid Infantil.** *A les 17 h.*— **Sortida de Gegants i Cap-grossos** (Figueres, Cassà de la Selva i Llagostera). **Gran trobada de majorettes** (Lloret, Palamós, Amer, Vilajuiga i Llagostera). Nota.— Tant les majorettes com els gegants sortiran de diferents punts del poble.	*A les 10'30 h.*— Obertura del **IV Certamen de maquinària agrícola**, a l'esplanada del Carrilet (Dies 10 i 11 de juny). *A les 12'30 h.*— Obertura de l'exposició de quadres de pintors locals i treballs de forja, a la Casa de Cultura de "La Caixa". *A les 13 h.*— Inauguració de l'Exposició-Homenatge a **PERE MAYOL** en la nova sala d'exposicions del Casino. Exposició i lliurament de premis del "Dibuix Ràpid Infantil" *A les 17 h.*— Partit de Futbol amistós entre **Llagostera i Cassà.**	*A les 9 h.*— Concurs de **Tir al Plat.** *A les 15 h.*— Concurs de **Tir al Plat.** *A les 17 h.*— Partit de Futbol entre **Llagostera i Barcelona Atlètic.**		*A les 11 h.*— **Cursa Popular** (urbana 3 qms.). *A les 17 h.*— **Gran Festival Infantil** amb: **Rialles: Companyia Còmica La Ganga,** representarà l'obra "El gran sidral" (espectacle de pallassos al carrer). **El Grup de Teatre PIGALL** de Riudellots, representarà l'obra "La Lluna i les Prunes" (director: Josep Pons). S'acabarà amb una gran xocolatada amb xurros.
SARDANES		*A les 12'30 h.*— A la plaça, per la cobla **La Principal de Llagostera.** *A les 19 h.*— A la plaça, per la cobla **La Principal de Llagostera.** (Hi haurà una trobada infantil dels alumnes del curset de sardanes dels col.legis de Llagostera i Palamós).	*A les 12'30 h. i a les 19 h.*— A la plaça, per la cobla **La Principal de Llagostera.**	*A les 12'30 h. i a les 19 h.*— A la plaça, per la cobla **La Principal de Llagostera.**	
CINEMES I CONCERTS	*A les 22 h.*— Sessió de cinema en el **"Cinema Llagosterenc".**	*A partir de les 17'30 h.*— Sessions en el **"Cinema Llagosterenc".** *A les 23'15 h.*— Concert per l'orquestra **Montgrins.**	*A les 19 h.*— Coral **"Mestre Siré".** *A les 23'15 h.*— Concert per l'orquestra **La Principal de la Bisbal.**	*A partir de les 17'30 h.*— Sessions en el **"Cinema Llagosterenc".**	*A partir de les 17'30 h.*— Sessions en el **"Cinema Llagosterenc".**
BALLS I ESPECTACLE	*A les 23'30 h.*— A l'envelat amb els conjunts **MARACA I MARXA** i **CREMA CATALANA.**	*A les 23'30 h.*— A l'envelat amb el conjunt **ELS BRINDIS** i l'orquestra **MONTGRINS.**	*A les 23'30 h.*— A l'envelat amb les orquestres **LA PRINCIPAL DE LA BISBAL** i **LA PRINCIPAL DE LLAGOSTERA.**	*A les 23 h.*— A l'envelat, espectacle de fi de Festa amb **HERMANAS HURTADO, MAGIN, MANOLO DE VEGA** i altres grans figures.	**NOTES:** * *El Museu d'Agricultura i Costums no farà l'acostumada exposició, ja que molt aviat inauguraran el Museu en el local de la remodelada antiga Estació del Carrilet.* * *L'Ajuntament patrocina les audicions de Sardanes.* * *Per a més detalls, programes a part.*
ACTES RELIGIOSOS	*A les 20 h.*— Missa vespertina.	*A les 7'15 h.*— Missa a la capella de l'Hospital. *A les 9 i 10'30 h.*— Misses resades. *A les 12 del matí.*— Ofici Solemne, cantat pel **Cor de Llagostera** acompanyats per l'orquestra "La Principal de Llagostera".	*A les 11 h.*— Ofici Solemne.	*A les 10 h.*— Missa de "Requiem" en sufragi dels difunts de la parròquia.	

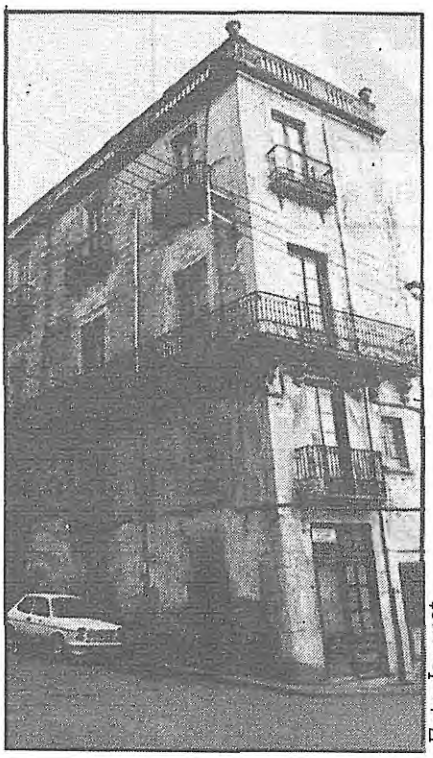

Foto Jovanet

diu que voldria arranjar la casa i fer-hi habitatges, però que solament adobar la façana ja val molts diners... De moment, doncs, encara podem parlar de quan Can Caldas havia estat cafè particular, Casino Obrer, Sala dels Pagesos,... i que, segons en Tià, havia estat una societat de ball anomenada Nova Harmonia. També s'hi feien balls amb manubri.

L'Enric Marquès ocupa la part que havia estat l'hostal, separada actualment de la resta de la casa. Ell com a veí i coneixedor d'anècdotes, juntament amb els veïns i amics Esteve Perxachs i Pilar Mateu, ens amplia dades de com ha anat esdevenint la casa.

El saló de cafè (es conserva un bonic local, amb pintures murals a les parets, obra d'un pintor de Cassà, que reproduïn litografies romàntiques de l'època), Sala de Ball (empostissada, amb pintures al sostre i una tribuna-llotja per als músics) i Hostal (que va funcionar fins més tard, ja quan era Cal Carter).

En Calvet ens diu que encara a l'any 1907 s'hi va fer ball, però sembla que la decadència va començar amb la inauguració del Casino. S'ha de tenir en compte que el mercat setmanal se celebrava enfront de la casa, és a dir a la Plaça del Mercat.

L'estil arquitectònic de l'edifici és força remarcable, destacant la façana amb els estocats i falses portes. Sobresurten els balcons i la llarga balconada, i els caps ceràmics que hi ha al dessota.

A l'interior, una àmplia i cèntrica escala de cargol, interessants elements de fusta, i les esmentades sales.

OBJECTES DE REGAL
LLISTES DE NOCES

CAN FULLÀ

DOLORS MARQUÈS

C/. Alvarez, 9 - Telèfon 83 04 16
LLAGOSTERA

Ricard
ALBERTI

PINTURA
I DECORACIO
Carrer Marina, 10, 1-1 - Telèfon 83 04 71
LLAGOSTERA

SUPER
SERVICIO
TOP

Carrer Baixada de la Costa
(Edifici Mallorca)
Telèfon 83 03 88
LLAGOSTERA

SALÓ DE BELLESA
PERFUMERIA

M.ª TERESA

ON HI TROBARAN PRODUCTES D'ALTA COSMÈTICA I PERFUMS DE LES MÉS VARIADES MARQUES ACREDITADES, TAMBE ARTICLES DE REGAL DE DIFERENTS CLASSES I QUALITATS.

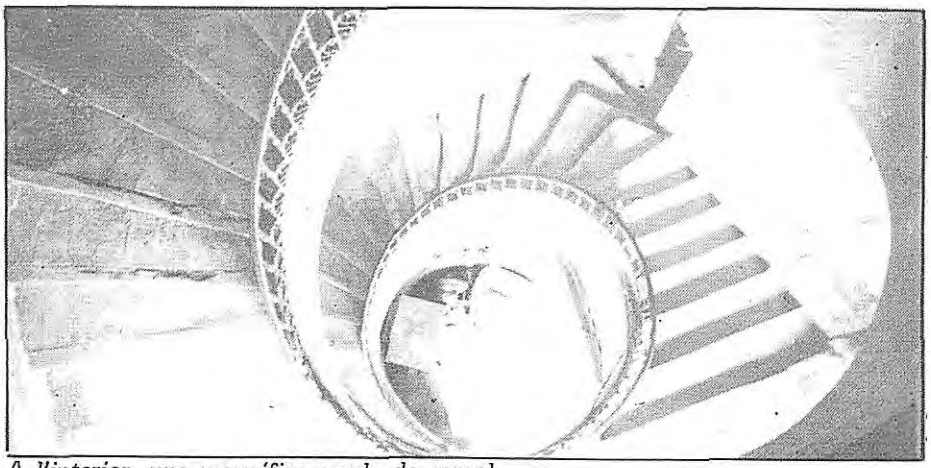
Agraint les seves atencions, aprofito per donar-los-hi les gràcies i desitjar BONA FESTA MAJOR a tots.

Carrer Migdia, 7 - Telèfon 83 02 83
LLAGOSTERA

Remigi
Gascons

CARNISSERIA
EMBOTITS SELECTES
CANSALADERIA

Carrer Migdia, 21 - Telèfon 83 01 54

A l'interior, una magnífica escala de cargol.

Pintures murals al Saló de Café.

Fotos Jovanet.

Quan passà a ser Cal Carter, ja que aquesta era la feina del pare de l'Angelita, encara complia funcions d'hostal (fonda i dispesa). Abans de la Guerra venien colònies de mainada. Després, especialment la sala de ball, ha sofert moltes vicissituds. Havia estat dormitori de soldats, gimnàs, dormitori de brigades de treballadors, i el conjunt de l'edifici, habitacle d'arribada de nombrosos immigrats que venien de pas o s'establien al poble.

Segons ens va dir l'Esteve cap al final fins i tot els qui hi habitaven havien cremat algun moble per fer sardines a la brasa... La negror del fum a les parets i el teulat d'una cambra, cercant la xemeneia inexistent, així en ho demostraren...

CENTRE REPUBLICÀ

Seguir els vestigis dels diferents llocs on ha estat instal.lat el Centre Republicà ha estat un dels reptes més difícils. Llevat del darrer local, situat al Passeig Pompeu Fabra núm. 3, hem aconseguit ben poca cosa. D'altra banda, el fet que no hi hagi documents escrits i que la majoria dels seus protagonistes ja fa anys que ens han deixat, els converteixen en un enigme:

Conversa amb Emili Rissech

L'Emili Rissech, o el "paleta Rissech" com gairebé tothom el coneix, ens ha ampliat les aportacions d'en Tià en confirmar que a la Plaça del Gra, avui Plaça Campmany, el Centre havia ocupat la casa que fa cantonada amb el carrer Dr. Fleming.

Amb en Rissech, que ja depassa els 86 anys i encara cada matí té cura de l'hort, que és com un jardí, més que parlar del Centre –de fet ell només havia assistit al del Passeig–, ho hem fet sobre coses d'aquells temps. Amb memòria fresca, quan es tracta de vivències, i amb més dificultat quan es tracta de fets concrets, ens explica que als 13 anys ja era aprenent de paleta: *"Ui!, abans no era pas com ara!"*, més tard va anar a treballar a Caldes, ja que pagaven a quatre pessetes el dia (nou hores). A Llagostera eren tres i mitja. El viatge era apeu...

Sembla que inicialment estava instal.lat al Cantó de Can Prats, segons en Tià dit, Cafè d'en Mariano", indret avui ocupat per la Llar del Pensionista. Més tard va anar a la Plaça del Gra, molt poc temps, i al Passeig. Però també tenim a Cal Pentinador al carrer MIgdia, on encara a la façana hi ha la

PERRUQUERIA DE

SENYORES

JOAN

al vostre servei

ELS HI DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR

Carrer Concepció, 43
LLAGOSTERA

Carnisseria - Tocineria
M. Esteve
Passeig Tomàs de A. Boada, 12
Telèfon 83 02 14
LLAGOSTERA

FLECA
Joan Corominas
Plaça Campmany, 4 - Telèfon 83 01 56
LLAGOSTERA

vilallonga

— CONFECCIONS

Carrer Angel Guimerà, 24 - Tel. 83 02 55

LLAGOSTERA

assessoria J. ROCH

Posem a la vostra disposició assessorats pel CENTRE DE GESTIONS GIRONA els serveis de:

-Assegurances Socials d´empreses i autònoms
-Administració de finques
-Tramitació d´escriptures, declaracions de de renda, traspassos vehicles i tota mena de tràmits de gestoria en general
-Assessoria Jurídica i Laboral (amb advocats i assessors laborals a la seva disposició)
-Assegurances generals

Carrer Sant Feliu, 29

Telèfon 83 09 01

LLAGOSTERA

inscripció "Casino Republicano Obrero". El que sí m'han confirmat en Calvet i en Felivene és que allà l'any 1907 s'hi va instal.lar l'Escola de Dibuix, que regentava en Rafael Mas. En Felivene recorda que abans hi havia l'escola del mestre Clarà. En Calvet ens diu que probablement el 1907 era al Cantó d'en Prats, i que d'allà va passar successivament pel Cal Pentinador, Plaça del Gra, per acabar el 1909 al Passeig.

En un principi, a la cantonada –avui botiga d'en Cabarrocas– hi havia el Cafè d'en Llonch, que més tard s'anomenà Cafè d'en Bach. En aquest lloc, pel que ens diu en Rissech, ja s'hi hauria desenvolupat alguna activitat. Ell recorda unes classes d'esperanto.

Coincidint amb en Calvet, el Centre hauria estat construït al voltant de l'any 1910. Del que sí no en té cap dubte, és dels espectacles que se celebraven gairebé cada setmana: cupletistes, duets, sèrios-còmics,... Artistes que solien ser de Barcelona i venien amb un pianista... com la Silvia Campos, els Estévez...

Parlem de consums: el cafè a 20 cèntims, curiosament amb la Guerra del 14 es va abaixar a 10, ja que amb la crisi els tapers no tenien feina. Les ampolles de litre: cerveses que valien 60 cèntims. Quan es tractava d'anar nois i noies era molt habitual partir-se el "soldat" (cervesa amb gasosa).

Quant al tabac, els "révòlvers" i puros, a 15 cèntims... i a poc a poc, amb certa nostàlgia, ens endinsem en allò que tots hem escoltat dels avis... *"–Abans amb un duro podies anar al ball, al cinema, prendre cafè, un cigar..."*

–I les dones? Gairebé com ara. Entre setmana no anaven al cafè; els diumenges, sí. Però les coses eren molt diferents...

Tornem al Centre Republicà. Quin tipus de gent hi havia, a quines hores hi anaven, quins actes es desenvolupaven...? –Llevat de l'espectacle (comentari de tots els entrevistats!) pocs records més hi ha... Una conferència del diputat Salvador Albert...–

En Felivene ens amplia la informació. Després del 1931, es van fer xerrades demanant la cooperació del poble a la Campanya Electoral i a favor de l'Estatut. També recorda una conferència del Dr. Pompeu Pascual i Carbó.

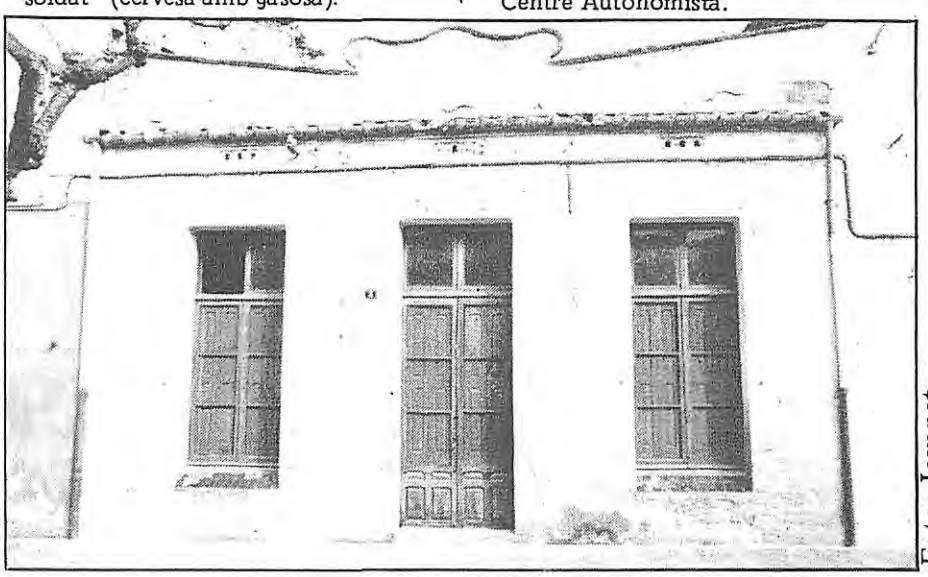
En Rissech ens diu, amb certa ironia, que hi havia molts republicans, però que en realitat molts no ho eren. No recorda qui era el president, però si que hi havia un reglament i homes com en Nadal, l'Artur Roig...

Ell només anava al Centre després de dinar. *"Abans tothom dinava a les dotze"* afirma amb rotunditat. *"Els vespres, a dormir..!"*

Continuem parlant de més coses com del primer cinema de Llagostera, que va ésser instal.lat al carrer Almogàvers, probablement a uns locals de l'Agrícola...

Quan ja portem unes dues hores xerrant, ens interroga amb una *"–ja hem acabat?"*, i voldríem dir que no, que podem continuar fins al vespre (era migdia), ...però comprenem que n'hi ha prou, El Carril ens espera...

Segons en Tià, al Centre també hi havia la redacció del "Chantecler", i en alguns moments es va dir també Centre Autonomista.

Fotos Jovanet

PENYA LA NAU

Per Carnaval van fer una Nau....

Foto cedida per I. Gironès.

Ben segur que si preguntem a molts llagosterencs de menys de quaranta anys per La Penya o La Nau, no sabran ni situar-la, ni en coneixeran la seva història. La veritat és que l'hem pogut reconstruir força superficialment, ja que, com tantes altres coses, en finalitzar la Guerra, el desmantellament va ésser total. No tenim coneixement que hi hagi documents. Per endavant, agraïm a qui pugui aportar més llum sobre l'efímera vida d'aquesta entitat que va tenir certa incidència durant la dècada dels anys 30 a 40.

En les converses mantingudes amb Ildefons Gironès i amb Artur Oliveras, que foren membres de Junta, podem conèixer a grans trets en què va consistir la Penya la Nau.

Anys abans, el local havia albergat un dels primers cinemes de Llagostera, promogut per en Recolons (probablement es va construir per això). Arran del projecte de reforma del Casino i de decisions com imposar el "totxo" —el preu de les consumicions els diumenges valien cinc cèntims més—, va sorgir un corrent de dissidents, que desembocaren en la formació d'una penya cultural i esportiva, que s'instal.là a la cantonada dels carrers Fivaller i Jaume I.

La data de fundació no l'hem pogut concretar, però va ésser als principis dels anys trenta. Un dels principals èxits de l'entitat —que tenia el corresponent Reglament o Estatuts— fou la captació del jovent, amb la formació d'un equip de futbol, però també amb activitats com teatre, ball, cinema (van estrenar el primer sonor), la creació d'un cor, dirigit pel mestre Aguiló..

BACALLANERIA

ALIMENTACIO

EL CASTELL

Sant Pere, 18 LLAGOSTERA (Girona)

GABINET D'ESTETICA I VISATGE

Rosa M.ª

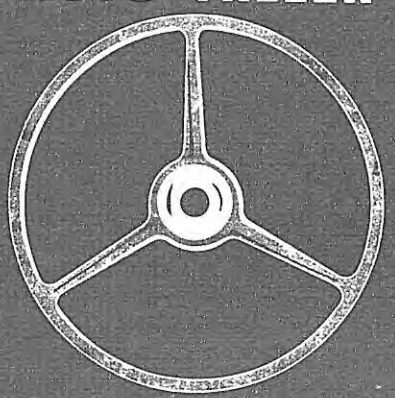
us desitja una BONA FESTA MAJOR

C/. del Fred, Edif. Còrcega, E. B, 2on., 1a.

LLAGOSTERA

REPARACIÓ - RENTAT - MANTENIMENT

AUTO TALLER

Carrer Panedes, 8 - Telèfon 83 02 17

LLAGOSTERA

FUNDACIÓ

EMILI VILA

C/. Sant Pere, 25-27 - Telèfon 83 02 53

LLAGOSTERA

Exposició de Pintures

MODIGLIANI - TOULOUSE - LAUTREC

EMILI VILA

OBERT TOTS ELS DIES DE 4 A 8

EMILI VILA - Gran pintor de retrats, cartellista, Paisatges, (Originals de la Costa Brava).

BAR FINA

ON ELS ESPERA EN "CASSOLES" I LA SEVA DONA PER ANAR A PASSAR UNA ESTONA.

Bones Festes

Carrer Pau Casals, s/n - Telèfon 83 07 02

LLAGOSTERA

PRODUCTOS DE CORCHO AGLOMERADO S.A.

Carrer Ganix, 7 i 9 - Telèfon 83 00 20

LLAGOSTERA

L'encís MODA

ARTICLES DE CAÇA I PESCA
ESQUERS VIUS
GRAN ASSORTIT DE TROFEUS

ARMERIA E. RUFI

Carrer Calderers, 9
Telèfon 83 06 18
LLAGOSTERA
(Girona)

Ergiond

SO
RADIO
TELEVISIO
ELECTRODOMESTICS
BUTA

Carrer Alvarez de Castro, 15
Telèfon 83 01 55
LLAGOSTERA

Foto Jovanet

El reglament contemplava que l'entitat excloïa la política i la religió, però al cafè sempre hi havia interessants converses sobre qüestions socials i polítiques, destacant les que mantenien diàriament l'anarquista Escapa i un alemany que era pro-hitlerià.

L'Ildefons recorda la gran acceptació que van tenir al poble unes festes de Carnestoltes, amb la Banda de Girona, i que van fer una cercavila amb carrossses. L'èxit va ésser tant gran que a la setmana següent van haver de tornar a llogar l'orquestra.

El nombre de socis no va depassar el centenar. Van ser presidents en Solés (Manel), Viola, Rosés... Un dels principals propulsors fou en Joan Ferran.

Quan l'edifici del Casino va estar acabat i tornava a funcionar a ple rendiment, molts dissidents van retornar... En arribar la Guerra la cosa estava força fotuda. En el cas dels nostres entrevistats, o bé es trobaven al front o bé en camps de concentració. Altres ja havien emprès el camí cap a l'exili...
—Els "triomfadors" van desmantellar el local (pocs objectes havien estat recuperats per algun soci) i les restes van ésser traslladades al local del Passeig, que havia albergat el Centre Republicà, que també fou desguarnit... Després seria l'Auxili Social...

A BALLAR, A BALLAR, QUE EL MÓN S'ACABA!!

Hi ha d'altres locals, altres cafès, altres balls, potser menys importants, però que —sempre amb el suport memorístic i ordenat d'en Tià— comentarem breument.

El cafè de l'Emili Patoy i la Carmeta Borbusa, que més tard fou d'en Tiburci Balam, d'en Casimiro... i ara és El Carril. A davant hi havia el Bar o el Barquillo (l'antic Taller Casas), on feien balls, especialment freqüentats pels pagesos. També sembla que n'havien fet a la Farinera.

A la carretera, Can Palé, on es jugaven prohibits. Estava situat a l'altura de Can Payret, Ca l'Alsineta.

Al carrer Barcelona, on hi havia hagut els quarters també hi feien ball.

I molts més petits cafès que no eren cafès, com ens diu en Tià, que també ens comentava que es servia cafè a domicili. La darrera persona que va realitzar aquest servei fou La Reparada, que passava pels carrers amb un pot: "Café, cafè..."

Per al final, ens hem guardat una anècdota, explicada pel matrimoni Perxachs-Mateu. Un any per la Festa Major, quan encara es feia l'envelat a la Plaça Dalt (Avui Plaça de la Llibertat), es deia que venia la fi del món. Aleshores, tot i havent-se acabat ja els dies de festa, es continuà fent ball durant gairebé una setmana, fins que algú va començar a dir que el món encara no s'acabava, i que s'havia d'anar a treballar...

Doncs... A BALLAR, A BALLAR, QUE EL MÓN S'ACABA!!

Col.lectiu de Redacció

HORES VISCUDES
(a un home)

Era primavera en l'almanac, primavera dintre les nostres vides, i dintre els nostres joves cors, i corria la joia d'estimar-nos. Quan ens trobàvem, la rojor enllustrava les nostres galtes, i en els nostres llavis una oberta rialla s'hi dibuixava. Una encaixada de mans ens donàvem, i després, sense dir-nos paraula, de bracet als nostres estudis caminàvem, rebutjant tot el que ens rodejava...

A poc destapàvem els nostres apassionats projectes, somnis i desitjos. Les nostres cares enrajolaven en dir-nos que seríem molt feliços, tindríem bonança, glòria i crearíem força fills. Jo, t'assegurava i demostrava, amb veritat, que t'estimava perquè veia en tu un caparró ple de sentiments nobles, amigables i humans. Amb to sà i equilibrat et mantenia que si bé la vida és fruir, riure, cantar i disfrutar amb bones o falses maneres, també hem de recordar que en ella hi ha un ample, bonic i florit corriol que porta al bell viure i ben morir. Tancava les nostres xerrades l'acoplament dels nostres vermellosos llavis...

Que bonic i dolç és estimar i ésser estimada!...

Les vacances estudiantils arribaren i ens allunyaren.

Unes amagades llàgrimes van ésser l'únic testimoni i consol de la nostra obligada separació.

Diuen que el temps tot ho esborra i acalla; però els nostres dorats somnis encara pensen, i, si bé callen, ho fan tot parlant, parlant amb veu amagada.

Els envejosos i gent llengua-llargs murmuraven. Adhuc lladrant amb gestos, crits, suposicions falses. No sabien, ni saben, que les separacions no són sempre desamor ni oblit, sinó que força vegades són sacrifici imposat per una societat inhumana plena d'egoïsmes, corrupcions i de tèrbols pensaments...

Avui encara gira vora meu aquell primer petó ple d'amor que un dia ajuntà els nostres roents llavis.

Els nostres actes i pensaments no perpetaren mai allò que en diuen "Caure o fer caure". Era el nostre esperit que manava i no l'ardentor de les nostres carns... Si ens retrobéssim, jo, encara que no adolescent, reprendria i trepitjaria aquell mateix camí començat, ple d'amor i de somnis, però, espolsaria tots els impediments i destorbs, perquè aquesta vall és dels que lluiten estimant, no es torcen, no es suavitzen, dintre aquest pervertible i esparracat món.

Caminaríem altra vegada a bracet fins el terme final. La vida tornaria a ésser nostra.

Margot
(Maig d'un passat)

POESIA

En salutació a tots els amics, coneguts i per conèixer de ma pàtria de LLAGOSTERA.

SINCERITAT

Sóc novell aficionat
a escriure poesies...
romàntic? ... que va, tonteries
de mon cap il-lusionat ...!
Si no fos tan tabalot
i tingués ma pensa clara ...!
ja m'ho diguè un jorn ma mare
que en fóra un estaquirot!
Jo et diria moltes coses
que et siguessin ben boniques,
mes, t'ho dic miques a miques
perquè et siguin més formoses.
En fí, amic, jo voldria
fer-me a tu ben simpàtic,
i ... així tens aquest romàntic,
d'afició a la poesia.

Calitxo

TALLER
BRUGULAT

-REPARACIÓ DE MAQUINARIA AGRÍCOLA I INDUSTRIAL

-MUNTATGE I REPARACIÓ DE RAGADIUS

C/. Camprodon, 27 i 29
Telèfon 83 01 30
LLAGOSTERA

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

Suministros para laboratorios de especialidades farmaceuticas e industrias envasadoras en general

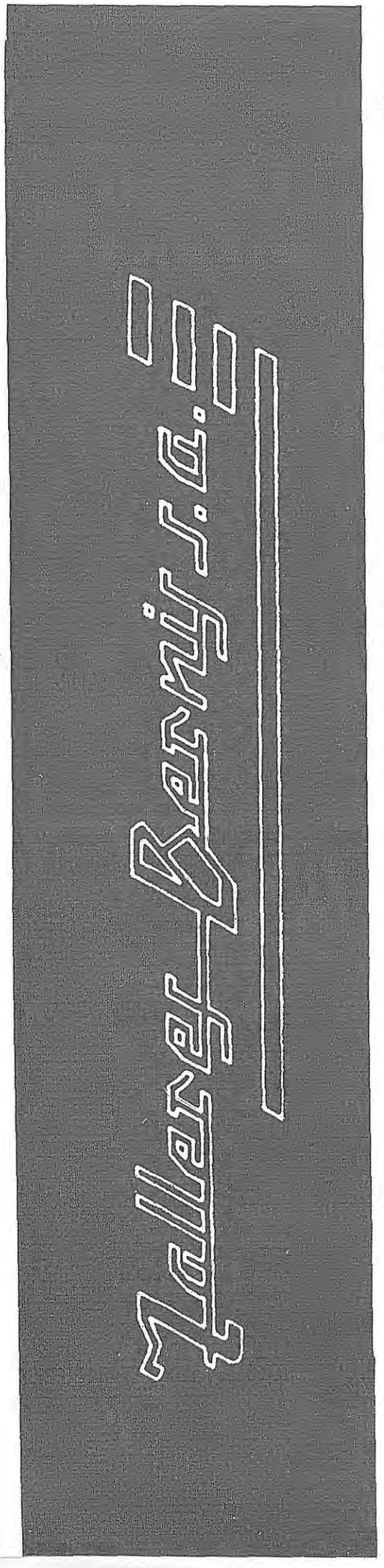
-EMMOTLLAMENT DE PLASTICS EN VASOS

-TAPES TECAMENT HERMÈTIC "DUPLIFORM"

-DISCS-JUNTA DE PLASTIC CEL.LULAR "POLEXAU"

-DISCS SURO PLASTIFICAT "ASEPSAN"

Télex: 57275 TAPS E
Telèfon: (972) * i 83 00 25
Apartat, 29
Carrer Camprodon, 55
LLAGOSTERA

LA COL.LECCIÓ

Doenu un cop d'ull a aquest individu. Sembla un home normal. És corrent com molta gent. És un subjecte qualsevol. Però ell mateix es creu un home actiu. Ah sí! Ell no pot estar quiet! Per això fa tots els possibles per no estar mai parat. Ara per demostrarnos-ho neteja un armariet d'aquests que no serveixen per posar-hi res útil a dintre, i al damunt sols un cendrer que no sigui gaire gros, i el frega amb un delit!, vull dir que el frega amb delit amb un paper de vidre.

I és que ja voldria estar de fregar-lo per després vernissar-lo, lacar-lo o pintar-lo; encara no ho té ben decidit. I mentre va rascant pensa i medita que ell discorre més de pressa que ningú, i que el seu magí és més actiu que el dels altres perquè no li para mai, i que mentre pensa i rasca i xiula, que són tres feines diferents, encara flaira i s'assabenta del que cou la veïna. I si fos al pati de la casa, en lloc del menjador, aprofitaria l'ocasió per fer el riu àdhuc, ja que es nota la bufeta força plena.

D'aquesta forma raona, va reflexionant i quasi podríem dir enraonant:

"Gràcies a Déu acabarem d'aposentar-nos".

"Feia un any que no vivíem dins d'aquesta barraca –la meva dona en diu el "xalet" quan en parla amb les amistats– i tinguérem dos dies de feina ans d'anar-nos-en per empaquetar-ho tot, igual que ara per desempaquetar-ho".

"Dos dies llargs que som aquí, que estiuegem i que no reposem perquè posar totes les coses d'una casa a punt vol el seu treball i la seva estona. Però ja s'acaba".

"Aquesta tarda podré dedicar-me, per fi!, a portar a la pràctica la idea que m'oprimeix d'un temps ençà".

"Serà el principi d'una nova tasca.

"Serà el començament d'una nova activitat.

"Un aprenentatge delitós, interessant, instructiu.

"És curiós; perquè jo me'n reia dels maniàtics de les col.leccions i ara sento la necessitat de posseir-ne una.

"Feia mofa del meu soci que apilonava cintes de puro i del meu cosí que catalogava segells, em feien riure els buscadors de monedes antigues, els que arxiven bitllets de banc, caducats, els que col.leccionen càntirs, ferradures, caixetes de llumins i qualsevol altra mena d'eines, estris o trastos, com calaixos de jocs de taula i jocs de llit, arruïnant els seus marits amb el joc de col.leccionar aquest jocs.

"Però està demostrat que les aficions dels homes són afins en el transcurs del temps.

I si un indi fa una col.lecció de cabelleres, un aristòcrata de porcellanes o rellotges i un bodeguer de vins i licors: Jo no puc fer la meva?

Doncs la faré!

"Fa sis mesos que vaig prendre aquesta decisió. Que emocionat i content estic! Content perquè, encara que em costés d'elegir l'objecte a col.leccionar, he tingut un gran encert. Té les mateixes condicions d'un segell però és més bell i original.

Voleu una cosa més bonica, més rara a la ciutat, més barata, fàcil de recollir i grata d'ordenar que una marieta! Ah! les marietes i els escarabats! De segur que el món no hi haurà cap més col.leccionista d'aquests insectes.

"De primer pensava amb les papallones. És que aquest lepidòpter virolat és atractiu i decorativament vistós. Però, i per capturar-lo?

Ja em veia corrent i fuetejant l'aire amb aquell colador de mànec llarg i fent riure a qualsevol que em veiés.

"A més: N'hi ha tants d'homes que corren temptats per aquestes senyoretes sedoses, vellugadisses, gairebé podríem dir maquillades, je... je... je...!

"Per això vaig desistir i vaig adoptar la marieta, insecte menys mogut, menys trencadís i molt més manejable.

Direu que és diminut.

Sí, però és molt fàcil de guardar.

Faré una gran col.lecció. Em documentaré de tot el relatiu a aquest coleòpter. Cercaré, estudiaré, viatjaré i si cal per assolir aquests hemípters recoberts de quitina, sense que la dona ho sàpiga, em gastaré tot el que pugui i disposi, no escatimaré energies, però vull tenir una gran col.lecció que serà el meu orgull i el meu divertiment. I quan vingui la gent a veure-la, que vindrà! els mostraré la meva última troballa que serà capturada d'un país ignot i llunyà, i els amics quedaran boca-badats i pensaran:

Qui ho hagués dit!
Ha començat tard però: Que n'ha fet de feina!!
És que jo sóc així.

* * *

II

Aquella tarda el nostre amic caminava il.lusionat i amb pas nerviós s'allunyava del poble.

Prengué un camí veïnal que travessava un camp d'asfalt i es veia perdre's lluny entre els ceps d'una vinya grandiosa.

Ell deixà el camí i enfilant-se per un corriolet arribà al cim d'un turó gresós.

De dalt s'orientà.

A mà dreta un rostoi que el sol torrava.

Més a la dreta encara, una masia dormia la migdiada.

Darrera, el bosc.

S'hi acostà.

Un gos donà senyals de vida lladrant, pel darrera del tancat, ensenyant els ullals.

Va seguir una rierota seca i aprofitant l'ombra del canyer que hi havia dalt del marge, arribà a aquell bosc aclotat d'arbres corpulents i tupit de brucs.

"*Bé: encendrem un cigarret i a escorcollar arbre per arbre* —és va dir. I així ho va fer.

La calor era sofocant.

Ni un alè d'aire movia les fulles.

Va córrer d'un pi a un suro i del suro a l'alzina. D'arbre a arbre tota una hora llarga. Però cap. Ni una marieta no trobava.

El molestava que les cigales riguessin esacalfeïdes pel sol eixarreïdor.

Un mosquit li pessigà el clatell suat.

Ja n'estava força tip de la búsqueda inútil.

Penetrà més en el bosc i quina elegria!, allà a la branca d'una servera trobà una marieta petita.

Era vermella i pigada de taques negres.

Que bella i diminuta era!

Com un granet de cànem esmaltat.

Per sota l'escloveta roja li sortien les aletes transparents igual que un encaix de seda d'un vestit de núvia.

Els seus peuets li feien pessigolles al palmell de la mà i de segur que he tenir prous facultats auditives copsaria els batecs del seu cor espantat.

La mirà amb fruïció i també amb tristesa per por d'empresonar i matar un ser tan bell i tan inofensiu.

Però la guardà dins d'un canonet de vidre i, il.lusionat, entrà més i més en el cor del bosc.

De sobte la calor semblà augmentar.

Alçà la vista i veié un gros núvol blanc que flotava damunt del seu cap.

Cosa rara!

Un núvol blanc d'una forma estrafolària que ancorat o, millor dit, enredat a les branques del pi més alt no feia ombra!

En aquell moment va sentir una remor estranya. Estrany era el sorol i ell es va deturar per millor oir-lo.

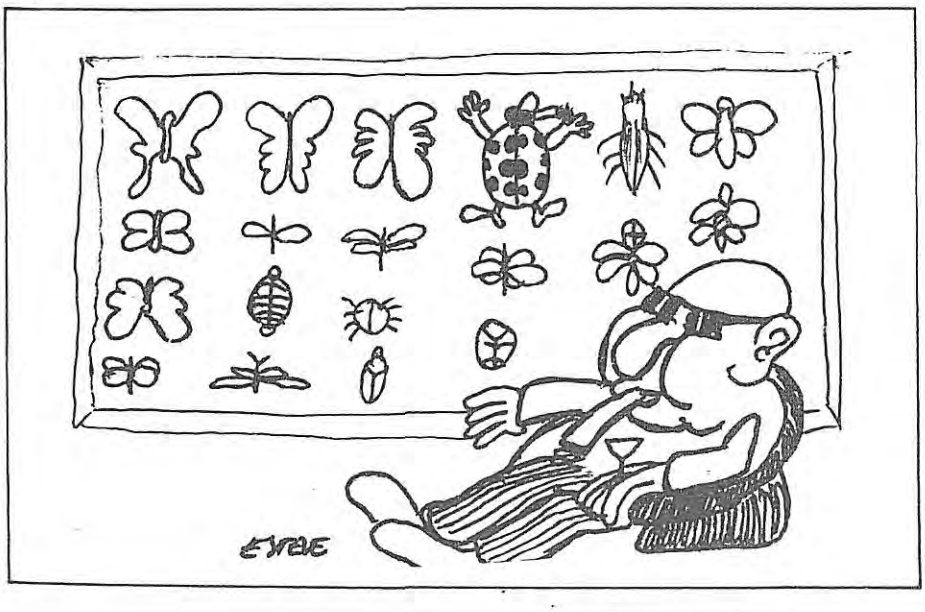
Era un bram, una fressa, un xiulet o potser una munió de cridòria desafinada, com si un orfeó de persones èbries esclatessin amb crits bestials.

Tant podia produir paor com fer riure.

Però no tingué pas ocasió d'entretenir-s'hi ja que un ruixat de gotes grosses el remullà de cap a peus.

Quin xàfec!

És que no era ni un ruixat, ni una ploguda ni un xàfec!, era com si s'hagués rebentat un estany i l'aigua li caigués al damunt. Una catarata!

VIAJES MARSANS

... con mucho mundo

Medalla de Oro al Mérito Turístico
Título n.° 1 del Grupo A

BARCELONA

EXCURSIONES
RESERVA DE HOTELES

VIAJES
COLECTIVOS
DE NOVIOS
A FOR FAIT

BILLETES
AVION
FF. CC.
VAPOR

VIAJES MARSANS DESEA
FELIZ FIESTA MAYOR

Su representante personal autorizado

M.ª Asunción
Llobet Vall-llobera

Carrer dels Almogàvers, 22 - Telèfon 83 01 47
LLAGOSTERA

Y ESTE AÑO EN OCTUBRE:
NUEVA YORK

BLACK CAT
LLAGOSTERA

Local Climatitzat
Música Ambiental
Dards
i
Vídeo - pantalla gegant

Bona Festa Major!!

La Consergeria del

CASINO

els hi desitja una
Bona Festa Major

* Variat
servei
de Tapes
* Batuts

El rem d'aigua agafava aquell veral i es veia clarament que duraria ben poc.

Si hagués pogut sortir de sota d'aquell núvol blanc o trobar aixopluig!

Caminà de pressa però la pluja era tan espessa que li mancava la respiració i la roba enganxada a la pell no el deixava córrer.

Sort que el ruixat, amb la manera sobtada en què s'havia produït, deixà de persistir.

Tornà a lluir el sol radiant dins del cel blau.

L'únic núvol, aquell de cotó fluix, havia desaparegut...

I caminant amoïnat deixà enrera el bosc que oficiava de frontera. L'aigua havia respectat els seus límits.

Quina picardia! —rondinà. *El bosc amarat i el rostoi que demana aigua resec!*

Passant-se la mà per escórrer i allistar-se els cabell, s'encaminà al poble.

Els veïns de la vila, atrafegats, el miraven amb estranyesa.

Un grup d'amics, estiuejants el rodejaren i l'interrogaven satírics, enriulats i mofetes:

"D'on véns tan remullat?

"Has caigut a la riera o t'has ajaçat sobre el llistó d'un aiguamoix?

"Espera't home! Neteja't aquestes fullaraques de l'esquena. Evitem sospites conjugals!

Ell esquivà com va poder aquells burlons i buscant els carrers menys transitats se'n va anar de dret a casa seva.

Quina mortificació!

Havia perdut tota la tarda, s'havia cansat, acalorat i remullat, seria el titella i l'escarni de tothom, i una sola marieta portava de retorn!

Quan arribà a casa, la seva muller fou un botxí inexorable.

Li digué que sempre seria un pobret diable. Que la feia comprometre arreu. Que la denigrava davant amistats, que amb ell no podria lluir mai, però que malgrat tot... el que més enuig li produïa... els que més ràbia! li feia... era que fos un mentider!!!

—"No diguis que un ruixat t'ha mullat si no ha caigut cap gota!

—"Pero nena, si és la veritat" (A les dones els hi agrada que els hi diguin nenes quan ja no en tenen res)

—"No home! digues: He caigut dins d'una bassa i ja hem acabat!

—"Però nena: si no he caigut enlloc.

—"Ni nena ni mico! això sí que és tenir ganes de fer passar el clau per la cabota! Sigues franc: Has caigut i no cal que dissimulis!

—"Doncs sí; he caigut i no en parlem més.

—"Veus com tenia raó jo? No sé quina mania d'amagar-m'ho. Però uns ridículs com els que em fas fer... perdre la dignitat... ésser la riota...

* * *

III

Així és la vida amics. Quan els promontoris llavials creixen i esdevenen morros, el ríctus facial retrata una manca absoluta de tendresa interior.

Aquest estat és molt més fàcil de despertar-se en qualsevol senyora que no pas dins l'homenet més groller.

Per això, com que la mala cara continuava, aquella nit no es va sortir al cercle del Casino ni tan sols a donar un tomb per prendre la fresca.

Mig sopar amb mala cara i anar-se'n al llit fou tot una.

Però al llit s'hi va per moltes raons:

Els sensuals s'hi giten a fruir-hi. Molts hi moren.

N'hi ha que hi mediten. La majoria hi dormen.

Alguns hi somien desvaris terrorífics que els agoten i altres hi descansen i reposen.

Aquella nit ell hi rumiava.

Li semblava incomprensible.

Era com si hagués plogut expressament per mullar-lo a ell. Perquè els camps que demanaven aigua no s'havien ni esquitxat.

Apercebia que la seva muller tampoc dormia.

Restava allà al seu costat, enquimerada, immòbil, callada, enutjada.

El seu silenci el molestava però preferia que el molestés el seu emmudiment que haver d'aguantar la seva parla mossegaire.

S'esforçava perquè els nervis no l'agafessin.

Volia dormir, més la son li era esquerpa.

En Morfeu s'entretenia desvetllant-lo.

Ara era pruïja, després calor, més tars fiblades de flat.

Un mosquit feia el segon al dit Morfeu.

I la nit passava.

Varen tocar quarts.

La femella s'havia adormit.

La respiració pausada i rítmica denotava el seu repòs.

El nostre home estava rendit.

Es giravoltà de nou i ensems aclucà els ulls.

Una son pesant començà a guanyar-lo.

Un dormir febrós. Un malson d'aparicions.

Era com si a través de les parpelles veiés brucs, ginebrons, arboços, arbres i boscos que donaven voltes i més voltes.

De sobte la sínia s'atura. I del mig d'una boirina silent i lluminosa:
S'apareix una marieta que era igual
que un cargolet rodó de bell coral.
Quan l'esmaltada gema es va apropant
l'encisent els seus ulls menus, brillants
i escola clarament una veu trèmola
que va explicant amb senzillesa ingènua

"Un jorn d'estiu els habitants del bosc,
d'una granota i d'un grill a precs,
es varen congregar a vora un gorg
per estudiar i discutir certs fets.

Quan molts foren reunits i aposentats
pren la paraula el grill i ben seriós
comença el seu discurs, ja preparat,
i tots l'escolten com distrets senyors:

—Nobles germans veïns d'aquests indrets
Ja som gairebé tots aquí presents.
Seie-vos... no us estigueu drets...
Tortugues i cargols ja van venint.
—N'és el motiu d'aquesta reunió nostra
que tots cantem, qui més i qui menys bé;
però ens hem de renovar!, apredre solfeig
i hem d'assajar per a un orfeó fer.

—El progrés exigeix el sacrifici
dels nostres cants antics modificar.
Deixem en pau els refilets dels avis:
per l'avenç i per l'art tots a lluitar!!!

Aquí una ovació el va interrompre
d'assentiments i negacions i crits,
com un bràmul sortit amb força ronca
del carcabós d'un parlament sentit.

Però la granota imposà silenci
i amb veu dringaire cridant afegí:
—Serem els pioners els qui l'atac llenci
a la gran reforma que ha d'esdevenir!!

Digué després mirant al burro amb sorna:
—Per què no t'has perfeccionat fins ara.
Igual que el teu besavi i avi i pare
tu has bramat rompent concert i ordre.
Des d'avui fluix mòduls de falset
sols les notes que arribis a afinar.
Mai més volem sentir brams i bufets,
l'harmonia burrical farà somniar!!
—Que des d'aquest moment el gos no lladri,
ni la gallina ponent escataini,
si és que és lloca que tampoc cloquegi.
No renilli el cavall, que xiuli i parli.
Que el gat canviï de veu i no mioli,
el porc i la marrana que no grunyin,
canari i rossinyol... aquests que volin
llençant exòtics ais! que al cap retrunyin.

—Dels peus fem instruments de percussió,
del fru-fru d'ales, pauta de la música,
crits guturals —arrítmica munió—
melodia estrident com a rúbrica.

—En fi: Marquem un termini de cinc minuts
i cada qual que nova expressió busqui.
Quan aquest temps haurà transcorregut
fruirem de l'harmonia que resulti.

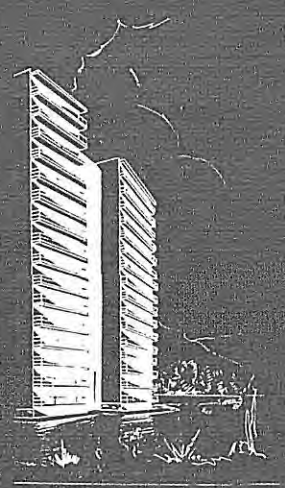
Això digué i un silenci es féu
tan sols violat per un mormoleig lleu.

Sant Pere que del Cel l'escena mira
per més bé contemplar-ho un núvol crida
i acomodant-se en aquell llit d'esponja
tant tant s'hi apropa que sobre ells es gronxa.

Construcciones

Alfonso Torrejón

OBRAS EN GENERAL

Desea a todos una Feliz Fiesta Mayor

Urbanización La Canyera Park, s/n.
Teléfono 83 06 91
LLAGOSTERA

taller
casas
REPARACIONES DE AUTOMOVILES
Y CAMIONES
AGENTE SEAT
Audi VOLKSWAGEN
Vea nuestra amplia gama
Nacional e Importación
HUMET
Riego por aspersión - Bombas

Cansaladeria
D.
NOGUERA
"CAN
MERLA"
ESPECIALITATS DE
POLLASTRE I GALL D'INDI
EMBOTITS SELECTES
Telèfon 83 02 21
LLAGOSTERA

Essent vençut el temps d'aquell breu
termini
amb energia el grill pren la batuta,
inflat, lluint el seu ridícul frac,
dient tibat brandant la cara bruta:

—Comencem a cantar tot pi...a...net,
i l'acord "in crescendo" continuem,
fent un final... a tot pulmó obert!
perquè d'encís al món meravellem!!!

Manà atenció. Els va donar l'entrada
i uns cants d'embriacs, un desconcert!
un guirigall estrany el bosc ha omplert.
Semblava un niu de gaites esquedades!!!

En arribar al final fou tan terrible
que els cucs per no morir es soterraren
veient que els de l'oïda s'eixordaven,
perquè la cosa era inaudible.

Fou tanta la cridòria escandalosa
que Sant Pere tot rient obra l'aixeta
convertint el jorn de calor enganxosa
en un ruixat tupit de pluja espessa.

El pànic de l'orfeó s'apodera
pensant que principia un nou diluvi
i que el motiu són ells per la fal.lera
de l'expressió modificar d'antuvi.

Més tot passà. Aquelles gotes grosses
varen rentar de pols la Natura
i al Sol radiant la seva clara cara rossa
perquè lluïssin coloracions pures.

I tu carceller meu també et mullares,
ja que en aquell moment de ta
existència
el món dels animals tu habitaves
i eres: Animal! ...per excel.lència.

Són molts els homes que la raó perden
i molts els que com tu de nou la
troben.
Però l'excepció existeix ben bé que ho
proven
aquells que confonent-se així es
queden.

IV

Es va despertar sobressaltat i s'assegué al llit.

La nit quieta regnava sobirana.

No es sentia ni el més lleu soroll.

Es va alçar i mirà per darrera la persiana de l'obert balcó.

El carrer era desert.

El clar de lluna blanquejava les cases sota l'ombra.

Una esgarrifança li posà la pell de gallina.

Feia fresca.

De sobte, mogut per una força inexplicable, prengué de l'infern de l'humida americana el canonet de vidre.

L'insecte, immòbil, com mort era a dintre empresonat.

Destapant-lo el tregué fora al balcó.

Amb alegria veié com la marieta buscava la sortida, s'enfilava al punt més alt per prendre el vol.

Pensà com si retornés a la infantesa:

"Marieta puja al cel

i que es faci el meu anhel".

Ella volà a la llibertat perdent-se en la nit.

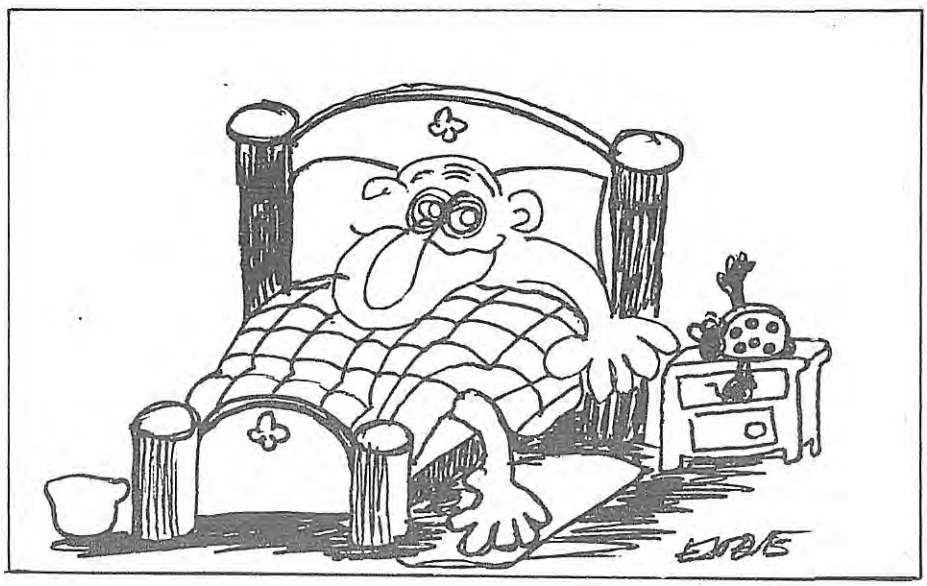
Era lliure!

Les campanes del cloquer tocaren les dues.

L'home sospirà i ficant-se dintre del llit s'adormí com un infantó feliç.

Mai més l'atormentà la dèria d'una COL.LECCIÓ

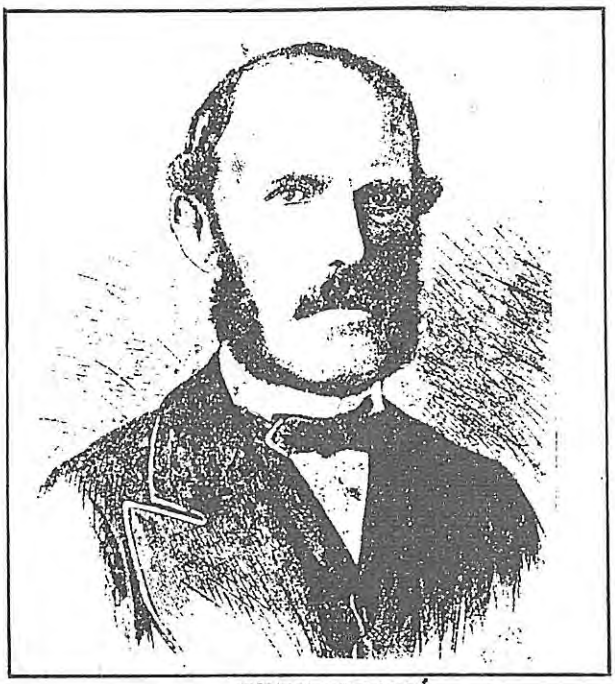
Climent Frigola i Calvet

Dins el Silenci.
Delgado
?!
Sang!
Guerra!
Pa!
Així acaben totes les guerres
Pof!
-De vegades les coses no son el que semblen ser...
Marc

FULLS SOLTS

LLAGOSTERENCS AL "FOC DE LA BISBAL"

PERE CAIMÓ

Per un senzill opuscle, obra de Pere Caimó, polític republicà federal i fill de Sant Feliu de Guíxols, hom ha conegut la participació d'un número indeterminat de llagosterencs en la insurrecció que es va produir en diferents punts del nostre país i que aquest personatge capitanejà la propera població de La Bisbal, en un intent de desposseir del poder al sistema implantat a conseqüència de l'anomenada Revolució de Setembre, fet que s'inicià a la ciutat de Cadis el dia 19 d'aquest mes de l'any 1868.

La política que aquest règim practicava no guardava massa relació amb el manifest per ell publicat i menys amb la Constitució posteriorment proclamada. El descontent del poble era palès i en particular el dels polítics que militaven en el Partit Republicà Federal, del qual Pere Caimó a Girona n'era un dels més fervorosos defensors, en la doble vessant d'ideòleg i de diputat.

Amb la decisió d'alçar-se en armes contra el Poder Central, es mantingueren una sèrie de contactes entre nombrosos polítics republicans de la província, moviment que s'esperava fos correspost per la resta de la Península, fet aquest últim que no ocorregué. S'acordà que la sublevació a la nostra terra tindria lloc a les poblacions d'Olot, Besalú, Figueres, La Bisbal i d'altres.

Els voluntaris de Llagostera s'uniren a les forces comandades per Pere Caimó, que concentrades a La Bisbal estaven compostes per voluntaris de Santa Cristina d'Aro, Castell d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, Palamós, Calonge, rodalies de La Bisbal i la major part dels homes de la població, que formaven el nucli més important.

Caimó no dóna, en el seu opuscle, una xifra exacta dels voluntaris de la nostra vila, però sí en canvi fa una menció especial i molt afalagadora d'una noia, que actuà d'infermera, de la qual diu: *"Con los republicanos de Llagostera vino una joven de dicha población, llena de gracia y juventud, pues no había cumplido los dieciocho años, llamada Isabel Vilà, joven virtuosa y ferviente republicana, que desde largo tiempo se venía ocupando en proveerse de hilas, vendajes u todo lo necesario para la cura de heridos en el campo de batalla..."*

LAMPISTERIA
J.PARÉS
ELECTRICIDAD

RECUIT DE LLET DE VACA
CONSERVAR EN FRED
L'EIXERIT ©
FABRICAT PER
PROLASA
Ctra. Sant Lloreç, s/n.
Telèfon 83 03 05
LLAGOSTERA

barberia
Ca
l'ANDREU
Passeig Pompeu Fabra, 5
LLAGOSTERA

TALLERS
Juan Puig
SERVEI DE GRÚA PERMANENT
Ctra. de Tossa, 13
Telèfon 83 03 89
LLAGOSTERA

PEIXATERIA
MARTA
I MONICA
BONA FESTA MAJOR !!!
Carrer Joan Maragall, 19
LLAGOSTERA

El dia 6 d'octubre del 1869, a les quatre de la tarda, les tropes militars vingudes de Girona per sofocar l'alçament, *iniciaren l'atac contra el baluart* muntat a més córrer per la gent de La Bisbal, superior en número als atacants, però molt minvats d'armes adequades.

Els combats foren molt durs, desenvolupant-se en diferents punts de la població. Les baixes foren nombroses, principalment pel bàndol governatiu, cosa lògica si es té en compte que ells eren els atacants. A les sis de la tarda els militars demanaren parlament i amb artimanyes poc ètiques, però molt pràctiques, feren presoner el parlamentari, que era en Pere Caimó en persona, es retiraren al dia següent cap a Girona i deixaren decapitades les forces republicanes de La Bisbal.

Caimó fa un breu balanç de les baixes de cada un dels dos bàndols, les seves amb xifres concretes, i hipotètiques les del contrari. Diu que les pròpies foren de dos morts i cinc ferits. Entre els ferits s'hi trobava en Pere Maimí "El Moro" i un segon, nom del qual no dóna; els dos eren de Llagostera. En Pere Maimí morí als dos o tres dies, a conseqüència de les ferides rebudes, no indicant si morí a La Bisbal o si fou traslladat a la nostra vila.

Les baixes de les forces atacants foren molt nombroses, ja que es parlà d'unes tres-centes, entre morts i ferits. Pel testimoni que donaren els defensors es calcularen uns divuit morts i més de cent ferits. El balanç oficial òbviament no es va donar mai.

L'intent de Pere Caimó i els seus companys, al llarg de les terres gironines, fracassà totalment, marxant alguns d'ells a l'exili, i molts dels que es quedaren foren tancats a la presó. Caimó fou jutjat i comdemnat a mort, pena que li fou commutada per la de confinament a les illes Filipines. Romangué llarg temps a la presó de Girona i finalment l'obligaren a marxar a l'exili.

Hom considera una satisfacció moral poder recordar, a més d'un segle de distància, el comportament d'uns llagosterencs que per un motiu ideològic abandonaren la tranquil.litat del poble i el benestar de la llar familiar per emprendre una aventura que malauradament pocs beneficis sol donar, encara que es guanyi la partida.

El nostre record és el millor homenatge que podem oferir-los-hi.

Esteve Fà Tolsanas

pinsos
GANADOR
Picrosa -
Gerona, s. a.
El distintiu
del
millor pinso
DISTRIBUIDOR PER LA COMARCA:
Jaume Viñas
Telèfon 83 01 90
LLAGOSTERA

Hostal el Carril
Llagostera
Tel. 830141

Us desitja una BONA FESTA MAJOR

Les aventures d'en Ventura

GUATEMALA: entre el color i la tristesa

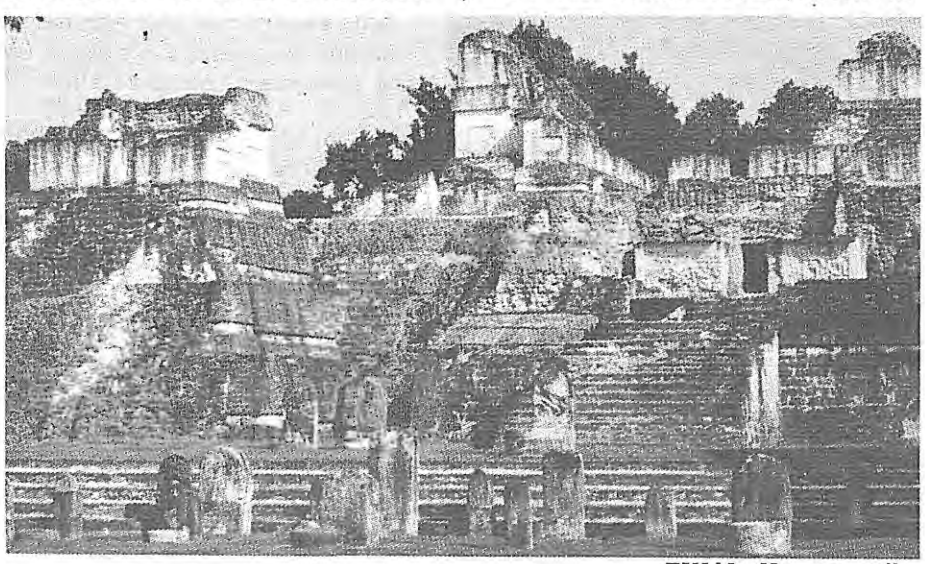
(i II)

Anar a Flores, punt de sortida per Tikal, fou un dels trajectes més durs i difícils de tot el viatge. Per una banda, una certa por a travessar zones semi-desèrtiques del bosc/selva del "Petén", regió en la qual les incursions dels soldats i/o guerrillers poden ésser perilloses; per l'altra, les dificultats per trobar un medi adequat per arribar-hi.

TIKAL

De "Le Guide du Routard": *"Tikal fou durant uns dos mil anys la ciutat més important de la civilització maia. El lloc fou abandonat en el S. X per raons encara ignorades. Després, la selva va recuperar el seu espai. Tikal és sens dubte l'emplaçament arqueològic més famós i impressionant de l'Amèrica Central. Perdudes enmig d'una vegetació exhuberant, algunes piràmides arriben als 70 metres... –Les ciutats maies ofereixen un aspecte molt particular amb els seus conjunts de palaus, temples, jocs de pilota (una mena de petits estadis) i altres edificis destinats al culte. En ells deurien viure-hi l'aristocràcia i els sacerdots que segurament formaven una sola classe... –Segons l'estimació més comuna a Tikal, hi vivien entre cinquanta i seixanta mil persones, de les quals unes deu mil residien a la ciutat pròpiament dita en el temps del seu esplendor. Es pot pensar que aquest colossal esforç exigit a la part dels elements productius de la població (a més havien de cultivar la terra), fou una de les causes de la fi brutal de Tikal junt amb –encara que no és més que una hipòtesi– la ruptura de l'equilibri entre el nombre d'habitants i la seva producció agrícola, que hauria resultat insuficient..."*

Amb l'italià Giovanni i un francès camioner, vam fer tractes a Río Dulce (on s'acaba la pista asfaltada), amb el propietari d'un Toyota 129 (una furgoneta amb cabina per a dos i el darrera descobert), que es va avenir a portar-nos a raó de quatre quetzals per cap (canvi oficial: un quetzal = un dòlar)... això del "raid" no està gens clar a Guate... –El viatge va ésser infernal: cap a dos-cents quilòmetres al darrera d'aquell "trasto", amb un sol belligerant del que no et podies escapar, sense poder asseure el cul allà mateix durant un minut seguit, engolint tota la pols d'un camí terrós... –els darreres ens van quedar destroçats! Un parell de treballadors de l'ocasional "empresari de transport", que també ens acompanyaven, es limitaven a mirar-nos amb un somriure tan estoic com indiferent... Pocs anys abans ho

TIKAL: Una maravella

feien a peu...

Però el viatge valia la pena, el paisatge era d'un reconfortant excel.lent. Llevat d'algun poble amb quatre cases de fusta, trobàvem molt poca gent... Em van quedar gravades les cares de nens que anaven/tornaven de treballar amb els seus pares, amb els matxetx de rigor; vailets que a vegades no tindrien més de deu anys... rostres de sorpresa (els "güeros" —blancs— en zones així som com una mena d'aparició...) i tristesa acollonant.

El nostre home ens deixà a uns vint qmts. de Flores. El "tío" volia propina. Li diguem que un tracte és un tracte i que el servei no ha estat precisament de primera classe... —Cap al tard passa un bus, i un xicot ens diu que ens han cobrat més del normal. Protestem, però no hi ha res a fer... No deixem d'ésser "turistes", si no ens foten a nosaltres, a qui ho han de fer?

Flores està al centre del llac Patenitza. Un estany que fa poc temps ve tenint unes revingudes inesperades, inundant moltes cases. Si el fenomen segueix en augment, hauran d'abandonar el poble. El viatge de Flores a Tikal és més suau, la carretera asfaltada i el bus més confortable (els turistes podents arriben a Flores amb avió, estalviant-se les nostres penúries).

La senzilla infraestructura preparada a Tikal per rebre el turisme, es trobava en crisi. Al llarg del dia no arribaríem a una cinquantena de visitants. La impressió és extraordinària i les sensacions inenarrables. Els acimats i colossals "ceibas" (la "ceiba" va ésser l'arbre sagrat del qual els maies n'utilitzaven la fusta per fabricar vigues i dintells destinats a llurs temples i palaus; la saba és recol.lectada per a la confecció de la goma de mastegar) gairebé donen ombra a les descomunals construccions maies que es van esparcint per quilòmetres... El silenci només és trencat pels sorolls selvàtics i els cants dels ocells, que són abundants i bells. Unes cent-cinquanta espècies diferents estan recollides en un llibre, però encara n'hi ha moltes per descobrir, igual que les piràmides que es van escampant per la selva, en zones inaccessibles. Pugem a unes quantes (recordo els 60 o 70 metres), però és esgotador. Ara, una vegada a dalt, sembla que hagis conquerit el món, és majestuós...

A la tornada, a Flores celebraven un acte patriòtic-missaire. Quan anem a sopar a l'únic restaurant, al costat, una colla de senyores (les "importants" del poble, segons ens confia un cambrer a cau d'orella) resen la novena, mentres nt el marit està explicant acudits verds a uns turistes mexicans... Acabada la novena (les imatges són presents arreu) es prenen xocolata amb pastissos.

Destí: HONDURAS

El viatge cap a Chiquimula (darrera ciutat abans d'entrar a Honduras) el procurem fer amb un "camió" per evitar —en part— la polseguera, i a la nit. Ressorgeixen de la fosca, els controls de "campesinos". Un home no porta documents que l'acreditin. D'entre els passatgers en surt un, que deu ésser "important": els eventuals i forçats duaners adopten una postura de sumissió. La cara del pobre home expressa una por inexplicable, però no diu un mot, no diu res. "L'important" l'avala. Cada vegada que hem de baixar, és un enrenou. Anem recollint gent que sorgeix d'aquells paratges que de dia semblaven abandonats. Aviat estic acompanyat de tota una família. Els pares i tres filles petites, ocupen el lloc que correspondria a dues persones... No es pot inclinar el cap enlloc, el trontoll és tremend...

A les deu hores de viatge arribem a Chiqui, encara falten 60 quilòmetres per a la frontera. De nou tenim problemes amb el preu, per a ells tots som "gringos", no diferencien ningú. Per fer el trajecte, també en pista de terra, hi estem quatre hores!... L'edifici duanal és un simple barracó. Hi ha poquíssima gent. Passem sense problema. Tenim dotze qmts. més de terra abans de Copán, primera població hondurenya.

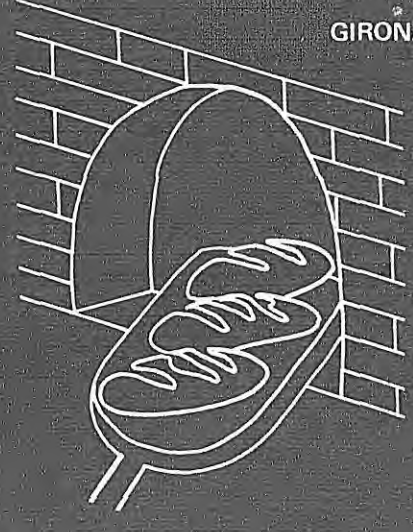
Copán és un petit i tranquil poble que s'ha fet important per les runes escultòriques maies: les esteles més boniques que es coneixen. Si algú vol seguir l'itinerari del que havia estat el més important de la civilització maia, ha d'anar a més de Tikal i Copán, a Palenque —Mèxic—, (Uxmul i Chitchen Itzà —Mèxic—, també interessants, són excessivament turístics i és pràcticament impossible fer una fotografia sense actors inesperats...)

D'Hondures tinc molt poc a dir ja que només la vaig travessar, parant a Tegucigalpa, la capital que, com Guatemala, reuneix les característiques de ciutat mal deliniada, brutota i sense atractiu. Semblava que era l'únic turista de la ciutat...

El francès s'havia quedat a Tikal, ja que anava cap a Belize; l'italià va tornar cap a Mèxic. Anar cap a sud era el meu objectiu...

Joan Ventura Brugulat

COMERCIAL
LLAGOSTERA
Tot per a la mainada
JOGUINES
ARTICLES PRIMERA INFANCIA
BICICLETES
i
RECANVIS
Carrer Comte Guifré, 8 - Telèfon 83 02 04
LLAGOSTERA

FORN DE PA
ANTONIO GARCIA
BOLLERIA
C/Sant Feliu, 17 T. 972 83 05 01
LLAGOSTERA
GIRONA

Us desitja una

Josep Martí Miquel

Pintura i Decoració

Carrer La Coma, 20 - Telèfon 83 06 24

LLAGOSTERA

JAUME RIERA CANCERT

ARTICLES DE PELL

NAPA ANTE DOBLE-FAÇ

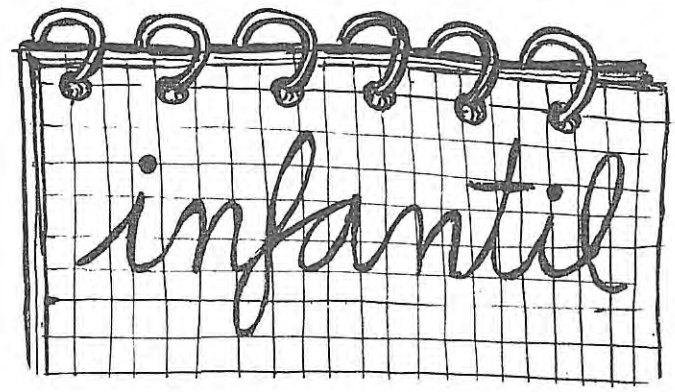
Carrer Nou, 18 - Telèfon 83 02 13

LLAGOSTERA

Comercial 26

TUBS I ACCESSORIS DE P.V.C.
(Evacuació Sanitària i Pressió)
TUBS I ACCESSORIS DE POLIETILÈ
CANAL I ACCESSORIS DE P.V.C.
PLANXES DE PLÀSTIC ONDULADES
MANGUERES PER A REGAR
SIFONS PER A DESGUASSOS
MASSILLES I SILICONA
ARRIMADORS EN P.V.C.
AIXETES

Carrer Nou, 26 - Telèfon 83 02 13
LLAGOSTERA

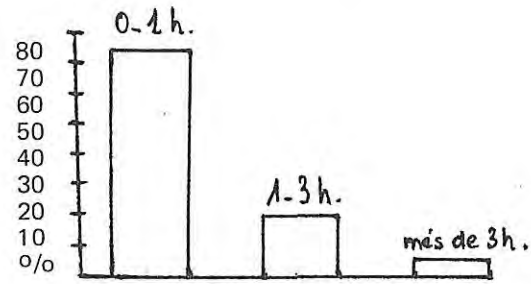

Introducció

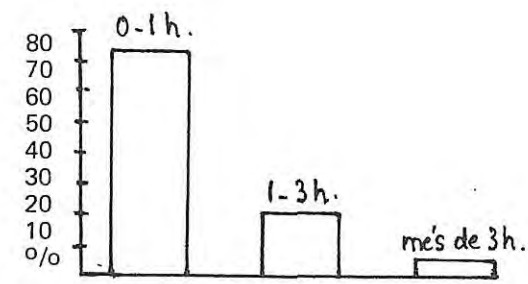
Continuant amb el tema del joc i després de saber què pensa el nen que és jugar, adjuntem els resultats d'unes enquestes sobre la distribució del seu temps, tal com prometiem en el passat butlletí.

ENQUESTA:

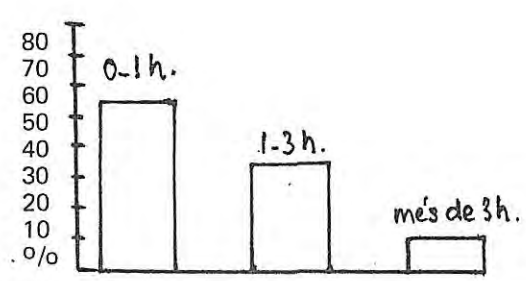
Quant temps dediques a jugar a casa?

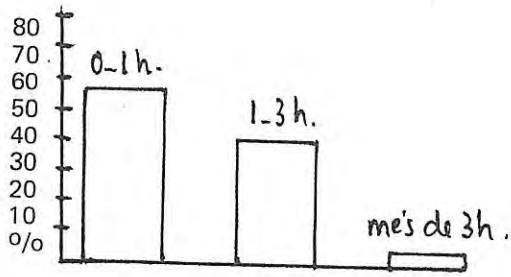
Quant temps dediques a jugar al carrer?

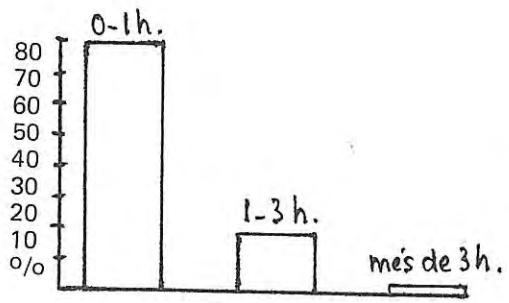
Quant temps dediques a veure la T.V.?

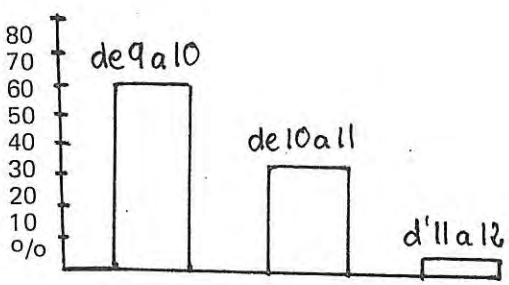
Quant temps dediques a estudiar?

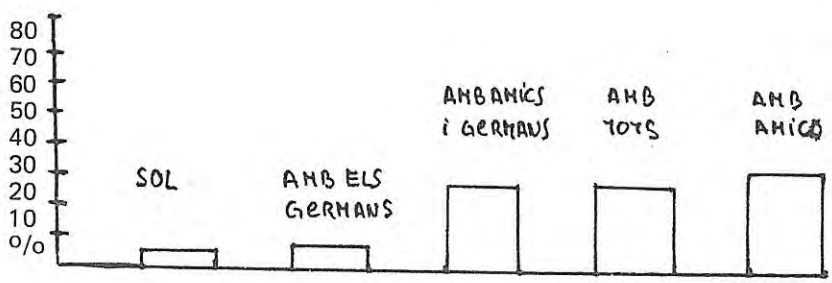
Quant temps dediques als treballs de la casa?

A quina hora vas a dormir?

Amb qui jugues, sol, amb els germans, amb els amics, amb els pares?

Quin joc d'aquests prefereixes?

Màquines electròniques . 42,42 per cent
Escacs, dòmino, cartes .. 18,18 per cent
Jocs de pilota ..... 21,21 per cent
Patins ..... 13,30 per cent
Futbolins ..... 1,80 per cent
Altres ..... 3,03 per cent

LLIBRERIA-PAPERERIA
MALLORQUI
Passeig Pompeu Fabra, 21
LLAGOSTERA

Roser i Amèlia
PERRUQUERIA
Carrer Nou, 27 - Telèfon 83 02 16
LLAGOSTERA

FUSTERIA
Francesc
PI
Carrer Angel Guimerà, 25 - Telèfon 83 02 22
LLAGOSTERA

RENAULT

Feliç Festa Major

Passeig Tomàs de A. Boada, 16
Telèfon 83 04 75 LLAGOSTERA

ARTICLES PER AL NOU NAT
JOGUINES
Pilar Massa Ribas

Barceloneta, 3 - Telèfon 83 03 13
LLAGOSTERA

TOLDOS Y TAPICERIA
Blas Sánchez

C/. Barcelona, 16 - Telèfon 83 03 87
LLAGOSTERA

Síntesi cronològica de la Prehistòria i Història de Llagostera i Comarca

Núm. 5

De l'època del ferro fins a la vida de Crist

A quatre-cents anys abans de Crist.

La ciutat IBÈRICA més important de la comarca fou ULLASTRET (prop de La Bisbal) on fa algun temps, en una excavació molt ben dirigida es trobaren molts vestigis d'aquella gent. Últimament, lluny de les antigues muralles s'ha trobat el lloc dels enterraments amb gerres de ceràmica de diferents tipus, també d'exportació, enterrades sota terra. Contenien les cendres del difunt, generalment guerrers importants; les armes llargues com l'espasa i la javelina estan doblegades per poder caber dins l'urna, però també hi ha armes curtes com falcates, dagues i punyals, a més d'altres objectes personals; civelles de bronze, botons i joies de plata. Als encontorns de Llagostera hi ha alguns poblats més petits i pobres: El Castell de Verneda, El Turó d'en Roquet, Cal Tort de Romanyà, El Mercat Grec de Montagut, La Plana de La Ruira, Els Gresencs de Can Sureda, La Paret de Terra Negra, i Les Ruines del Mas Llop; s'hi ha trobat ceràmica molt basta, algunes monedes i daus de teler. A LA PLANA BASARDA DE SOLIUS s'hi ha trobat molta ceràmica basta i fina, alguna segurament d'importació. Hi ha una vintena de SITGES excavades a la Roca viva de granet, d'uns dos metres de profunditat, un rodal d'un metre i mig i una boca de mig metre. Abans de l'any 1936 s'hi trobaren moltes monedes: Ibèriques, Celtes, Cartagineses i Romanes i molt d'altre material que per desgràcia uns alemanys s'emportaren a Àustria.

Últimament, a més de molta ceràmica s'han trobat botons de coure i alguna pessa de plom d'uns deu centímetres, de forma piramidal, amb algunes inscripcions Ibèriques.

A tres-cents anys.

Els Cartaginesos procedents de l'Àfrica, van envair la Península Ibèrica, utilitzant elefants per a la guerra; travessaren el Pirineu i atacaren els Romans; la seva llengua era la Púnica però també utilitzaven la Grega i la Ibèrica.

Els Romans que fins llavors solament venien esporàdicament per comprar els minerals i els productes del camp, van tenir por de la competència i van combatre'ls comandats per Escipió.

Entre els uns i els altres van robar i drestruir tots els poblats Ibèrics que trobaren com Sagunt, Gerunda, Ullastret i d'altres més petits.

A dos-cents anys.

Els Grecs que per raons comercials no volien guerra, van gestionar el Tractat de l'Ebre entre Cartago i Roma, però la pau no va durar molt. Indíbil i Mandoni que des de Lleida anaven primer a favor dels Cartaginesos, es passaren als Romans que estaven comandats per Cató que abans havia aconseguit unir-se als Ibers de l'Empordà. Després de moltes lluites, entre els Romans i els Ibers de tot el país foragitaren els Cartaginesos del territori. A Llagostera en aquesta època hi havia molts poblats petits ibèrics, avui completament desapareguts. Solament hi ha constància per les SITGES que s'han trobat: a Bruguera, al Veïnat del Pi, a Mayena, a Poca-Farina, a Sant Llorenç, a can Sureda, a can Pere Pere, a can Fuianet i a d'altres on s'hi ha trobat ceràmica grega, romana, ibèrica, molins de mà, pesos de teler, monedes de diferents èpoques, una Cariàtide de ceràmica representant una deessa i un bust de pedra molt basta, avui guardat a Girona.

A Sant Llorenç hi ha restes d'un forn per coure ceràmica fina de tipus romà. I a Bell-lloc, sota la muntanya, existeixen les ruïnes del molt important FORN DEL VIDRE en el qual s'han trobat moltes peces d'aquest material, ceràmica fina i monedes Ibèriques i Romanes.

A cent anys.

La dominació Romana es va significar per les grans construccions de pobles

emmurallats, Monuments, Circs, Anfiteatres, Aqüeductes, Ponts i Carreteres, moltes d'elles empedrades amb grans lloses. Donaven molta atenció a la salut física pel que construïren i utilitzaren piscines d'aigua calenta com les Termes de Caldes de Malavella que anomenaven Aquis Veconis.

Reforçaren les antigues muralles Ibèriques amb torres quadrades com les d'Ullastret, les de Cauleis i d'altres.

Per commemorar la mort de llurs guerrers més cèlebres construïren monuments funeraris al peu de les carreteres com la Torre dels Escipions a Tarragona, la de Lloret, la de Vilablareix i la Torre dels Moros de Panedes. I per les grans batalles i conquestes aixecaven grans Arcs de Triomf com l'Arc de Barà a Tarragona.

Vida de Crist.

Continua la denominació Romana que durà quatre-cents anys més. En total ocuparen Espanya 750 anys, tenint autoritat a Catalunya 22 Emperadors. Implantaren el dret Romà que encara persisteix en part.

En aquesta època fou construïda la Casa Romana de Tossa que tenia tota classe de comoditats: Aigua corrent, Frigidèrium, Caldedèrium, Epidèrium i els famosos mosaics que encara es conserven.

A les cases rurals i als petits poblats, les antigues sitges sepulcrals es transformaren en magatzems per guardar de la rampinya granes, vi, oli, mel i tresors a les gerres anomenades DOLIES.

Mentrestant, Jesucrist predicava a Galilea humanitats i Sant Pau ho feia a Catalunya, donant peu a la formació del Nou Testament pels evangelistes.

Dos mil anys abans, la Teologia Mèmfica d'Egipte donà arguments per a l'Antic Testament i amb la Teologia de Mesopotàmia es començà a relatar el Diluvi Universal.

A mil set-cents anys abans de Crist, en el temps del Patriarca Abraham, començà la civilització d'Israel.

Cinc-cents seixanta anys abans de Jesucrist, Buda l'il.luminat —príncep del Nepal (Índia)— aprofitant antigues llegendes i històries començà a predicar la religió Budista que fins quatre-cents anys més tard no fou escrita.

Sis-cents anys després de Crist, Mahoma, fill de beduïns, predicà l'Alcorà basant-se amb escriptures de l'Antic Testament i donà lloc a l'Islam.

Emili Soler i Vicens
col.laborador del Centre d'Investigacions LACUSTÀRIA

QUEVIURES

J. AMAT

CAN MADÍ

Carrer Almogàvers, 8 - Telèfon 83 00 98

LLAGOSTERA

SERRALLERIA
CARPINTERIA METAL.LICA
DECORACIO

Jaume Romo

DISTRIBUIDOR PER LA ZONA:
Sistemes d'alumini

TECHNAL
SISTEMES DE SOSTRES
Armstrong

Carrer Nou, 23 - Telèfon 83 02 16

LLAGOSTERA

LLAGOSTERA

Si voleu beure bon vi al vinyot heu de venir

Fotos Vall-llosera

QUALITAT i SERVEI

— Retrats d'estudi
— Reportatges
— Fotos carnet
— Servei per aficionat
— Albums assortits
— Marcs de totes mides

Carrer Sant Feliu, 22 - Telèfon 83 03 15

LLAGOSTERA

FONT, S. L.

Transports

SERVEI DE TAXIS

Carrer Joan Maragall, 11 - Telèfon 83 00 05

LLAGOSTERA

CLIMENT FRIGOLA

PASTISSERIA

CARBONIQUES

FUYA

continuïtat en la venda, al servei de Llagostera, de totes les marques de begudes de primera qualitat

Exclussives:
Cervesa DAMM
Productes RAM
Sifons ELABORACIO PROPIA
Aigua del REGAS
Aigua FONT-VELLA
Aigua VICHY
Aigua MALAVELLA
Vermut MARTINI
Gasosa LA REVOLTOSA

i altres productes refrescants per:
BARS, BOTIGUES I SUPERMERCATS

Productes GUERRERO

Passeig Romeu, 1
Carrer Barcelona, 57
LLAGOSTERA

GOTA DE PAZ Y AMOR

"Todos los que andan por la tierra tienen sed a cualquier hora del día:
Haz brotar a tus labios resecos de tu mantial escondido la gota de paz y de amor".

Lamartine

Llega un momento en todo ser humano, que precisa de la ayuda o apoyo de sus semejantes, al igual que el sediento necesita beber. Dice muy bien Alphonse de Lamartine "Todos los que andan por la tierra tienen sed a cualquier hora del día"; en cualquier momento tenemos ansias de algo, de compañía, de afecto. ¿Por qué, entonces, no facilitar al ser necesitado el darle la mano y, brindarle esa gota de paz y amor que tanto bien puede hacerle en los momentos de tristeza, de depresión que le invaden y le hacen sentirse tan desgraciado, como abandonado de todo y de todos?

Esa gota de paz y de amor puede ser un bálsamo a su dolor, a sus tribulaciones y puede servirle de mucha ayuda espiritual, animándole a proseguir la lucha que la vida nos impone en cada hora, en cada instante.

Los labios resecos, el alma atribulada y acongojada necesitan esa gota de paz y de amor; de paz para que recobre precisamente la paz de su espíritu; de amor porque todos los humanos, todos sin excepción lo necesitamos. Esa gota de amor es como gota de rocío que da vida a la flor; igual es nuestro espíritu, la necesita desesperadamente, se aferra a ella como a un clavo ardiendo para salvarse del abismo de la tristeza y, muchas veces, de la desesperación ante los escollos de su vida diaria.

Es copia de la revista "Club CCC"

Paulina

FLORES DE OTOÑO

El escritor galo de renombre universal, Víctor Hugo, dijo muy bien: "Cuando la simpatía está unida a las arrugas es adorable. Hay un indecible amanecer en la ancianidad feliz".

Verdaderamente, hay ancianos alegres, risueños, dispuestos a disfrutar de la vida como si fuesen adolescentes y su sonrisa y alegría son contagiosas.

Al ver esas cabezas canosas, esos rostros llenos de arrugas, –pero sonrientes–, inspiran simpatía y afecto y hacen que miremos con menos temor el ocaso de la existencia humana. Son como flores de otoño, con ese colorido inconfundible que aporta esa hermosa y siempre melancólica estación del año. Esas flores embellecen el paisaje, le dan un soplo de vida y no nos cansamos de contemplarlas, recreándonos a la vista de su hermosura indescriptible. Verdaderamente, cuando la simpatía está unida a las arrugas es adorable; inspira ternura y el deseo de hacer que se apoyen en nosotros para caminar juntos y disfrutar de su agradable compañía, dispuestos a escuchar sus enseñanzas que la experiencia de los años les ha dado y que sólo la edad puede proporcionar.

/.Flores de otoño, de suave perfume, que alegran la vista y que deseamos encontrar a cada paso ya que nos transmiten paz y amor hacia nuestros semejantes y, sobre todo, respeto hacia esos ancianos quienes, a pesar de su avanzada edad, han sabido conservar esa juventud del espíritu y del corazón y que, a pesar de su extrema juventud, muchos jóvenes envidian /. Esas flores de otoño son un mensaje de esperanza y un canto de amor hacia la grandiosidad del mundo y de Dios.

Es copia de la revista "Club CCC"

Paulina

POESIA

EL PINTOR

Sol està, els seus ulls contemplen
el que la seva mà serà capaç de fer.
El vent silenciós li aconsella
el que cap home li podria aconsellar.
El sol el molesta, però ell no es queixa,
segueix pintant sense molestar ningú.

Sota un arbre va demostrant a la claror
que és un artista.
I la claror se n'adona d'això.
Es mira per un moment, negligit,
les mans plenes de pintura de tots colors...

En el seu cor du l'expressió,
en les seves mans la destresa;
i en l'ànima la vocació.
Orgullós està de la pintura,
la mira una i altra vegada...
cada vegada li agrada més,
perquè si ell no creés amb les seves mans,
qui ho faria per ell?

Jaume Riera i Brunsel

En Narcís Freixes, de 13 anys, alumne de l'Escola Pública, va obtenir el primer premi de dibuix per l'Educació Vial, a les comarques gironines.

Caixa d'Estalvis Provincial de Girona

ESTEM ARRELATS

Carrer Angel Guimerà, 18

Telèfon 83 05 76

LLAGOSTERA

Propera obertura d'oficines a la Plaça Catalunya

CASES DE PROTECCIÓ OFICIAL

GARATGE

TRASTER

MENJADOR ESTAR AMB LLAR DE FOC

CUINA, SAFAREIG

4 DORMITORIS

1 BANY COMPLET

1 TOILETTE

PATI

C/. Alberti (Antiga MECSA)

GRANS FACILITATS DE PAGAMENT

ARA ES L'HORA DE COMPRAR

DIHABSA

ADMINISTRACIÓ S.A.

C/. Fivaller, 20

telèfon 83 09 00

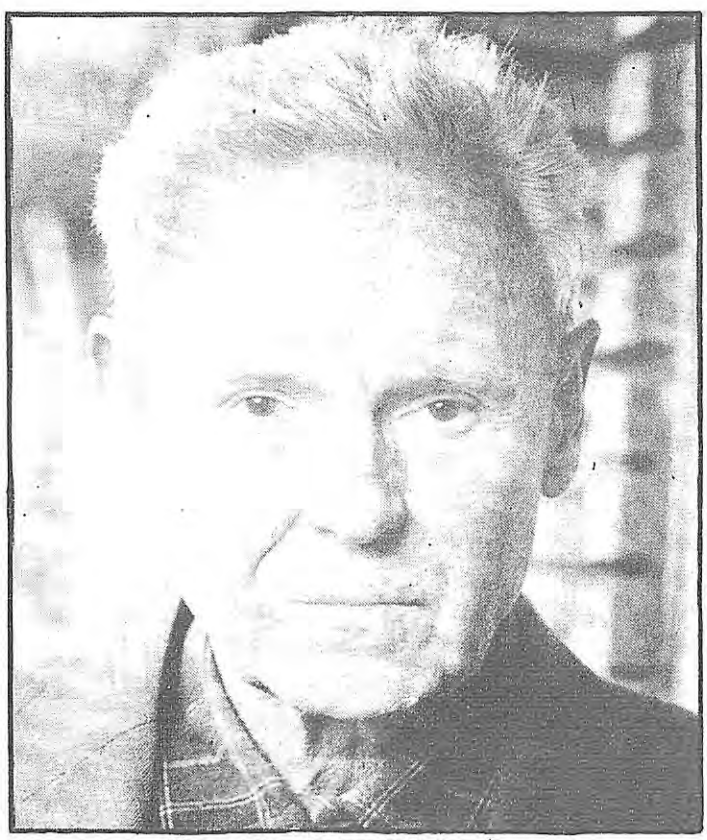
LLAGOSTERA

EVOCACIÓ D'UN GRAN GENI QUE PASSA PER LLAGOSTERA

L'any 1933 vingué a la nostra vila l'inoblidable amic Oliver Brachfeld. Havia nascut a Hongria i era fill de família aristòcrata. El seu pare fou proveïdor de la Casa Reial del seu país. Però ell, tot i essent hongarès, es va casar amb una noia molt simpàtica i bonica, barcelonina. Per això no fou gens estrany que s'establís a Barcelona. Els primers dies de ser-hi, els dedicà a l'aprenentatge del català i el més sorprenent del cas fou que a la quinzena, tot estirant tres setmanes, l'escrivia molt més bé que no pas nosaltres. La seva mort fou a la dècada dels seixanta. Devia tenir sobre cinquanta anys. Va morir per desgràcia, un dels millors psicòlegs estrangers que s'havia integrat a Catalunya. La seva obra fou transparent i començava a ser exhaustiva. Es pot dir que era un talent superdotat. Tenia molt bon caràcter i grans dons persuasius. Abans de declarar-se la guerra civil a Espanya, ja escrivia a la revista Mirador i a d'altres estrangeres també de fama. Entre les seves publicacions més importants es pot destacar: "Los Sentimientos de Inferioridad", que tingué molta ressonància entre els competents de la psicologia. També va escriure un llibre molt polèmic que es titulava: "Contra Marañón" en el qual rebatia amb arguments científics les teories del doc-

Quan es parlava molta estona amb Brachfeld, el cap et pesava i semblava talment com si bullís de tant que havia de treballar. I era perquè ell sempre es solia expressar en temes elevats i de concepció difícil d'esbrinar. I amb tot el que explicava, s'havia d'esprémer molt la ment i encara amb prou feines es podia capir tot el que ell en perfil acurat procurava que s'entengués bé, almenys el més essencial. Parlar de les seves investigacions i dels seus treballs realitzats, m'obligaria omplenar moltes planes de paper; prefereixo explicar altres analogies que ell va viure a la nostra vila.

Venir-hi va ser perquè l'unia una amistat entranyable amb el meu

El recordat August Vidal, va ésser amic i company del psicòleg Oliver Brachfeld
(Foto Toni Vidal)

tor Marañón, donat que deia en alguns dels seus raonaments que eren idees plagiades de pensadors alemanys.
cunyat August Vidal. En aquells temps passats, ells dos es dedicaven a traduir llibres científics de l'alemany a l'espanyol. En Brachfeld llegia els textos tot explicant-ne el sentit, l'August els passava corregits a màquina en bon estil castellà, ja que ell el sabia més.

Mentre van durar aquelles traduccions i després d'elles, la nostra colla i algú més que ara no recordo, ens vam beneficiar molt de la seva gran formació científica i capacitat intel.lectual que tenia, sobretot dins la branca psicològica, car d'homes tan cultes sobre psicologia com havia estat ell, dubto que al poble n'hi hagi passat mai més cap. Els nois d'ara, poden prendre model del que un dia ens va dir: "l'home pot arribar a ser geni si utilitza amb perseverància i voluntat adequada la didàctica"! En aquella època, el nostre temps lliure de què disposàvem després de sopar, era dedicar exclusivament a l'aprenentatge de la psicologia moderna, que ens anava ensenyant ell a estones. Foren moments on prearen les gustositats més plenes de la vida dins el contorn per voler aprendre la concepció de l'esperit humà.

Hi entrarem per les teories dels grans mestres que crearen la psicologia científica, que són els següents: Freud, Adler i Jung. Cal assenyalar que en Brachfeld fou l'alumne més dotat que havia tingut el doctor Alfred Adler, el qual creà la seva pròpia psicologia: "Psicologia Individual" que es fonamenta en el sentiment d'inferioritat, el qual, segons l'autor, és l'element més essencial per al coneixement vital psíquic de la persona humana.

Si més no, en Brachfeld ens inicià per al concebiment psiconalític d'en Freud, que analitza les actituds emocionals de l'inconscient per mitjà del complex d'Edip, la interpretació dels semnis, els actes fallits, la líbido, etcètera. I segons la hipòtesi d'aquell gran eminent psiconalista, diu que "tots els actes que realitza l'home des del naixement comporten el signe visible de la sexualitat". Puc dir, doncs, que sense adonar-nos-en anàvem concebint en forma harmònica tota aquella successió teòrica que ens obria noves perspectives per poder equilibrar més bé la vida social i psíquica. Llavors ens féu entendre la Psicologia Individual del doctor Adler, la hipòtesi de la qual es basa en els sentiments de poder, el super-jo, els sentiments d'inferioritat, la interpretació dels somnis, etcètera, que són components bàsics per poder estudiar bé la formació del caràcter de l'individu. I aquests elements assenyalats, segons el doctor Adler, són més substancials per poder analitzar que no pas l'impuls sexual, que és el pilar fonamental del seu exprofessor Freud, el qual formà l'escola tan cèlebre de la psiconàlisí. Finalment ens explicà les teories del gran mestre psicòleg Jung, el qual es separà de les d'en Freud, per haver-les considerat de diferent interpretació, en particular la líbido i altres aportacions importants que ell va innovar en el camp de la psicologia moderna.

Potser he sintetitzat massa breument aquests conceptes psicològics que són en suma tan importants, però ha estat per poder dir que és indubtable que qui coneix a fons el seu caràcter, té molt de guanyat per saber entendre força bé la personalitat humana. I de fet era això el que apreníem amb l'amic Brachfeld. Es pot dir que a poc a poc anàrem comprenent el complicadíssim mecanisme psicològic, el qual ens fou molt útil per poder seguir amb més desimboltura i seguretat el camí de la vida que és l'esdevenidor o el destí inexcusable que a tothom ens toca viure en aquest món ple d'angoixes i problemes que mai no s'acaben. Encara que la vida és preciosa i meravellosa per la banda dolça, cal no estar-ne massa confiats, perquè sempre en el subconscient, malgrat tenir bones arrels de creativitat, goig, felicitat i altres valors molt apreciables humans, també hi resta un pòsit de nusos que solen estar amatents a fer-nos passar algunes crespes, fins i tot alguns fenòmens irremeiables. Per això torno a insistir que és molt bo i recomanable conèixer tan sols una mica els nostres prejudicis i temperament psicològic, per tal de saber sortejar-lo més apropiadament.

Per acabar diré que l'escrit d'avui ha estat inspirat per fer distinguir que em dol molt encara ara que l'Oliver Brachfeld es morís tan prematurament ja que, a part de les consideracions d'afecte sentimental, ell era un home que podia fer molt pel coneixement i divulgació de la psicologia a Catalunya. D'altra banda, permeteu-me dir-vos en to nostàlgic que, em plau molt que el seu nom figuri en el Programa de la Festa Major d'aquest any. Moltes mercès, doncs, a la Redacció del Butlletí de Llagostera que tan gentilment me l'han publicat. Almenys d'ara endavant, els qui el llegeixin sabran i podran fer-se càrrec que a Llagostera va viure una temporada un gran Geni Universal de la Psicologia Moderna!

Josep Vila i Soteres

DISTRIBUCIONES REUNIDAS, S. A.

C/. Girona, 168 - Telèfons: 258 20 04

BARCELONA - 37

-CALENDARIOS -LLAVEROS
-GORRAS -CENICEROS
-ENCENDEDORES -BILLETEROS

-BOLIGRAFOS
-CAMISETAS
-CARTERAS

-Y TODA CLASE DE ARTICULOS
DE PUBLICIDAD Y PROPAGANDA

Nuestro Representante Autorizado
en Girona y provincia:

Francisco Palacios Pelegrina

Urbanización Llagostera Residencial
C/. Los Escudos, 11 - Teléfono 83 07 69

LLAGOSTERA
(Girona)

garden center costa brava

JARDINERIA Martinez

Telèfon 83 04 62

Ctra. Comarcal Km. 25,7
de Girona a St.Feliu de Guixols

LLAGOSTERA

PERE COLLELL

P.C.

TALLER DE
FUSTERIA METAL.LICA
I D'ALUMINI

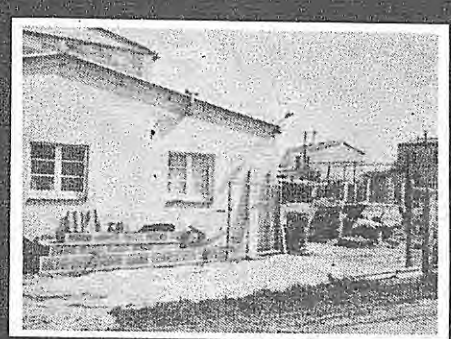
Portes, Escales, Reixes,
Baranes i Tancats metàl.lics

Carrer Cantallops, s/n. - Tel. 83 00 67
LLAGOSTERA

Enric Collell Rovira

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIO

CAIXES PERSIANA

SITUAT a 80 m. GASOLINERA SAIS
C/. Gavarres, s/n
Part. C/. Maiena, 9 - Telèfon 83 02 40

EL PAPER MONEDA DE LLAGOSTERA

En esclatar la guerra, eren de curs legal al territori català, a més dels bitllets del temps de la Monarquia, les monedes en argent i la moneda de coure, que la República Espanyola mantingué. També hi havia en circulació peces encunyades durant la mateixa República.

Aquesta situació afectà tota la zona republicana i la totalitat dels Països Catalans sota la jurisdicció de l'Estat Espanyol.

Les circumstàncies econòmiques com a conseqüència de la guerra, afectaren l'activitat financera de Catalunya, derivant entre altres coses, a una gran escassetat de moneda fraccionària car ja des dels primers mesos del conflicte, s'observà un intens atresorament de les monedes d'argent per part dels particulars.

La Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya, dirigida per Josep Tarradellas i Joan, en adonar-se de la situació, s'apressà a prendre una determinació: la iniciativa de crear el Paper Moneda Nacional Català, de curs legal a tota Catalunya.

Els bitllets emesos van ser de 10 pessetes, 5 pessetes i 2,50 pessetes, que si bé facilitaren el moviment de l'economia catalana, no resolgueren l'incòmode problema de les dificultats dels canvis, car aquests nominals eren encara massa elevats per aquells temps. Cal solament recordar que en el 1936 el sou d'un obrer era de 8 a 12 pessetes diàries i que, per exemple, el preu d'un quilo de pa era de 75 cèntims.

Fou la persistència d'aquestes dificultats que originà el naixement i la proliferació d'una veritable allau de Vals i Bons particulars de baix valor intrínsec. Vals i Bons que, naturalment, sols eren reconeguts com a tals pels particulars o corporacions que els havien creat.

Per posar fi i ordre a aquest desori i anarquia monetària, els municipis catalans emeteren moneda fiduciària de petits valors divisionaris de curs legal i obligatori però limitat al seu terme municipal. Emissions per a les quals ja havien estat facultats pel Govern Català.

LLAGOSTERA

Gironès . 3.888 habitants, a l'època.

Per acord de l'Ajuntament pres en la sessió del dia 12 de maig del 1937, es creà la primera emissió local de paper moneda en bitllets de 1 pesseta marcats amb la sèrie A per un import de 10.000'- pessetes.

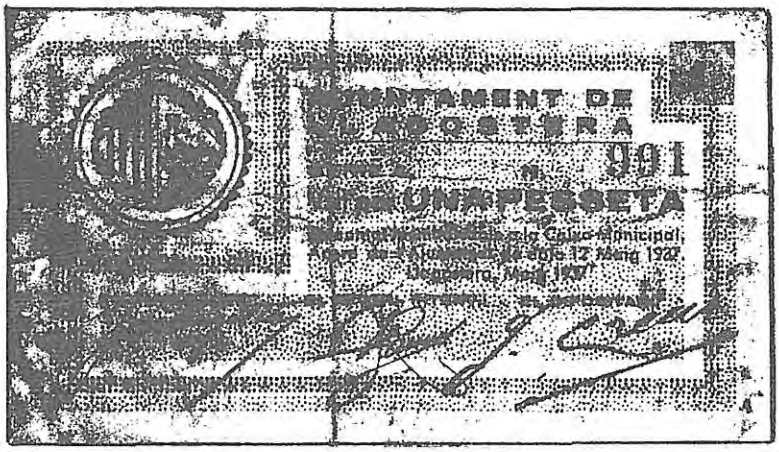
Per acord del 21 de juliol del 1937, es creà una nova emissió, aquesta vegada amb dos valors: 1 pesseta i 50 cèntims, marcats amb les sèries B i A respectivament, per un import total de 5.000'- pessetes.

Els bitllets d'1 pesseta d'aquesta nova emissió són d'idèntica presentació i colors que els de la primera emissió però amb la nova data de creació. En canvi el nou valor de 50 cèntims és d'una presentació sensiblement diferent.

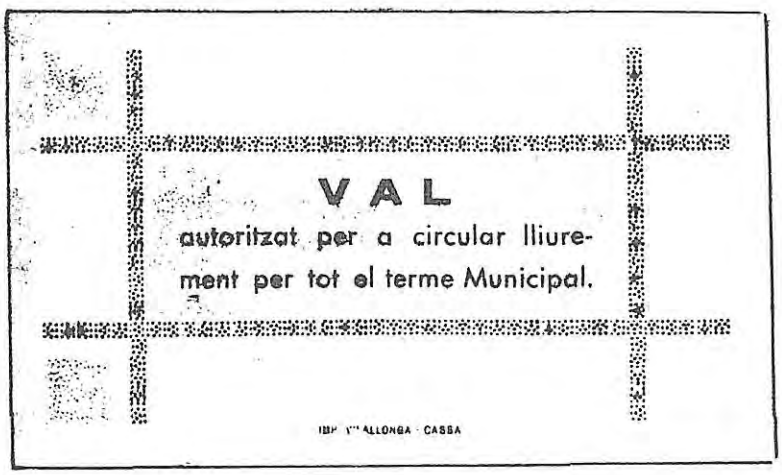
Tots aquests bitllets estan presidits a l'anvers per l'escut local sense cap altre emblema ni dibuix que una fina orla d'emmarcament a l'anvers i al revers, i foren estampats per la impremta Vilallonga de *Cassà de la Selva.*

Finalment, per acord del dia 9 de novembre del 1937 es creà una tercera emissió amb el nou valor de 10 cèntims. Imprès en cartró en forma de disc, l'anvers està totalment ocupat per l'escut de la vila i el valor de canvi, confirmat també al revers sense cap altre emblema ni dibuix. S'ignora l'import d'aquesta darrera emissió.

Podem suposar que l'import total general de paper moneda emès a Llagostera és aproximadament d'unes 15.500 pessetes.

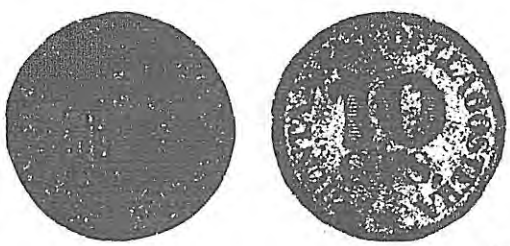
(Emissió del 12 de maig del 1937 - Valor 1 pesseta - Sèrie A - Tiratge 10.000)

Valor 50 cèntims - Sèrie A - Tiratge 4.000)

(Valor 10 cèntims - Tiratge: desconegut)

Carles Mateu Casellas
(Extractat del llibre d'Antoni Turró: "El Paper Moneda Català 1936-1939")

Llibrets originals aportats per Carles Mateu Casellas.

Transports

JAPIC

- LLAGOSTERA

Carrer Girona, 16 i 20 - Telèfon 83 01 83

- GIRONA

Ronda Sant Antoni M. Claret, 25
Telèfons 20 81 01 i 20 88 01

Servei de Recaderia de Llagostera a Girona, a Barcelona

Agència a Girona:
TRANSPORTS CORCOY
Carrer Santa Eugènia, 30
Telèfon 20 15 33

Agència a Barcelona:
CATALONIA
Carrer Tànger, 75-77
Telèfon 300 77 58 / 59
Carrer Rech, 51 - Telèfon 319 55 28

AL SERVEI DE LA INDUSTRIA I EL COMERÇ

TRANSPORTS GENERALS
CARREGA FRACCIONADA
I ESPECIALS A TOT ESPANYA

CANVI DE MAQUINES I ALTRES AMB CAMIO GRUA

SERVEIS AMB CARRETILLA ELEVADORA

HUNTER DOUGLAS
ESPAÑA, S. A.

Marcas registradas:

GRADULUX®
HARMONY
LUXALON®

Nuestros fabricados:

Persianas enrollables de aluminio
Persianas de lamas horizontales de aluminio
Persianas de lamas verticales en tejido de algodón
Falsos techos de aluminio y acero

Hunter Douglas España, s.a.

TELFS. 83 00 51 / 83 07 36 - 7

Ctra. de Gerona a S. Feliu Guíxols, Km. 19,200
LLAGOSTERA (Gerona)

LLAGOSTERA, VILA ENCISERA

A fi i efecte de donar a conèixer als forasters les excel.lents qualitats de salubritat i bellesa de la nostra preuada Vila i a requeriment d'una societat promotora i fomentadora del turisme, vaig trametre a la mateix un escrit, amb data del 6 de novembre del 1980, que a continuació reprodueixo participant, de tal forma, en el Concurs descriptiu establert per l'esmentada Societa.

Dec afegir que, amb posterioritat a la data de tramesa de l'esmentat article, s'han incrementat notablement els llocs de diversió i esbargiment en la nostra vila, presisant mencionar, entre altres millores, la construcció d'una magnífica pista de bàsquet, una espaiosa piscina municipal per a persones grans i criatures, una biblioteca pública anomenada "Julià Cutiller" i la cobejada "Llar dels Pensionistes", creació que tanta il.lusió i alegria ha proporcionat als nostres volguts vellets, tan mereixedors del nostre afecte i pregona gratitud.

COMO ES LA VILLA DE LLAGOSTERA

No sé, amable lector, si con mi torpe pluma sabré describir la belleza y demás cualidades de que está dotada tan encantadora villa. Voluntad para ello no me hace falta y con ella haré todo lo posible para darla a conocer al curioso viajero que desee visitarla y pasar en ella unos días para disfrutar del descanso, la paz y la tranquilidad anheladas y que, afortunadamente en ella reinan.

La villa de Llagostera, antigua Lacustaria, con sus 5.026 habitantes se halla admirablemente situada en la comarca del Gironès, a 160 m. de altitud y en pleno centro de comunicaciones ya que, además de la que la une a Gerona de cuya capital dista 19 kms., cuenta con las que conducen a Caldas de Malavella, a Tossa, a Santa Coloma de Farners, al vecindario de S. Lorenzo y a S. Feliu de Guíxols (Costa Brava).

La benignidad de su clima, su salubridad, sus pintorescos alrededores y el carácter afable de sus pacíficos y laboriosos habitantes hace que la misma sea muy visitada por numerosos forasteros que, encantados de sus atractivos pasan en ella largas temporadas en especial en primavera y verano para disfrutar a placer de los innumerables alicientes que la Madre Naturaleza les ofrece saboreando además las exquisitas comidas que les son servidas por los cuatro establecimientos de hostelería existentes en la localidad, los cuales, con sus especialidades de pies de cerdo con caracoles, ternera con setas, carne a la brasa, caza a la col y pescados, con sus sabrosas salsas, hacen las delicias de los más exigentes comensales.

Constituye su principal riqueza la agricultura y la ganadería dándose en sus fértiles tierras de labor, abundantes cosechas de cereales y legumbres, sobresaliendo en cuanto a ganadería la producción de excelente ganado vacuno y su derivado, la leche. Los frondosos bosques de su extenso término, poblados de pinos, robles y alcornoques, proporcionan estimable madera y otros productos para la industria, en especial para la corchera dedicada a la fabricación de tapones y otros artículos de corcho en cuya producción se dedican cuatro importantes fábricas radicadas en la villa. Además de las citadas manufacturas existen tres, dedicadas a la fabricación de géneros de punto, otras tres a la de artículos metálicos (agujas para telares y sierras) y otra más, de suma importancia dedicada a la fabricación de envases y otros artículos de plástico.

Los Mercados que cada jueves tienen lugar en la villa se ven sumamente concurridos, efectuándose, a lo largo del mismo, importantes operaciones de compra-venta, tanto de productos agrícolas y avícolas, como de artículos manufacturados con el consiguiente movimiento de fondos monetarios que, unidos a los originados por las actividades industriales y comerciales de la localidad, dan pié a la existencia en la misma de tres establecimientos bancarios y tres Cajas de ahorro que prestan a la comunidad los servicios de su competencia con el mayor celo y laboriosidad.

Edificada en su mayor parte en las laderas de un pequeño montículo, presentan algunas de sus calles acusadas pendientes en especial las más antiguas situadas por los alrededores de la Plaza de la Vila, lugar éste en el cual se levantan los edificos más notables. La bellísima iglesia parroquial de estilo gótico, de una sola nave, con su magnífico altar mayor dedicado a San Félix y su esbelto campanario en cuya parte superior se halla instalado un gran reloj público, y la Casa Ayuntamiento situada en frente de aquella, edificio éste construído sobre los res-

Postal cedida per I. Gironès.

tos dels Castillo feudal que fue en principio de los nobles Vizcondes de Rocabertí y posteriormente de los Condes de Montcada. En un fragmento de muralla que entre dos torres de la antigua fortaleza subsisten que causa la admiración de cuantos lo contemplan.

Otros edificios notables que por su antigüedad y sólida construcción merecen citarse son la llamada "Casa de las Víduas" con diversos elementos góticos en su fachada, situada a un lado de la Plaza de la Llibertat, inmueble éste destinado a albergar, en el futuro, el Museo local y la Biblioteca pública; la no menos esbelta "Torre Albertí" noble mansión de los Vizcondes de Éstoles, la cual, con su capilla de estilo románico y su frondoso parque se levanta en la calle de Barcelona, y por último el Hospital Municipal, viejo edificio cuya construcción data del año 1765.

Como edificios arquitectónicos más modernos y relevantes con que cuenta la villa podemos mencionar, entre otros, el señorial y suntuoso "Casino España" situado en la Plaza de Catalunya, cuyos grandes salones de café, baile y teatro proporcionan al público agradables ratos de esparcimiento y diversión; las magníficas Escuelas Graduadas que, con sus espaciosas aulas, sus cómodos despachos para el Profesorado, sus espaciosos comedores y sus inmejorables patios de recreo constituyen un perfecto centro de enseñanza; la Casa de Correos y Telégrafos, ubicada en la Calle Barceloneta dotada de amplias y modernas oficinas y finalmente el admirable edificio que en la calle de San Pedro alberga el famoso museo "Fundación Emilio Vilá".

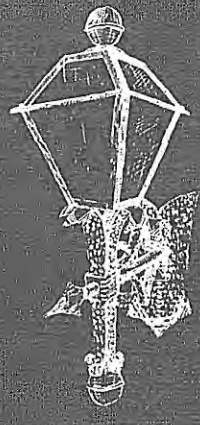
Cabe aquí decir que, de unos pocos años a esta parte, el casco de la villa se ha incrementado notablemente al construirse en los parajes "Mas Sec" y "Cal Curt" magníficas urbanizaciones con bellos edificios, dotados de pequeños jardines que dan al conjunto agradables notas de alegría y color.

La parte moderna de la población cuenta con bellas y amplias calles y plazas perfectamente asfaltadas e iluminadas así como con magníficos paseos tales como el de Pompeu Fabra, el de Romeu y el de Tomás de A. Boada, dotados todos ellos de frondoso arbolado, sencillas fuentes y cómodos bancos para uso público. El Parque Infantil situado en la Plaza de Sant Narcís constituye, con sus jardines, su artística fuente, sus columpios y otros aparatos de diversión, un lugar idela para que los pequeños, puedan entregarse a sus juegos sin peligro de sufrir daños físicos en sus personas.

La Fiesta Mayor de la villa, que tiene lugar durante la Pascua de Pentecostés, resulta muy amena y sumamente concurrida, dados los extraordinarios festejos al efecto programados los cuales, por su calidad y buen gusto hacen las delicias de los peques y de las personas mayores. Comienza la misma con un alegre pasacalle de los Gigantes y Cabezudos de la municipalidad, los cuales, al son de tambores y trompetas recorren la población seguidos por multitud de pequeñuelos que no cesan de vitorearlos y aplaudirles, dados los graciosos pasos de baile efectuados por tan singulares personajes. A continuación hacen el mismo recorrido las simpáticas y graciosas Majorettes del Col.legi de Ntra. Sra. del Carmen, las cuales, con sus brillantes atavíos y sus primorosos ejercicios de conjunto, causan la admiración de cuantos contemplan tan agradable y sorprendente espectáculo.

Entre los festejos populares que tienen lugar durante el último día de la Fiesta Mayor cabe destacar el espléndido Festival Infantil que se celebra en la Plaza de Catalunya en el curso del cual los pequeños y sus acompañantes disfrutan de lo lindo presenciando la actuación de diversos payasos, gracio-

Instal.lacions
MANEL
LLUM - AIGUA - GAS
Trav. Sant Feliu, 1 - Telèfon 83 01 22
LLAGOSTERA

FORJATS
JOSEP ROMO

Carrer Mayena, 3 - Telèfon 83 00 35
LLAGOSTERA

BOUTIQUE INFANTIL
i CANASTILLA irene
Carrer Camprodon, 4 - Telèfon 83 01 22

ELECTRONICA CENOHER

REPARACIÒ I VENDA

RADIO - TV-COLOR - HI-FI
MONTATGE D'ANTENES

REPRESENTANT OFICIAL
DE
TOSHIBA
VIDEO
TV. AUDIO HI-FI

C/. Barcelona, 7 LLAGOSTERA
Telèfon 83 04 30 (GIRONA)

AnnA

PERRUQUERIA

Carrer Migdia, 12
LLAGOSTERA

Sucursal de
Tintoreria J. MAS

Per a tot el Poble
MOLT BONA FESTA

Carrer Compte Guifré, 4 - Telèfon 83 03 74

sas sesiones de títeres, juegos de prestidigitación y otros entretenimientos culminando la función con el reparto, a todos los presentes de golosinas y refrescos que son recibidos con el natural regocijo y la más grande alegría

Otros atractivos con que cuentan los habitantes de la villa y sus visitantes para distraerse y divertirse a lo largo del año, lo constituyen las sesiones de cine que se dan en el salón "Llagosterenc" y los bailes que semanalmente se celebran en el salón del "Casino España" así como con las funciones teatrales que periódicamente se dan por la Agrupación teatral "Amics del Teatre".

Para recreo y diversión de los niños existe la Asociación "Casal Parroquial Llagosterenc" que, en días festivos da a los mismos, interesantes sesiones de cine con proyección de películas adecuadas a sus edades e inteligencias, alternando dichas funciones con sencillas representaciones teatrales y alegres festivales de canto y música.

Durante las vacaciones escolares de verano, el citado Casal reúne por las tarde a todos los pequeñuelos de la localidad, proporcionándoles sanos juegos y pequeñas e instructivas excursiones por los alrededores de la población, evitando con ello cometan las diabluras propias de su edad.

En verano también y para recreo y satisfacción de los amantes de la sardana se dan en la Plaza de Catalunya diversas audiciones de sardanas las más de ellas interpretadas por la antigua cobla local "La Principal de Llagostera" de tanto prestigio musical.

Como complemento a las diversiones de que disfrutan los vecinos de la villa cabe añadir que, durante la temporada futbolística los más de ellos pasan sus buenos ratos contemplando los partidos de fútbol que el equipo local de U.D. de Llagostera disputa con los foráneos de su misma categoría.

A todos los alicientes que para pasarlo bien se han descrito, podemos añadir que no son menores los que proporciona la agrupación excursionista "Bell-Matí" al organizar, para sus asociados, interesantes e instructivas excursiones y ciclos de conferencias culturales y, para el público en general, los nunca bien ponderados festivales infantiles con sus concursos de dibujo, sus exposiciones de pintura y fotografía y otros actos a cual más alegres y sugestivos.

Para los aficionados al noble juego del ajedrez, existe el club local "Domingo Pascual Carbó" cuyos socios vienen obteniendo lisonjeros éxitos en cuantas competiciones federativas toman parte.

Para la enseñanza y difusión de la cultura y del arte en favor de la infancia y juventud local, cuenta Llagostera con las Escuelas Graduadas de cuya existencia hemos ya dado noticia anteriormente; el Colegio de niñas de Ntra. Sra. del Carmen regentado por las religiosas de San José y la Escuela Municipal de Bellas Artes, dirigida hoy por el notable artista D. Pedro Mayol, digno sucesor en tal cometido de D. Rafael Mas, siendo justo reconocer que de tal Centro artístico han salido un plantel de jóvenes artistas que, con sus obras lo han analtecido extraordinariamente logrando a la par que las mismas sean admiradas y justamente elogiadas en las exposiciones que de ellas se efectúan durante los días de la Fiesta Mayor y las Fiestas Navideñas.

Otro elemento que contribuye al fomento del arte pictórico y proporciona además gran placer al amante del mismo, es la visita al relevante museo "Fundación Emilio Vilá" cuyas grandes salas se hallan repletas de obras pictóricas del genial pintor, las más de ellas con paisajes marítimos, escenas familiares y tipos populares y otras con retratos de antepasados o de célebres personajes políticos. Contiene también numerosos y artísticos carteles, algunos de ellos premiados en exposiciones celebradas en París durante el tiempo que tan eximio artista residió en dicha capital, culminando el contenido de dicha pinacoteca con la existencia de algunos lienzos de los famosos artistas Modigliani, Toulouse-Lautrec y otros. De la gran calidad y valor de estas últimas piezas da fe el robo de que parte de ellas fueron objeto a finales del mes de septiembre del 1976, obras que, afortunadamente, fueron recuperadas gracias a los buenos servicios de la policía de París en cuya capital fueron halladas en manos de unos desapensivos traficantes en objetos de arte. Tan magnífico Museo puede ser visitado todos los días laborables, de 4 a 8 de la tarde, previo abono de la módica cantidad de 30 ptas.

Otra asociación que ha contribuído en grado sumo a la divulgación de la cultura es el "Centro de Estudios Arqueológicos de Llagostera" cuyos miembros, con un entusiasmo y abnegación dignos del mayor elogío, efectuaron profundas excavaciones en diversos lugares del término, entre ellos en "Maiena" y en la "Plaça Balladora" de San Lorenzo encontrando en los mismos algunas piezas de cerámica, fragmentos de útiles para el trabajo y otros para la defensa personal, elementos todos que prueban, de manera fehaciente, la existencia de moradores en él durante aquellos remotos tiempos. Tan valiosos objetos, de reconocida antigüedad, son frecuentemente examinados y estudiados por notables arqueólogos nacionales y extranjeros, los cuales, por su calidad y rareza han sido minuciosamente descritos en sus obras sobre arqueología dando a la vez notícia sobre su existencia y suma facilidad de ser admiradas en su actual y temporal emplazamiento: Paseo de

Pompeu Fabra núm. 64.

Finalmente y para terminar esta breve descripción, diremos que la villa de Llagostera, en su aspecto mèdico-sanitario está perfectamente atendida por dos Médicos que, además de asistir a sus pacientes en sus consultorios particulares, prestan sus servivios en los públicos, sitos en los bajos del Hospital Municipal y en el dispensario de la Cruz Roja Española; cuenta además con los servicios de un prácticante sanitario, una comadrona y un farmacéutico titular que además de los servicios propios de su especialidad efectúa, periódicamente, completísimos análisis de las aguas del abastecimiento público. Parecido servicio pero referido a las carnes destinadas al consumo público, lo realiza el Sr. Veterinario inspector de Higiene y Sanidad Pecuarias con cuyas medidad se preserva la salud del vecindario, tan importante para el bienestar y la economía colectiva.

Aquí hago punto final, invitando, una vez más a las personas deseosas de pasar bien el tiempo de llegarse a Llagostera, conviviendo en ella durante unos dias no dudando que tal estancia les ha der ser sumamente agradable y placentera.

Francesc Gifre

VELLS ADAGIS

–Déu pot més que tots els diables.

–La dona lletja, l'or la fa bonica.

–Glòria vana, floreix i no grana.

–Treu-me d'aquí i degolla'm allí.

–Boigs fan bitlles.

–El pagès a la terra, i el militar a la guerra.

–Tal.là tal.lera, tan bo és en Pere com en Berenguera.

–Més fa una ploma que cent raons.

–Qui la fa que la pagui.

–No tenint experiència, no donaràs bona sentència.

–La dona que és ben casada no té sogra ni cunyada.

–La dona amb qui et casaràs, fes que sia del teu braç.

Per en Tià

MARINA

SALON DE PELUQUERIA

Carrer Sant Felip Neri, 5

LLAGOSTERA

GÈNERES DE PUNT
CAMISERIA
CONFECCIÓ I TEIXITS

Montserrat Boadella
(CASA CORTINA)

Plaça Catalunya, 14

Telèfon 83 05 46

LLAGOSTERA

RECADER DIARI A GIRONA

Francesc Xirgu Grau

A GIRONA:

Agència SUREDA

Avda. Sant Narcís, 98 - Tel. 23 01 38

A LLAGOSTERA:

Carrer Concepció, 45 - Tel. 83 01 57

mobles soler

MOBLES D'ENCARREC
CLÀSSICS I MODERNS

Carrer Angel Guimerà, 6 - Telèfon 83 00 44

LLAGOSTERA

Mercè

ARTICLES ALIMENTICIS
VINS I LICORS

DESITJA BONA FESTA MAJOR

Carrer Camprodón, 21 - Telèfon 83 03 94

LLAGOSTERA

IMPRENTA RODAS OFFSET TIPOGRAFIA

Camprodón, 24 - Telèfon 83 02 10

GARATGE
EMILI
ROGET
Ctra. Girona a St.Feliu Qm. 19,500
Telèfon 83 01 67
LLAGOSTERA

JOAQUIM
COMAS
CORRIUS S. A.
CONSTRUCCIÓ
D'OBRES
Carrer Maiena, 15
Telèfon (972) 83 02 06
LLAGOSTERA

COSAS DE AYER Y DE HOY

Después de varias promesas y de opiniones encontradas, al fin ha llegado el tan ansiado día de que los pensionista de Llagostera también podamos disfrutar de una pequeña Llar, sin perder las esperanzas de que en un tiempo no muy lejano, se vean satisfechas sus viejas aspiraciones de conseguir un verdadero local, y con la capacidad suficiente para cobijar a todos aquellos que gusten de pasar un rato agradable, junto con los antiguos compañeros y amigos que pasaron al retiro.

El gozo y la alegríade los numerosos asistentes a la inauguración del nuevo Hogar del Pensionista, y el día de la visita relámpago del señor Pujol, debe considerarse como una muestra de agradecimiento, para cuantas personas han colaborado y han dado su apoyo para que este Hogar sea ya una realidad en marcha y que ello resulte un buen acicate para continuar trabajando hasta que los pensionistas y el pueblo de Llagostera, dispongan de ese Hogar modelo que todos se merecen.

Anteriormente he mencionada viejas aspiraciones; con esto me refiero a unas sugerencias particulares, que salieron a la luz en el "Butlletí" de Llagostera, números 8 y 9; correspondientes a los meses de Noviembre y Diciembre de 1980, cuando los terrenos y edificios de la estación fueron recuperados para el pueblo, y algunos hemos pensado que ningún servicio podían hacer al pueblo, que dedicarlos a lugar de esparcimiento y ubicar en el mismo lugar el Hogar del Pensionista.

Aquella sugerencia fue marginada o le faltaron valedores que le dieran salida y pasó a dormir el sueño de los justos, hasta que la Junta del Patronato de Pensionistas puso manos a la obra y empezó a captar afiliados, que fueron respondiendo a la llamada de unión y compañerismo que tanto necesitamos para alegrar los últimos años de nuestra via; puesto que los primeros fueron terriblemente crueles con nuestra generación.

Muchos de los que hoy podemos disfrutar de ese pequeño local, quizá no encontremos el tiempo suficiente para ver otro mejor, pero otros vendran detrás siguiendo nuestras huellas y para ellos serán los beneficios y las satisfacciones, de poder encontrar una Llar cómoda y agradable.

Hoy podemos decir sin miedo a equivocarnos ni de escandalizar a nadie, que las Autoridades y el pueblo de Llagostera en pleno, han saldado una deuda que tenían contraída con sus mayores. Pero permitirme que os diga amigos de Llagostera, que lo que sí hace escandalizar y ruborizar a mucha gente, es que después de muchos años de abandono, incuria e indiferencia, se mantenga el Puesto de la Guardia Civil, en este infrahumano y viejo caserón donde disponía de un habitáculo indecente, cuando hace treinta años vine destinado a esta localidad con mi esposa y las dos niñas.

Aquel chamizo o covachuela como decía no hace muchos días el diario "Los Sitios"; estoy seguro de que no lo aceptaría su señoría el diputado Ramírez Heredia, para ninguna familia de su raza.

Después de varios años de ausencia, he regresado a este pueblo en el que tengo asentada mi familia y en el que me encuentro muy a gusto, pero no quisiera abandonar este mundo sin ver una Casa Cuartel nueva y que las familias de los guardias civiles puedan disponer de una vivienda digna, como lo dispone la Constitución en uno de sus artículos.

Durante el tiempo transcurrido desde que yo tuve la mala suerte de soportar el frío y las goteras, unidos a las demás incomodidades en ese mal llamado Cuartel; el pueblo de Llagostera ha logrado una total transformación y mejora en todos sus aspectos, y espero que las personas más representativas y las muy honorables Autoridades, apremien a los mandos superiores de los que depende el remedio de esa injusta y discriminatoria situación.

Según se estudian los proyectos de nuevas y confortables residencias para delincuentes, creo que también sería justo mejorar las viviendas de las personas encargadas de velar por el orden público y la seguridad de vidas y haciendas, tan maltratadas actualmente por causa de los incendios y la falta de respeto a las personas y propiedades.

Anteriormente se encomendaba a la Guardia Civil la vigilancia de los montes, bosques y arbolados en general, según consta en el capítulo VII, artículo 80 del Reglamento para el servicio rural. En la actualidad y por los resultados que se ven, parece que todo eso se ha olvidado o no se actúa en debida forma. Las medidas que se toman y se ponen en práctica para atajar y controlar los desvastadores incendios y a los causantes de los mismos, vienen demostrando ser tan ineficaces e inútiles, como las indicadas por sucesivos ministros de Interior, en la permanente y sangrienta lucha contra el terrorismo, inductores y protectores; así como de la plaga de delincuentes cada día más agresivos, más protegidos y mejor armados.

Sabemos que parte de la culpa no la tienen ellos, que debe compartirse a partes iguales entre esta sociedad irreflexiva y comodona, que no colabora con las autoridades; leyes permisivas en exceso y todos aquellos que en su día, aprobaron en el Parlamento, el punto filosófico de elevar a la categoría de legal, todo lo que viene siendo normal en la vía pública.

De aquellas alegrías y amoríos nacieron ahora estos monstruos, que nos van a devorar si no se pone remedio a tiempo.

Se gasta un dineral en la extinción de incendios y cada año se producen más. Se emplean enormes sumas de dinero en material, armamento, aumento de plantillas y en la creación de tantos cuerpos policiales como partidos políticos hay en el Parlamento, y unos por otros la calle sin barrer.

Poner guardias sin autoridad en las ciudades o en los campos, viene a ser lo mismo que poner un espantapájaros en un sembrado, que se le ciscan en el sombrero. Exactamente ocurrirá en las calles, si no se impone la autoridad, la educación y el respeto; y sinó al tiempo.

F. Ramos Díaz

POESIA

INSPIRACIO

Penya-segats de la muntanya
i els plans de les terres de l'Empordà
prou n'hi arribo amb ma companya
tot caminant enllà d'enllà.

Fresca i gemada matinada,
amb les fontanes dalt del serrat,
i a mon costat ma estimada
que amb tanta fe hem venerat.

Avui, n'estic damunt les roques
davant les ones, de càra al mar
mig recolzat en unes soques
ma fantasia deixo volar.

I, cap al tard, quan la jornada
ja se'm decanta cap al ponent,
giro l'esguard vers l'aimada
què el sol li besa sa galta ardent.

Mos sentiments se'm deixonden
tot esquardant-la en sa mirada,
miro i remiro en tots moments
el dolç encís de sa besada

Calitxo

CONSTRUCCIONS
JOAQUIM PUIG PRUNELL
Carrer Barceloneta, 6 - Telèfon 83 03 72
LLAGOSTERA

Hnos. E. MASFERRER
◆ PINTURA
◆ PLANXISTERIA
Carrer Ganix, 50 (Davant Escoles)
Telèfon 83 04 61
LLAGOSTERA

TABACS I TIMBRE
EXPENDEDURIA N.º 1

Llanes
ARDILLA
per confecció de jerseis i tota classe de peces d'estiu i d'hivern amb molta varietat de colors i classes per complaure a tothom.
ENSENYANÇA PER CONFECCIONAR JERSEIS

MIMO'S
ARTICLES JOGUINES I MOBILIARI INFANTIL
Carrer dels Concellers, 11 - Telèfon 83 04 07
LLAGOSTERA

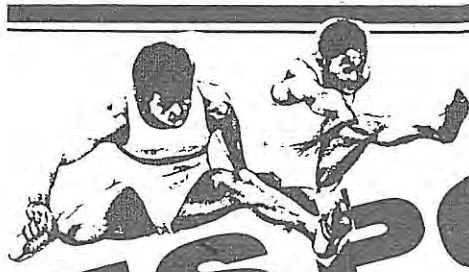
tipografia OFFSET Gràfiques Costa Brava
LLAGOSTERA C/. Camprodon, 82 - Tel. 83 02 71
Al mateix temps que desitja a tothom una BONA FESTA MAJOR, aprofita l'avinentesa per oferir-vos fer els vostres impresos tant en TIPOGRAFIA com en sistema OFFSET.

A. García

Escalaborns de bruc
per pipes de fumar

Venda de llenyes

Carrer Calderers, 1 - Telèfon 83 02 33
LLAGOSTERA

ESPORTS

FUTBOL
CASAL PARROQUIAL LLAGOSTERENC

Últims resultats de la temporada oficial dels equips de futbol base del Casal Parroquial Llagosterenc:

INFANTILS:

Vilobí, 14 - Llagosterenc, 0
Llagosterenc, 4 - Quart, 5
Andalusia, 0 - Llagosterenc, 5
Vilarroja, 5 - Llagosterenc, 1
Llagosterenc, 1 - Caldes, 1
Doble-Set, 7 - Llagosterenc, 1

ALEVINS:

Sils, 1 - Llagosterenc, 6
Llagosterenc, 5 - Breda, 2
Tordera, 4 - Llagosterenc, 5
Llagosterenc, 3 - Ca l'Aguidó, 3
Caldes, 0 - Llagosterenc, 6
Llagosterenc, 5 - Hostalric, 1

BENJAMINS:

Llagosterenc, 2 - Coma Cros, 3
Dominics Salt, 0 - Llagosterenc, 4
Llagosterenc, 1 - La Salle G., 2
Tossa, 5 - Llagosterenc, 3
Llagosterenc, 2 - Bons Aires, 8
Doble Set, 4 - Llagostrenc, 2
Llagosterenc, 6 - Montessori, 2
Bell-lloc, 6 - Llagosterenc, 0

RESUM TEMPORADA OFICIAL:

INFANTILS: Aquest ha estat el primer any que els infantils han estat al nostre càrrec; podem donar un balanç positiu ja que hem millorat els resultats i les actuacions de temporades anteriors.

Disposem d'un equip de jugadors suficientment capacitats per afrontar tota mena de compromisos oficials.

ALEVINS: S'han proclamat campions de grup, de tal manera que la propera temporada jugaran a Preferent. Ha estat un bon equip que ha assolit un resultat excel.lent.

BENJAMINS: A pesar d'haver canviat una mica l'estructura de tot l'equip, estem contents de la marxa d'aquest dintre el campionat.

NOTA D'AGRAÏMENT

La Junta Esportiva del Casal Parroquial Llagosterenc vol felicitar tots els pares dels jugadors per llur ajut i recolzament; així també volem felicitar tot el grup d'entrenadors i ajudants dels tres equips.

Més endavant farem un examen més extens del balanç de la temporada de futbol base, incluïrem les classificacions finals dels tres equips.

Teresa Ros

OBJECTES REGAL
NOVETATS
LLANES I FILS PINGOUIN ESMERALDA

Passeig Pompeu Pascual, 48
LLAGOSTERA

FUTBOL
II REGIONAL

En aquests moments en fer el reportatge i a falta de tres partits per finalitzar la competició esportiva a II Regional, la U.E. Llagostera segueix mantenint el cinquè lloc de la classificació general, amb 36 punts i 6 positius.

De seguir així les possibilitats del nostre equip de pujar a I Regional són màximes, ja que són 6 els equips que pugen de categoria.

Els resultats fins ara obtinguts per la U.E. Llagostera són els següents:

Llagostera, 1 - Mollet, 2
Llinars, 3 - Llagostera, 1
Llagostera, 6 - Hostalric, 0
El Rayo M., 1 - Llagostera, 3
Llagostera, 1- Sils, 1
Parets, 2 - Llagostera, 0
Llagostera, 3 - Vilassar M., 2
Vilassar, 0 - Llagostera, 0

Com hem dit, a falta de tres partits, la classificació general està encapçalada en aquests moments pel Fliselina, amb 48 p. 16 +; Mollet 40 p. 10 +; Arenys M. 40 p. 8 +; Palafolls 39 p. 9 +; Llagostera 36 p. 6 +; Hostalric 35 p. 5 +; Parets 34 p. 2 +; Cirera 34 p. 2 +; Llinars 33 p. 3 +; Sils 33 p. 1 +; Vilassar M. 32 p; Poble Nou 31 p. 1 +; Vilassar D. 27 p. 3 —; Vidreres 26 p. 4 —; Aro 25 p. 5 —; Mataró 17 p. 13 —; At. Andaluz 14 p. 18 —; Sant Hilari 12 p. 20 —.

Malgrat tot, un cop hagi sortit aquest programa, se sabrà amb certesa els resultats finals, dels quals en donarem compte en el proper número del Butlletí.

En cas que la U.E. Llagostera logri aquest ansiat ascens —cosa que a nosaltres ens alegraria molt— completarem la informació amb una entrevista que farem als responsables de l'entitat.

Col.lectiu de Redacció

EL ATLETISMO
DEPORTE REY

El atletismo (palabra derivada del griego ATHLOS, combate), a pesar de que se asocia, tal vez demasiado, a los fenomenos de las barracas de feria, ha figurado desde muy antiguo en los programas de los juegos solemnes que se celebraban en Grecia. Tal vez con ello se quería plasmar hasta qué punto tres facetas de la actividad humana (la carrera, el salto y el lanzamiento) constituyen la base de toda disciplina practicada en el estadio, y resume la peripecia de un combate permanente que permite al individuo alcanzar los límites físicos de su condición humana.

Si el atletismo es el rey de los deportes, lo es porqué no conoce más arbitraje que el del cronómetro o el decámetro, porqué escapa de los coeficientes de azar que imponen la introducción de elementos mecánicos o el capricho de los juicios humanos. En pocas palabras, el atletismo es "el campo de los veredictos absolutos". En él se oponen el hombre tal como es y la naturaleza, sin aderezos.

Pero, además, un atleta es un individuo completo que necesita de rivales, que aspira a situarse en relación con ellos en una determinada escalada de valores y que ha decidio escapar de los muros que le aprisionan.

El atletismo, como la pintura o la música, es un lenguaje común en todo el mundo. Millones de personas en todos los países interpretan correctamente qué significa correr 100 metros en 10 segundos o realizar un salto de 2,20 metros de altura.

El atletismo es también el deporte más universal porqué reina en todo el mundo entero. Es indudable que todos los hombres, en alguna etapa de su existencia, incluso sin saberlo, han practicado el atletismo. En efecto, ¿quién no ha competido en carreras en el patio del colegio?, ¿quién no ha intentado saltar más alto o más lejos que sus compañeros, o tirar una piedra más lejos que los demás?

El atletismo, finalmente, es el más universal porqué sigue siendo el más natural de los deportes, ya que todas las especialidades deportivas toman de él sus elementos especiales, es decir: velocidad, resistencia, impulso y fuerza. Ésta es la razón por la cual pueden practicarlo personas de cualquier complexión física.

El récord es le motor esencial del atletismo. El récord personal permite comprobar los progresos propios, comparar el valor de uno mismo con el de los demás, y por último, fijar en el tiempo (teniendo siempre presente la evolución de las técnicas de entrenamiento y el número cada vez mayor de practicantes), los avances de las sucesivas generaciones.

Esperemos pues, que la llama del atletismo siga brillando siempre, aunque, estoy convencido de que aunque la llama pueda apagarse momentáneamente, renacerá algún día en cualquier lugar, más pura y brillante que nunca.

Francisco Luna Bassó
Preparador físico de la Escuela Deportiva de Llagostera

cal degollat

DISTRIBUIDOR DE:
- RANIA
- ZINZANO
- SAN MIGUEL
- FRUCO

menjars i vins
Francesc Bulinach
Telèfon - 83 01 29
LLAGOSTERA

us desitja
Bones Festes

LLIBRERIA
LLIRINÓS

FOTOS
SOLÀ

DES DEL NOU LOCAL COMERCIAL
ELS DESITGEN:

Bones

Festes

ESTEM A LA SEVA DISPOSICIÓ

Plaça Catalunya
Telèfon 83 00 97
LLAGOSTERA

I AUTOCROSS DE LLAGOSTERA

"Llagostera Competició" estrenà el dia 6 de maig el circuit d'autocross situat a la carretera de Sant Greu, organitzant una interessant prova que, tot i no essent puntuable per al campionat català, comptà mab la presència dels millors pilots regionals de l'especialitat, que protagonitzaren, tres finals disputadíssimes i que donaren vencedors Domingo, Muñoz i Boyer.

Els primers cotxes que sortiren a la pista van ser els turisme fins a 1.150 c.c. que realitzaren les mànigues d'entrenaments, situant-se ja amb els millors temps, Domingo i Calvet.

En els entrenaments de l'altra categoria de turismes, Muñoz i Josep Bou estaven ja en els primers llocs, per davant del Porsche de Tamayo.

En fòrmules T.T., Dalmau i Boyer, també, quasi com avançant la final, aconseguien els millors cronos en entrenaments.

En les semifinals de 1.150 c.c. Domingo tornaria a vèncer, però en la mànіga en què correria en Calvet, sortiria el tercer pilot que lluitaria per la victòria, Bigas, que amb el seu Seat 600 aconseguiria la millors posició a la sortida de la final.

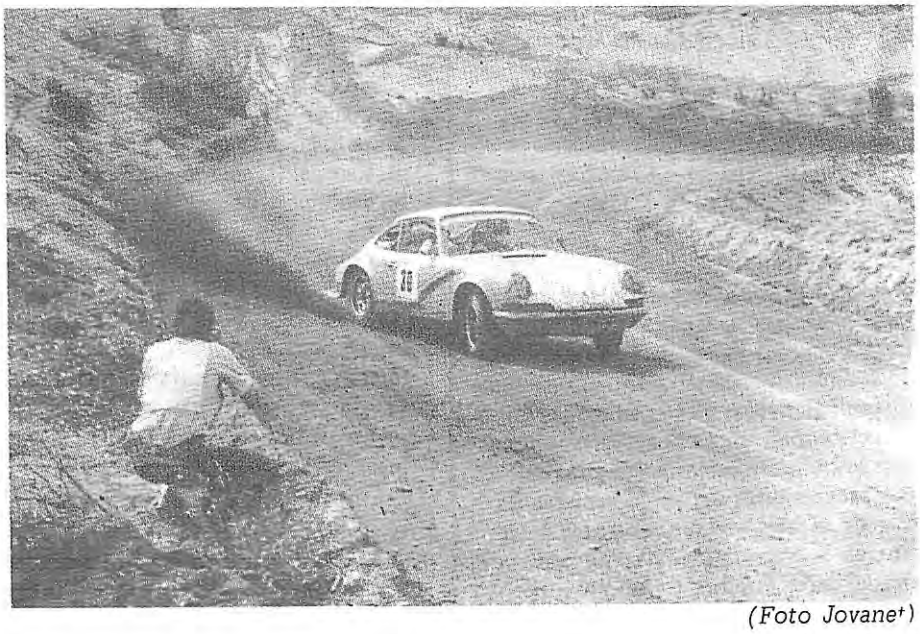
En les altres semifinals de turismes, els germans Bou obtenien els dos primers llocs. En formula T.T., Dalmau tenia problemes a la semifinal i no aconseguia el triomf, vencent en Frigola i en Boyer.

En la primera final, corresponent a la categoria de turismes de 1.150 c.c., Bigas era el més ràpid posant-se per davant de Domingo i Calvet. Mentre aquest últim remuntava, Bigas i Domingo mantenien un duel personal que en pocs metres situaria a Domingo al davant. Calvet per la seva part continuava atacant, fins que atrapà Bigas, posant-se a roda de Domingo. La lluita duraria algunes voltes, arribant en Calvet a encapçalar la màniga, però poc després, es retiraria per avaria, deixant pista lliure a A. Domingo, que no tindria cap problema per imposar-se, precedint Bigas, Pérez, Rovira, Barceló, etc.

En la final de major cilindrada, Josep Bou arrancava molt ràpid amb Muñoz i Tamayo al darrera. Tamayo es retiraria a la segona volta, deixant la final en un duel entre els R-8 de Bou i Muñoz, aguantant Sànchez el tercer lloc. Bou es mantindria líder durant voltes, però no aguantà el constant encalçament de Muñoz, que a mitja màniga passaria a encapçalar la carrera, posició que no deixaria fins a la fi. Bou volcava en una corba i havia d'abandonar. Sànchez entraria segon, per davant de Joaquim Bou, Feixas i Prujà.

La final de fòrmules T.T. tornaria *a tenir color francès amb la victòria* de Paul Boyer, que des dels inicic de la màniga seria el pilot més ràpid, aguantant la posició d'honor fins a creuar la bandera a quadres. La lluita quedaria, doncs, per a la segona posició entre Cadellans i Dalmau, que havia sortit amb molt de retard, però en poques voltes remuntava fins el tercer lloc. Saurí, tot i que tingué un bon lloc a la sortida quedava endarrerit sense cap oportunitat de triomf. Dalmau, després d'encalçar a Cadellans durant força estona, el superava a poc per la fi, aconseguint el segon lloc; Cervera seria el quart, precedint els Frigola, Saurí i Madí a l'arribada.

Amb la victòria de Paul Boyer acabà la matinal. Un èxit,tant de públic com de participació i organització, gràcies a LLAGOSTERA COMPETICIÓ amb l'ajuda de l'escuderia Sellabona.

(Foto Jovanet)

CLASSIFICACIÓ FINAL

Turismes fins a 1.150 c.c.

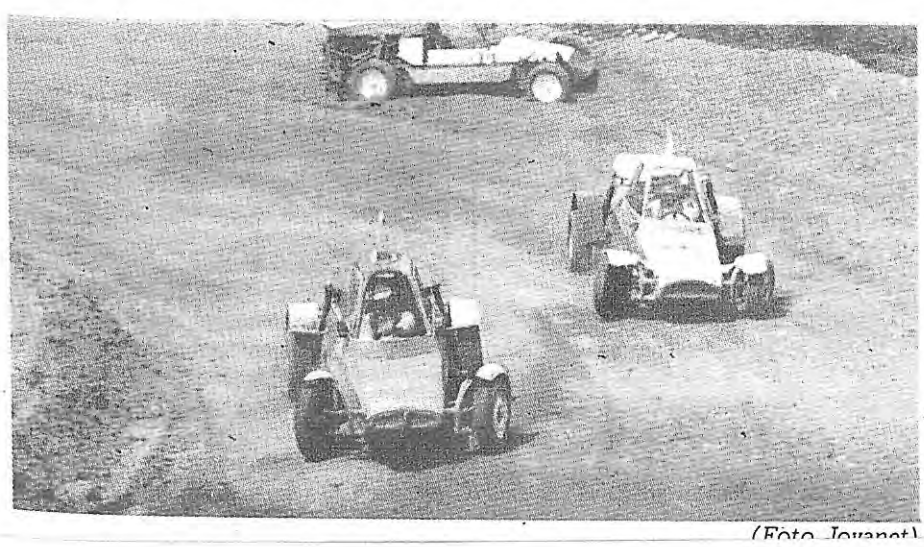
			Voltes	Temps
Agustí Domingo	*Esc. Sellabona*	*Seat 127 - 1010*	*12*	*10,03*
Ramón Bigas	*Baix Empordà*	*Seat 600 - 900*	*12*	*10,14*
Miguel Perez	*Mediterranea*	*Renault 8 - 1100*	*12*	*10,26*
Marcel Rovira	*Mediterranea*	*Seat 127 - 900*	*12*	*10,32*
Esteve Barceló	*Sellabona*	*Talbot - 1129*	*12*	*10,39*
Pere Riera	*Baix Empordà*	*Seat Gouge - 903*	*12*	*10,31*
Tomàs Fernàndez	*Sellabona*	*Seat 850 - 903*	*11*	*10,21*
Narciso Sala	*Sellabona*	*Talbot 1129*	*11*	*10,20*
Carmen Vila	*Baix Empordà*	*Talbot 1100*	*11*	*10,36*
Enric Genoher	*Costa Brava*	*Seat 127 - 1100*	*11*	*10,37*
Nanny Sales	*Motor V - 6*	*Renault 10 - 1108*	*8*	*10,29*
Armand Calvet	*Sellabona*	*Autobianchi 1050*	*Ret.*	*9 V.*
Jordi Suros	*Sellabona*	*Seat 850*	*Ret.*	*6 V.*
Angel Farina	*Mataro*	*Seat Coupe 1010*	*Ret.*	*1V.*

TURISMES

			Voltes	Temps
Mario Muñoz	*Mataró*	*Reanul-8 1400*	*12*	*8,35*
Rafael Sànchez	*Sant Celoni*	*Renaul-8 1400*	*12*	*9,16*
Joaquim Bou	*Sellabona*	*Renaul-8 1600*	*12*	*9,24*
Joan Freixas	*Panedes*	*Seat 124 1800*	*12*	*9,25*
Ramon Prujà	*Motor V-6*	*Renaul-5 1440*	*12*	*9,25*
Lluís Pujol	*Sellabona*	*Seat Coupe 1200*	*12*	*9,35*
Josep M.ª Bergillos	*Sellabona*	*Fiat 1300 - 2000*	*10*	*8,57*
Josep Bou	*Sellabona*	*Renault-8 1600*	*Ret.*	*10 V.*
Joan Ros	*Baix Empordà*	*Reanult Alp.1300*	*Ret.*	*6 V.*
Pere Maimi	*Pere Maimi*	*Renault-5 1440*	*Ret.*	*5 V.*
Josep M.ª Falgàs	*Sellabona*	*Seat 124 1600*	*Ret.*	*2 V.*
Antonio Tamayo	*Sant Celoni*	*Porche-911 2700*	*Ret.*	*1 V.*
Santi Romo	*Sellabona*	*Morris 1300*	*Ret.*	–

FORMULA T.T.

			Voltes	Temps
Paul A. Boyer	*Baix Empordà*	*Renault 2000*	*12*	*8,48*
Ramon Dalmau	*Baix Empordà*	*Renault 1800*	*12*	*8,58*
Josep M.ª cadellans	*Baix Empordà*	*Renault 1600*	*12*	*9,02*
August Cervera	*Baix Empordà*	*Reat 1800*	*12*	*9,13*
Josep Frigola	*Sellabona*	*Rover 3500*	*12*	*9,20*
Albert Sauri	*Sellabona*	*Renault Gor.Cepsa*	*12*	*9,24*
Josep Madi	*Baix Empordà*	*Talbot 1800*	*11*	*9,07*
Baldiri Massegur	*Baix Empordà*	*Renault Gor. Cepsa*	*9*	*8,49*
Narcís Lagares	*Motor-V-6*	*Seat 1800*	*Ret.*	*3 V.*
Pere Garolera	*Sellabona*	*Seat 1800*	*Ret.*	–

(Foto Jovanet)

l'Estació de Servei de Llagostera

(CAPSAPAZA, S. A.)

Aprofita l'avinentesa per saludar a tots els seus amics i clients, desitjant-los-hi una

Bona Festa Major

la Estación-Servicio de Llagostera

(CAPSAPAZA, S. A.)

Aprovecha la ocasión para saludar a todos sus amigos y clientes, deseándoles una

Feliz Fiesta Mayor

Saló de Bellesa

paquita

Carrer Cristòfol Colom, 6 - Telèfon 83 00 29

LLAGOSTERA

AUTO ESCOLA RUIZ

C/. Pompeu Fabra, 46

Telèfon 83 02 62

LLAGOSTERA

c.m. MUEBLES Y DECORACION

DONDE ENCONTRARA TODOS LOS MUEBLES Y LAMPARAS AL PRECIO MAS JUSTO

Estamos en:

Carrer Migdia, 40

LLAGOSTERA

Joyeria y Relojeria "LA REGULADORA"

DISPONEMOS DE TODA CLASE DE RELOJES : CITIZEN, FAVRE LEUBA, SEIKO, POTENS ... DE PARED, DE RECIBIDOR, DESPERTADORES.

BUEN SURTIDO DE JOYAS.

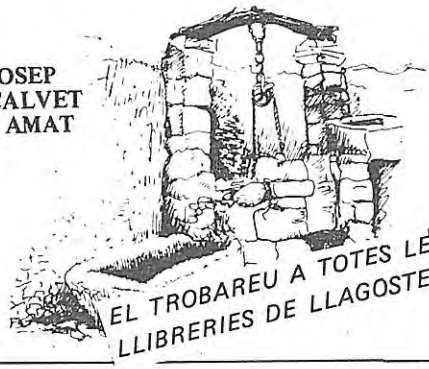
REPARAMOS EN NUESTRO PROPIO TALLER.

C/. Panedes, 20

LLAGOSTERA

LLAGOSTERA EN LA INTIMITAT

(Llegendes, cròniques i vivències)

JOSEP CALVET i AMAT

EL TROBAREU A TOTES LES LLIBRERIES DE LLAGOSTERA

COL.LABORADORS:

TRANSPORTS PAYRET
Cantallops, 2

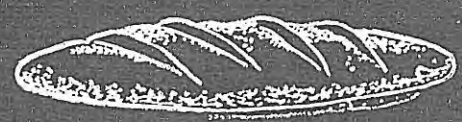
FARMÀCIA SAURÍ

ANUNCIEU-VOS AL

BUTLLETI de Llagostera

FLECA I PASTISSERIA

Jaume Clara

Carrer Àngel Guimerà, 15

Telèfon 83 02 45

LLAGOSTERA

CORENA

CIA. REUNENSE DE NUTRICION ANIMAL

NANTA

PINSOS i PRODUCTES

- AVIRAM
- BOVI
- PORCI
- OVI
- CUNICULA
- ESPECIALS
- GUATLLES
- CABALLS
- ANECS
- GALL DINDI
- GOSSOS
- LLET
- CORRECTORS: PRADIALS NANTALS

QUALITAT i SERVEI

- VETERINARI
- LABORATORI
- FORMULACIO
- RACES SELECTES
- INFORMACIO SOBRE MERCATS
- DEPARTAMENT DE PROJECTES
- DOCUMENTACIO
- INFORMATICA
- AJUT FINANCER

¡¡ Per una ramaderia més rentable !!

viajes etusa, s.a.

agencia de viajes

TITULO 160 - GRUPO A

Galerías Neptuno, 11 — Galerías Montseny, 3

Teléfonos 81 73 44 - 81 73 45

Playa de Aro (Costa Brava)

LES OFRECEMOS NUESTROS SERVICIOS:

- BILLETES DE AVION
- TREN
- BARCO
- EXCURSIONES ORGANIZADAS
- ALQUILER DE AUTOCARES Y MICROBUSES
- PRECIOS ESPECIALES PARA GRUPOS

CONSULTENOS, TENEMOS PREPARADO SU VIAJE DE VACACIONES, NEGOCIOS O LUNA DE MIEL

VIAJES ETUSA, S. A. - GALERIAS NEPTUNO, 11

Teléfono 81 73 44 - 45

PLAYA DE ARO

Delegado en LLAGOSTERA:

J. MOLERO MIRAUT

Calle Costa Brava, 18

Telèfon 83 07 07

DINAMICS

...ON ELS DINERS TENEN MÉS VALOR.

Passeig Romeu, 32

Telèfon 83 01 56

LLAGOSTERA

desitja

FELIÇ

FESTA

MAJOR!!